

د حضرت يشعياہ نبی کتاب - ماخذ

انبیاء

پېژندگلو

د حضرت يشعياہ په دې کتاب کښې د هغوی دپاره يوه سخته دهمکي ده چا چې د خدای پاک پېغام نظرانداز کړو خو دې سره سره د معافی او امید پېغام بیا هم په کښې موجود دے. د يشعياہ اولنی ۳۹ بابونو کښې د يهوداه خلاف د عدالت سخت پېغامونه دی او ورته د توبې او پاکوالي دعوت دے. خلقو په ظاهره د خدای پرستی شکل جوړ کړے وو خو زړونه يې د گناه نه پک وؤ. خدای پاک هغوی له د حضرت يشعياہ په ذریعه خبردارے ورکړو، چې راشی د خپلو گناهونو اقرار وکړی او خپل ځانونه پاک کړی، خو خلقو د هغه پېغام ته غور ونه نیولو. حضرت يشعياہ د هغوی په حقله پېشگوښې وکړه چې طاقتور قوم اسور به په هغوی حمله وکړی او بنديوان به يې بوځی. هغه هم دا امید ورکوی چې يوه ورځ به خلاصونکے هغوی بچ کړی. په آخری ۲۷ بابونو کښې د خدای پاک د معافی، تسلی، او امید ذکر دے کله چې خدای پاک د حضرت يشعياہ په وسيلې خبرې کوی، او ورته د حضرت عیسیٰ مسیح په راتلو کښې د خلاصون او برکت منصوبه څرگندوی. کله چې اسرائیل پستی طرف ته روان وو نو حضرت يشعياہ ورته د اسوریانو د حملې د خطرې په حقله وفرمائیل خو اسرائیل د هغه خبرداری نه انکار وکړو او راتلونکی تباهی ته يې هیڅ غور ونه کړو. هغه ورته خبردارے ورکړو چې د يهوداه د خلقو گناه به په هغوی د خدای پاک عدالت راوی، او هغه ورته دا هم وفرمائیل چې خدای پاک قادر مطلق دے او هغه به دوی د جلاوطنی نه د فارس د خورس بادشاه په وسيلې واپس راوی. دا کتاب د

يوې هستۍ په حقله خبرې كوي چې ډېر غمونه به برداشت كړي، هغه به زمونږ د گناهونو په بدل كېنې زخمۍ كړې شي، او په تاريخ كېنې به راشي چې هغه زمونږ خلاصونكې دې. په آخري بابونو كېنې خُداي پاك د يو نوي تخليق په حقله بنائسته بيان كوي په كوم كېنې به چې خُداي پاك د بادشاه په شان حكمراني كوي، د بدعملو عدالت به كوي او ابدى امن به قائموي. د حفظ كولو دپاره ۱۰:۴۱ آيت ”پرېرئ مئ، زه ستاسو مل يم. زه ستاسو خُداي پاك يم، د خه نه هم مئ وارخطا كېرئ. زه به تاسو مضبوط كړم او طاقت به دركړم، زه به په خپل زورور بنى لاس سره ستاسو حفاظت كوم.“

اول باب

۱) په دې کتاب کښې د يهوداه او د يروشلم په حقله هغه پېغامونه دي کوم چې خدای پاک د آموص زوی يشعياہ باندې په هغه وخت کښې څرگند کړل کله چې عزياہ، يوتام، احاز او حزقياہ د يهوداه بادشاهان وو.

يو سرکشه قوم

۲) مالک خدای وفرمائيل، ”اے زمکې او آسمانه، زه چې خه وایم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او خيال مې ساتلې دے نو هغوی زما خلاف بغاوت کړې دے. ۳) غویې خپل مالک پېژنی او خر د خپل مالک اخور پېژنی. خو بنی اسرائیل خپل مالک نه پېژنی، زما خلق د عقل نه خلاص دی.“ ۴) اے گناهگار قوم، تاسو خپلو گناهونو رالاندې کړی یئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالک خدای رد کړې دے. کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس خدای پاک دے او تاسو د هغه نه مخ اړولې دے. ۵) تاسو خپله سرکشی ولې نه پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم درته ملاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دی او ستاسو زړونه بیمار دی. ۶) د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په بدن کښې یو خای هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی یئ، زخمی یئ او تخمې درياندې ولاړې دی. نه ستاسو زخمو نه صفا کړې شوی دی، او نه ورباندې مرهم پټی شوې ده. ۷) ستاسو ملک شاپر شوی دے، ستاسو ښارونه سوزولې شوی دی. ستاسو په وړاندې د پردی ملک خلق ستاسو پټی لوټ کوی، او هر خه چې وینی هغه تباہ کوی. ۸) صرف صیون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انگورو په باغ کښې د څوکیدار جومپړی پاتې وی یا د بادرنگو په پټی کښې یو څپر بې اسری وی، او د محاصرې لاندې بې اسری ښار وی. ۹) که مالک خدای رب الافواج یو څو کسان ژوندی نه وے پرېښی، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباہ شوی وو. ۱۰) اے يروشلمه، ستا حکمرانان او

ستا خلق د سدوم او د عموره په شان دی. چې مالک خدای درته څه فرمائی نو هغې ته غوږ ونیسه او چې خدای پاک درته څه بنودنه کوی نو هغې ته توجو وکړه. (۱۱) مالک خدای فرمائی، ”که تاسو بې شمېره قربانیانې پېش کړئ نو زما پرې څه؟ زه د بنو ځناورو وازگې او د گدوانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له راغلی یم. په دې زه نه خوشحالیږم چې تاسو ما ته د غویانو، گډو او د چپلو وینې پېش کوئ. (۱۲) کله چې تاسو زما حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خیال دا دے څه چې زه دا غواړم چې ستاسو ځناور دې زما په دربار کېنې گړځي؟ (۱۳) تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې فائدي دي. تاسو چې د خوشبویي کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زه نفرت کوم. زه ستاسو د نوې میاشتي اخترونه، ستاسو د سبت ورځې او ستاسو مذهبي اجتماعگانې نه شم برداشت کولې، دا هر څه ستاسو د گناهونو په وجه خراب شوی دی. (۱۴) ستاسو د نوې میاشتي د اخترونو او ستاسو د مقدسو ورځو نه زه نفرت کوم، دا په ما باندې یو بوج جوړ شوی دے او د دې برداشت کولو نه زه تنگ راغلی یم. (۱۵) کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زه به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاگانې وکړئ، نو زه به یې نه قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وینو رنگ دی. (۱۶) اول ولامبی او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملی زما د سترگو نه لرې کړئ. آو، نور بد عمل مه کوئ، (۱۷) نېکی کول زده کړئ. او گورئ چې انصاف کېږي، د چا سره چې ظلم شوې وی د هغوی مدد کوئ، یتیمانانو له خپل حقونه ورکوئ او د کونډو د حق دفاع کوئ.“ (۱۸) مالک خدای فرمائی، ”راځئ چې اوس دا مسئله حل کړو. اگر چې ستاسو گناهونو تاسو تک سره داغی کړی یئ، خو زه به تاسو صفا کړم او لکه د واورې په شان به مو سپین کړم، اگر چې ستاسو داغونه تک سره دی، خو تاسو به د وړې په شان تک سپین شئ. (۱۹) خو که تاسو خپلې رضا سره تابعدار یئ، نو چې زمکه کوم بڼه څیزونه پیدا کوی، هغه به تاسو خورئ. (۲۰) خو که تاسو انکار او سرکشی کوئ، نو د توري لاندې به گېر شئ او مړه به شئ. دا د مالک خدای د خولې کلام دے.“

د گناه نه پک ښار

٢١) هغه ښار چې په يو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوې دى. په يوه زمانه کښې دا د صداقت او انصاف نه پک وو، خو اوس په کښې صرف قاتلان پاتې دي. ٢٢) اېه يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوت نه پک دى، او ستا بهترينو ميو کښې اوبه گډې شوې دي. ٢٣) ستا مشران باغيان شوي دي او د غلو ملگرې شوي دي، هغوى هر وخت تحفي او رشوتونه اخلي. هغوى په عدالت کښې هيڅکله د يتيمانانو دفاع نه کوي او نه هغوى ته د کونډو فرياد را رسى. ٢٤) نو هغې ته غوږ ونيسى څه چې مالک خدائ رب الافواج، د بنى اسرائيلو خدائ تعالى فرمائى، ”زه به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفينو نه به بدل واخلم. ٢٥) زه به ستاسو خلاف خپل طاقت استعمال کړم. زه به تاسو داسې صفا کړم لکه څنگه چې اوسپنه په اور کښې صفا کيږي او زه به ستاسو نه ټول ملاوت لرې کړم. ٢٦) زه به تا له هغه شان قاضيان او مشيران درکړم لکه څنگه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو ښار وبللې شى.“ ٢٧) مالک خدائ به انصاف سره يروشلم بيا آباد کړي او چې څوک هلته توبه وباسي هغه به بچ کړي. ٢٨) خو مالک خدائ به هغه هر يو کس ريزې ريزې کړي څوک چې گناه کوي او د هغه خلاف بغاوت کوي، او څوک چې مالک خدائ ته شا کړي نو هغه به تباه شى. ٢٩) د څپرې د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو خوشحاليږئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم باغونه چې تاسو د بت پرستۍ دپاره غوره کړي دى نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. ٣٠) تاسو به د څپرې د داسې ونې په شان يئ چې پانې يې اوچې شوي وي او د يو داسې باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبه په کښې نه وي. ٣١) نو هغه تکړه سپرې به لکه د بوسو په شان وي او د هغوى بد عملونه به د اور د بخرکي په شان وي. دواړه به يو خائ داسې اور واخلي چې هيڅ څوک به يې مړ کولې نه شى.

یروشلم به د ابدی امن مرکز وی

۲ (۱) دا هغه پیغام دے چې خدائ پاک د آموص زوی یسعیاہ باندې د یهوداہ او یروشلم په حقله نازل کرو. (۲) په راتلونکی وخت کبني، په کوم غره باندې چې د مالک خدائ کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وی، د غرونو په ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وی. او ټول قومونه به د سېلاب په شان ور روان وی، (۳) او د پېرو قومونو خلق به راشی او وبه وائی، ”راخی چې د مالک خدائ غر ته وخېژو، او چې د بنی اسرائیلو د خدائ پاک کور ته لار شو، هلته به هغه مونږ ته خپلې لارې وښائی، او مونږ به د هغه په لارو ځو.“ ځکه چې د صیون نه به د هغه تعلیمات راوځی، او د هغه کلام به د یروشلم نه راخی. (۴)

مالک خدائ به د قومونو انصاف وکړی او د هغوی په مینځ کبني به لانجې هوارې کړی. هغوی به د خپلو ټورو نه د یوې خولې جوړې کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قینچیانې جوړې کړی. قومونه به هیڅکله بیا جنگ له لار نه شی، او نه به بیا دوی د جنگ تربیت حاصلوی. (۵) نو اے د یعقوب اولاده، راخی چې مونږ د مالک خدائ په رڼا کبني گرځو. (۶) اے مالک خدایه، تا خپل خلق، د یعقوب اولاد رد کړی دے. ځکه چې هغوی خپل ملک د نمرخاته د طرف د جادوگری نه پک کړی دے. د فلسطیانو په شان هغوی هم فالگرو له ځی او د بل ملک خلقو سره غاړه غټی اوسپړی. (۷) د هغوی ملک د سپینو زرو او سرو زرو نه پک دے او د هغوی خزانی نه ختمپړی. د هغوی ملک د آسونو نه پک دے او د هغوی جنگی گاډی بې شمېره دی. (۸) د هغوی ملک د بتانو نه پک دے او هغوی داسې څیزونو ته سجدې لگوی چې هغوی په خپلو لاسونو جوړ کړی دی. (۹) نو په دې وجه به هغوی بې عزته او سپک شی. اے مالک خدایه، هغوی مه معاف کوه. (۱۰) په غارونو کبني ورننوځی او د مالک خدائ د پرې نه او د هغه د شان او شوکت نه ځان په خاورو کبني پټ کړی. (۱۱) د انسان مغروره سترگی به ټیټې کړی او د انسان لوئی به په عاجزی بدله شی. نو په هغه ورځ به صرف د مالک خدائ ثناء صفت کپړی. (۱۲) په هغه ورځ به مالک خدائ رب

الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره يا لوی وی، هغه ټول به عاجزه کړی. (۱۳) هغه به د لبنان لوړ لوړ دیار او د بسن د ملک د څېړې ټولې ونې تباہ کړی. (۱۴) هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډۍ هوارې کړی، (۱۵) هغه به هر یو اوچت برج او د هرې قلعي مضبوط دېوالونه هوار کړی. (۱۶) هغه به ټول لوی سمندري جهازونه او ټولې بنائسته کشتۍ ډوبې کړی. (۱۷) - (۱۸) د انسان غرور به په عاجزۍ بدل شی او د انسان لوی به خاورې ایرې شی. بتان به په مکمله توگه ورک شی او په هغه ورغ به صرف د مالک خدای ثناء صفت کېږی. (۱۹) چې کله مالک خدای د دنیا یرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو په غارونو کېږی پټیږی او په زمکه کېږی به په سوږو کېږی پټیږی، د دې دپاره چې د مالک خدای د دهشت او جلال نه وتښتی. (۲۰) کله چې هغه ورغ راشی، نو هغوی چې کوم د سپینو زرو او سرو زرو بتان جوړ کړی وی چې عبادت یې وکړی نو هغه به وغورزوی. او هغوی به منبرکانو او بناپرکانو ته پرېږدی. (۲۱) چې کله مالک خدای د دنیا یرولو دپاره پاڅی نو خلق به د غرونو په غارونو کېږی پټیږی او په زمکه کېږی به په سوږو کېږی پټیږی، د دې دپاره چې د مالک خدای د دهشت او جلال نه وتښتی. (۲۲) په انسان باندې توکل مه کوه، د هغوی ژوند د یوې لحظې دے او د هغې قدر څه دے؟

په یروشلم کېږی تباہی

۳ (۱) مالک خدای، رب الافواج به د یروشلم او یهوداه نه هغه هر څه لرې کړی چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلے دے. هغه به د هغوی نه خوراک او د څښلو اوبه واخلی، (۲) د هغوی نه به باتوران او فوجیان، قاضیان او پېغمبران، فالگران او مشران، (۳) فوجی آفسران، معتبر کسان، مشیران، ماهر کاریگران او جادوگران واخلی. (۴) زه به هلکان د هغوی مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوی حکومت کوی. (۵) خلق به یو بل سره زیاتے کوی. هر یو سرے به په بل

سړی او هر یو گاونډی به په بل گاونډی رُعب اچوی. ځوانان به د خپلو مشرانو بې عزتی کوی او بدکرداره خلق به د عزتمندو بې عزتی کوی. (۶) په هغه وخت کېنې به یو کس خپل ورور ته ووائی، ”تر اوسه پورې تا سره څادر شته نو په دې وجه راشه او زموږ مشر جوړ شه. او د کنډراتو د دې پیری ذمه واری اوچته کړه.“ (۷) خو هغه به ورته په جواب کېنې وائی، ”نه، زه ستاسو علاج نه شم کولې. نه ما سره خوراک شته او نه ما څادر شته. ما د عوامو مشر مه جوړوی.“ (۸) بې شکه چې یروشلم په لړزان دې. او په یهوداه زوال راغلی دې. هغوی چې هر څه وائی او کوم عمل کوی هغه د مالک خدای خلاف دې، هغوی په جار بار د مالک خدای خلاف بغاوت کوی. (۹) د هغوی مخونو نه د هغوی ملامتیا څرگنده ده. هغوی د سدوم د خلقو په شان په جار بار گناه کړې ده. په هغوی افسوس. هغوی په خپله تباهی په ځان باندې راوستلې ده. (۱۰) صادقانو له خوشخبری ورکړه چې هغوی بختور دی، ځکه چې هغوی به د خپلو اعمالو د بڼې مېوې نه خوند واخلي. (۱۱) خو بدعمله خلق تباہ دی، هغوی چې د نورو خلقو سره څه سلوک کړې وی نو هم هغه شان عمل به د هغوی سره هم وشي. (۱۲) ځوانان زما د خلقو سره زیاتې کوی، او بڼې په هغوی باندې حکومت کوی. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په غلطه لار باندې روان کړی یی، او هغوی ستاسو لارې ستاسو نه گډې وپې کړې دی.

د مالک خدای د خپلو خلقو عدالت کول

(۱۳) مالک خدای په خپل عدالت کېنې تیار دې، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دې. (۱۴) مالک خدای د خپلو خلقو آفسران او مشران راوولی چې د هغوی عدالت وکړی. د هغوی خلاف د مالک خدای دا اعتراض دې، ”تاسو زما د انګورو باغ تباہ کړې دې او د غریبانانو نه لوټ کړې شوی مال ستاسو په کورونو کېنې دې. (۱۵) تاسو دا حق نه لرئ چې زما خلقو له رګړه ورکړئ او د غریبانانو پوزې زمکې پورې راکاږئ. ما مالک خدای، رب الافواج دا فرمائیلی

د یروشلم بنځو دپاره خبردارۍ

١٦ مالک خدای فرمائی، ”گورئ، د یروشلم بنځې څومره مغروره دی. هغوی هسکه غاړه نیولې وی او روانې وی. هغوی تل نخرې کوی. هغوی د نازونو او نځرو قدمونه اخلی او پانزېبونه شرنګوی. ١٧ زه به د هغوی په سرونو باندې دانې راوخېژوم او گنجی به یې کړم.“ ١٨ داسې ورغ راروانه ده چې مالک خدای به د یروشلم د بنځو نه هغه هر څه واخلی په څه چې هغوی ځانونه بنائسته کوی، پانزېبونه، هارونه، د سپوږمۍ په شان کالے، ١٩ والی، بنگړی، نقابونه، ٢٠ لوپتې، گونګړوگان، کمر بندې، د عطرو بوتلې، تعویذونه، ٢١ گوتمې، نتکی، ٢٢ بنائسته جامې، چوغې، شالونه، پرسونه، ٢٣ شیشې، د کتان جامې، پرونې او بُرقعې. ٢٤ د عطرو د خوشبو په ځای به د هغوی نه بدبوئ خېژی، د کمر بند په ځای به هغوی د ځان نه پری تاو کړی وی، د بنائسته زلفو لرلو په ځای به هغوی گنجی شی، د قیمتی جامو په ځای به هغوی د ټاټ جامې اغوستې وی. د هغوی حُسن به په شرم بدل شی. ٢٥ د ښار سړی به په توره وژلے شی، ستاسو تکړه سړی او سپاهیان به په جنگ کېنې مره شی. ٢٦ د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوی او ښار به په خپله د هغه بنځې په شان وی چې یواځې پاتې شی او په زمکه کېنې.

٤ کله چې هغه وخت راشی، نو اووه بنځې به یو سرے راویسی او ورته به ووائی، ”مونږ به په خپله د خپل ځان دپاره د جامو او روتی انتظام کوو، خو چې مونږ صرف ستا په نوم پورې تړلې یو چې ته زمونږ خاوند یې، او داسې به مونږ د شرم نه بچ شو.“

داسې څه شته چې ما د دې باغ دپاره نه وي كړي؟ نو بيا چې ما د دې باغ نه د خوږو انگورو توقع ساتله، نو دې تراوه ولې ونيول؟ ﴿٥﴾ نو زه به اوس تاسو ته ووايم، چې زه به د دې خپل باغ سره څه كوم. د دې نه گڼچاپېره چې كوم بار دې هغه به ترې نه اخوا كړم، د دې د حفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېږدم چې وې خوري او د پښو لاندې يې كړي. ﴿٦﴾ زه به د هغې زمكه شاړه كړم. نه به يې په بوټو كښې قينچې كيږي او نه به ورته گوډ كيږي، هلته به ازغې او مركوندي زرغونې شي. زه به وريځې هم منع كړم چې په دې باندې باران نه وروي. ﴿٧﴾ د اسرائيل قوم د مالِك خدائ ربُ الافواج د انگورو باغ دې، او د يهوداه خلق د انگورو هغه بوټي دي چې هغه په خوشحالي كړلي دي. د هغه د دوئ نه طمع وه چې انصاف به كوي، خو په ځائ د دې هغوي ظلمونه كول. هغه ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځائ د دې هغه د ژړا چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

﴿٨﴾ په تاسو افسوس، تاسو نور نور كورونه او پټي اخلئ. خو په آخر كښې به د نورو خلقو دپاره ځائ پاتې نه شي او صرف تاسو به په هغه ملك كښې اوسېږئ. ﴿٩﴾ ما اورېدلي دي چې مالِك خدائ ربُ الافواج قسم خوړلې دې چې، ”يقيناً چې د ډېرو كورونو نه به كنډرې جوړې شي، او په دې غټو او بنائسته كورونو كښې به هيڅوك نه اوسېږي. ﴿١٠﴾ په شل جربه زمكه باندې چې كوم د انگور باغ كړلې شوي وي نو هغه به صرف دوو وېشت لېټره مې پېدا كوي. يو سل او شپېته كلو تخم به صرف شپاړس كلو غله پېدا كوي.“ ﴿١١﴾ په تاسو افسوس څوك چې سحر وختي پاڅي او په شرابو څښلو باندې شروع وكړي او په ماښام كښې تر ناوخته پورې مې څښي او ځانونه نشه كوي. ﴿١٢﴾ ستاسو په محفلونو كښې تاسو سره رباب، بينجو، تمبلونه، شپېلي او مې وي. دا خو ستاسو په خيال كښې هم نه راځي چې مالِك خدائ څه كوي. او څه چې هغه كوي نو تاسو د هغې لحاظ نه كوي. ﴿١٣﴾ نو ځكه زما قوم به د خپلې ناپوهي له وجې جلاوطن

ڪرے شی. ستاسو مشران به د لورې نه مره شی او ستاسو عوام به د تندې نه
 مره شی. (۱۴) تورو خاورو هغوی ته خپله خوله کولاو نیولې ده دپاره د دې چې د
 یروشلم غټ خلق او عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تهر کری.
 (۱۵) هر یو کس به سپک ڪرے شی او څوک چې مغرور وی نو هغوی ټول به
 عاجزان ڪرے شی. (۱۶) خو مالک خدای رب الافواج د خپلې لویې اظهار د هغه
 کار په کولو سره کوی چې کوم د انصاف وی او د خدای پاک راستی به د هغه د
 پاکوالی څرگندونه کوی. (۱۷) د بنار په کنډرو کبني به گپوری وابنه خوری او د
 چپلو بچو ته به په کبني د څرن زمکه ملاویږی. (۱۸) په تاسو افسوس څوک چې
 د شگی مزی پورې خپل گناهونه راکاری، او څوک چې د غویانو د گاپی په شان
 خپله بدعملې ځان پسې راکاری. (۱۹) تاسو وایئ، ”مالک خدای دې زر زر خپل
 کار وکړی چې مونږ دا وگورو. او چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات کومه منصوبه
 جوړه کړې ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د هغې پته ولگی.“ (۲۰) په
 تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته بنه وایئ او بنو ته بد وایئ. تاسو تیاره نه ریا
 جوړوی او د ریا نه تیاره جوړوی. کوم څیز چې تریخ وی نو د هغې نه خوږ
 جوړوی او چې کوم خوږ وی نو د هغې نه تریخ جوړوی. (۲۱) په تاسو افسوس
 دے. ستاسو خیال دا وی چې تاسو عقلمند یئ او خپل ځان پېر زیات هوښیار
 گنی. (۲۲) په تاسو افسوس دے. د میو په څښلو کبني خو تاسو پېر تکره یئ. او د
 شرابو په گپولو کبني تاسو بنه ځوانی بنایئ. (۲۳) خو د رشوت په وجه تاسو
 مجرمان آزادوی او د بی گناه خلقو حقونه خوری. (۲۴) نو اوس، لکه څنگه چې
 خسنی او اوچ وابنه تسیږی او په اور کبني ایرې کیږی، نو داسې ستاسو جرړې
 به ورستی شی او ستاسو غوتی به اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې
 تاسو د مالک خدای د رب الافواج شریعت رد ڪرے دے، او د بنی اسرائیلو د
 مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. (۲۵) نو ځکه مالک خدای خپلو خلقو ته
 سخت په قهر دے او خپل لاس یې اوچت ڪرے دے چې هغوی له سزا ورکړی.
 غرونه به وخوځیږی او چې څوک مره شی نو د هغوی لاشونه به په کوڅو کبني د

گند په شان پاتې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه وی سره شوې او هغه به د سزا دپاره لاس اوچت کړی وی. (۲۶) هغه به یو لړې قوم ته د راغوبستلو دپاره اشاره وکړی. هغه هغوی ته شپیلې ووهی چې د دنیا د لړې سر نه راشی. او هغوی زر زر او په منډه منډه راشی. (۲۷) د هغوی یو کس به هم نه سترې کیږی، او نه به تیندکونه خوری. نه به هغوی د خوب دپاره ودریږی او نه د آرام دپاره. نه به هغوی ملابند سپړی او نه به هغوی د خپل پېزار تسمې پرانیزی. (۲۸) د هغوی غشی به تېره وی او د هغوی لیندې به د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوی د آسونو د نالونو نه به بخرکی الوخی او د هغوی د جنگی گاډو پایې به د هوا په شان تاوېږی. (۲۹) هغوی د ازمو په شان غرمبیری، د داسې ازمو په شان غرمبیری چې بڼه په خوانی کېږی وی. هغوی غرمبار سره خپل ښکار راوینسی او یو خوا ته یې وړی او هیڅ څوک هم نه وی چې یې ترینه خلاص کړی. (۳۰) په دغه ورځ به هغوی په خپل دشمن باندې وغرمبیری داسې لکه چې د سمندر چې شور کوی. که څوک هغه ملک ته وگوری نو صرف تیارې او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د ورځې د خورېدو په وجه به رڼا په تیارې بدله شی.

د خدای پاک حضرت یسعیاہ راغوبستل

۶ (۱) په کوم کال چې عزیزاه بادشاه مړ شو، نو ما مالک خدای ولیدو چې په اوچت او د لوئی مرتبې په تخت ناست وو. او د هغه د چوغې لمن سره د هغه کور پک شو. (۲) د هغه نه گېرچاپېره بلېدونکې مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ وزر وو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړی وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې د الوتلو کار اخستلو. (۳) هغوی یو بل ته نعرې وهلې، ”مقدس، مقدس. مالک خدای رب الافواج مقدس دی. د هغه د جلال نه دنیا پکه ده.“ (۴) د هغوی د آوزونو شور د خدای پاک د کور چوکاټونه ولرزول او د مالک خدای کور د لوړی نه پک شو. (۵) نو ما

وئیل، ”په ما افسوس، زه تباہ شوم، ځکه چې زما شونډې په گناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زه اوسېرم د هغوی شونډې هم گنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترگو هغه بادشاه لیدلې دے چې هغه مالک خدای رب الافواج دے.“

٦ نو بیا د هغه بلېدونکی مخلوق نه یو زما طرف ته راواوتلو. هغه یوه بله سکروټه راروانه کړې وه، هغه دا د قربان گاه نه د یوې چمتې سره راخستې وه.

٧ هغه زما شونډو له بله سکروټه وروپله او وې فرمائیل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره لگېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا گناهونه معاف شول.“

٨ بیا ما د مالک خدای آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”زه څوک ولېرم؟ زمونږ د طرف نه به څوک ځی؟“ نو ما ورته په جواب کښې وئیل، ”زه حاضر یم. ما ولېره.“

٩ نو هغه ما ته وفرمائیل چې، ”لاړ شه او دې قوم ته دا پیغام ورسوه، ”هر څومره که تاسو واورئ خو تاسو به پرې پوهه نه شی، هر څومره که ورته گورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“

١٠ د هغوی زړونه سخت کړه، د هغوی غوږونه کانه کړه او د هغوی سترگې رنډې کړه، داسې نه وی چې هغوی په خپلو سترگو وگوری او په خپلو غوږونو واورئ او خپلو زړونو کښې پوهه شی او زما طرف ته شفا دپاره راتاو شی.“

١١ ما ترې نه تپوس وکړو، ”اے مالک خدایه، دا به تر کومې پورې وی؟“ هغه راته وفرمائیل، ”دا به تر هغې پورې وی چې ښارونه یې تباہ او خوشی شی او چې د کورونو نه یې خلق ختم شی او زمکه یې شاړه شی.“

١٢ تر هغې چې مالک خدای هغوی تر لرې لرې پورې وزغلوئ او ټول ملک یې خوشې پاتې شی. ١٣ که په هغه ملک کښې صرف لسمه حصه خلق هم پاتې وی، نو هغه به بیا وسوزولې شی. هغه به د څپړې د ونې په شان داسې کت شی چې صرف مونډ یې باقی پاتې شی.“ دا مونډ به یو مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره یو پیغام

٧ کله چې د عزیزه نمسی او د یوتام زوی احاز بادشاه په یهوداه باندې

بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضین او د اسرائیل بادشاه د رملیاه زوی فح په یروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوی د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول.

٢ کله چې دا خبر د یهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجیان اسرائیل سره په جنگ کښې ملگری شوی دی، نو هغه او د هغه ټول خلق دومره زیات ویرېدل او داسې ولرېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځېږی. ٣ نو مالک خدای یسعیه ته وفرمائیل، ”خپل زوی شیاریشوب ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره ملاوېدو له لار شه. ته به هغه سره په هغه سړک باندې ملاو شي چرته چې دهویان جامې وینځی او د هغه نهر لاندې سر سره په کوم چې د تالاب نه اوبه راکوزېږی. ٤ هغه ته ووايه چې، وینس اوسه او په قلاز شه او نه چې ویرېږی او نه پرېشانه شی. د رضین بادشاه، شامیانو او د رملیاه د زوی غصه د اور د هغه دوو لرگو په شان هیڅ هم نه ده چې په مړ کېدو بدل وی. ٥ شام، سره اسرائیل او د رملیاه زوی ستا خلاف منصوبه جوړه کړې ده، او وائی، ٦ راځی چې مونږ په یهوداه باندې حمله وکړو، خلق وپروو او قبضه یې کړو، او بیا به د طابئیل زوی په تخت باندې کښېنوو. ٧ خو مالک خدای فرمائی چې، د هغوی منصوبه به ناکامه شی. او دا به نه کېږی. ٨ ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف رضین دے. او ترڅو چې د اسرائیلو خبره ده، نو هغه به په پینځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباہ شی. ٩ د اسرائیل مشر سامریه دے او د سامریه مشر د رملیاه زوی دے. که په ایمان قائم پاتې نه شوی، نو یقیناً چې پخپله به قائم پاتې نه شی.“ ١٠ مالک خدای احاز له یو بل پېغام ولېرلو، ١١ ”د مالک خدای د خپل خدای پاک نه وغواړه چې یوه نښه درته وښائی. که هغه د آسمان نه پاس وی او که د عالم ارواح نه لاندې وی.“ ١٢ خو احاز ورته انکار وکړو او وئیل یې چې، ”نه، نه به زه نښه غواړم او نه به مالک خدای آزمائیم.“ ١٣ نو په دې خبره یسعیه ورته وفرمائیل، ”آه د داؤد بادشاه اولاده، په کولواو غوړونو واورئ. ولې دا کافی نه ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو زما د خدای پاک صبر هم تمامول غواړئ څه؟ ١٤ ښه نو بیا

گورئ، مالک خُدائ به په خپله تاسو ته يوه نښه وښائى. يوه پېغله به اُميدواره شى او چې زوى يې پېدا شى نو ”عمانوايل“ يعنې، ”خُدائ زمونږ مل دى“ نوم به پرې کېردى. (۱۵) په هغه وخت کېښې چې کله هغه دومره شى چې ملائى او شات خوږى شى نو د خپل ښۀ او بد فېصله به په خپله کولې شى. (۱۶) هغه وخت به لا راغلي هم نه وى چې هغه د خپل ښۀ او بد فېصله پخپله کوى، نو د هغه دوو بادشاهانو مُلکونه به خوشى او برباد شى کوم چې تاسو يروى. (۱۷) نو مالک خُدائ به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهى خاندان داسې سخت وخت راولى چې د کله نه اسرائيل د يهوداه نه جدا شوې دى نو تر نن ورځې پورې نه دى راغلي. هغه به د اسور بادشاه راولى چې په تاسو باندې حمله وکړى. (۱۸) کله چې هغه وخت راشى، نو مالک خُدائ به د مصريانو د راغوبستو دپاره شپېلى ووهى چې د نيل درياب د لرې غاړو نه د مچانو په شان راشى او اسوريانو ته به شپېلى ووهى چې د شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشى. (۱۹) هغوى ټول به راشى، د ژورو وادى باندې او په غارونو او گټو باندې او د ازغو په هر يو بوټۍ او په ولاړو اوبو باندې به کېښې. (۲۰) کله چې هغه وخت راشى، نو مالک خُدائ به د اسور بادشاه د نائى په توگه د فرات سيند د بلې غاړې نه راولى او هغه به ستاسو ږيرې، سر او په بدنونو وپښتۀ کل کړى. (۲۱) په هغه وخت چې کوم يو کس سره يوه سخى او يو دوه گډې چېلى پاتې وى نو هغه به خوش قسمته وى. (۲۲) دا به دومره زيات پئ ورکوى چې د هغه ضرورت به ښۀ پوره کوى. او، چې په هغه مُلک کېښې څوک هم ژوندى پاتې وى نو هغوى به ملائى او شات خورى. (۲۳) کله چې هغه وخت راشى، نو د انگورو هغه ښۀ باغونه، چې په هر يو کېښې يو زر د انگورو بوټى وى او د هر يو باغ قيمت د سپينو زرو يو زر سيکې وى، نو هغه به هم د ازغو او غنو نه پک وى. (۲۴) خلق به هلته د غشو او ليندو سره د ښکار دپاره ځى. او، هغه ټول مُلک به د ازغو او غنو نه پک وى. (۲۵) په کومو غونډو باندې چې د فصلونو دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې پک وى چې هيڅ څوک به هلته نه شى تلى. هغه به يو داسې ځائ جوړ شى چې چرته څاروى او گډې څرپړى.

د حضرت يشعياہ زوئ د خلقو دپاره يوه نښه

١) مالک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د ليکلو دپاره يوه لويه تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا وليکه چې، د تېزۍ مال غنيمت او زر زر لوټ مار.“ (٢)
ما د اورپاه امام او د بيرکياہ زوئ زکرياہ په وړاندې دا وليکل او دا دواړه کسان ايمانداره گواهان وو. (٣) بيا زه د خپلې پېغمبرې بڼې سره ځملاستم، هغه اُميدواره شوه او يو زوئ مو پېدا شو، نو مالک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”په هغه باندې ”د تېزۍ مال غنيمت او زر زر لوټ مار“ نوم کېږده. (٤) د هغې نه وړاندې چې ماشوم دومره لوی شى چې ابو او امی وئيلے شى، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامريه ټول مال غنيمت به د اسور بادشاه لوټ کړے وى.“

د اسور د بادشاه راتلل

٥) نو مالک خُدائ يو ځل بيا ما سره کلام وکړو. هغه وفرمائيل، (٦) ”دې خلقو د شيلوخ قلارې روانې اوبه رد کړې دى او د رضين بادشاه او فقح بادشاه نه یرېدلى دى. (٧) نو په دې وجه به زه، مالک خُدائ د اسور بادشاه او د هغه ټول لښکر راولم چې په يهوداه حمله وکړى. د هغه لښکر به داسې وړاندې راشي لکه چې د فرات د سيند اوبه د غاړو نه راوړېدلې وى. (٨) هغوى به د سېلاب په شکل کښې د يهوداه نه تېر شى، اے عمانوايله، اوبه به لکه د مرغى د وزرو په شان خوړې وى او ستا ټول ملک به يې نيولے وى. او خلق به يې تر مری مری پورې پټ کړى وى.“ (٩) اے قومونو، په يره يره کښې راغونډ شى. اے د دنيا لرې ملکونو واورئ. د جنگ دپاره تيار شى، خو تاسو به چڅنى کړے شى. او، تيار شى، خو تاسو به چڅنى کړے شى. (١٠) تاسو چې څه منصوبې هم جوړوئ هغه به بې فائدي وى. تاسو چې څه فېصله هم کوئ هغه به ناکام کيږى، ځکه چې خُدائ پاک زمونږ مل دے.

د مالک خدای پېغمبر له خبردارۍ ورکول

۱۱) مالک خدای زه کلک و نیولم او خبردارۍ یې راکړو چې په هغه لار به نه ځي چې په کومه به نور خلق تلل. هغه وفرمائیل، ۱۲) ”هره خبره سازش مه گڼه څنگه چې یې دا قوم گڼي او د هغه څیزونو نه مه یربړه چې کوم نه دوی یربړي. ۱۳) مالک خدای، رب الافواج مقدس گڼي، د هغه نه دهشت خورئ او د هغه نه یره کوي. ۱۴) بیا به هغه تاسو محفوظ ساتي. خو هغه به د اسرائیل او د یهوداه دپاره یو داسې کانی وی چې د تیندک باعث به جوړیږي، او خلق به پرې تیندک و خوری او راوبه غورزیږي. او د یروشلم د خلقو دپاره به هغه یو دام او یو جال جوړ شي. ۱۵) په هغوی کښې به پېر تیندک و خوری راوبه غورزیږي او ټوټې ټوټې به شي. هغوی به په دام کښې راگېر شي.“

د مرو د روحونو سره د مشورې کولو خلاف خبردارۍ

۱۶) د څه تعلیم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې درج کړي شی او زما شاگردانو له دې ورکړي شي. ۱۷) زه به د مالک خدای انتظار کوم او د هغه نه به امید ساتم، اگر چې هغه د یعقوب خاندان رد کړي دې. ۱۸) زه دلته د هغه بچو سره یم چې کوم مالک خدای ما له راکړي دی. هغه مالک خدای، رب الافواج چې د هغه تخت د صیون په غر باندې دې، هغه مونږ اسرائیل له د نښې او خبردارۍ په توگه رالېږلی یو. ۱۹) که څوک تاسو ته ووايي چې، ”د قسمت ښودونکو او مرو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوی نه چې په نری آواز سره یا په گونگسو کښې خبرې کوي،“ هغوی به وائي، ”د هر څه نه به ښه نه وی چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړي؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مرو د روحونو سره ولې مشوره ونه کړو؟“ ۲۰) د مالک خدای هدایاتو او تعلیماتو ته گورئ. هغه خلق څوک چې د هغه د کلام په مطابق پېغام نه اوری نو د هغوی مستقبل ښه نه وی. ۲۱) هغوی به په هغه ملک کښې سرگردانه گرځي، اوږی او

بې حوصلې به وی. د لوږې نه به غصه وی او خپل بادشاه او خدای پاک ته به کنځل کوی. هغوی که آسمان ته سترگې پورته کړی (۲۲) یا که زمکې ته گوری، خو هغوی ته به د پرېشانی، مصیبت او تیاری نه بغېر هیڅ هم نه ښکاری، په تکه توره او یروونکې تیاره کښې به وغورزولې شی.

د راتلونکې مسیح رڼا

۹ (۱) نو د هغوی دپاره به دا مصیبت تر همېشه پورې جاری نه وی. د زبولون او نفتالی علاقه ته په یو وخت کښې سپک کتلې شول، خو په راتلونکې وخت کښې به دا علاقه عزتمنده شی، نمرخاته طرف ته د مدیترانې سمندر نه واخله د دریاب طرف ته د اردن نه پورې او داسې گلیل به هم عزتمند شی، چرته چې غبریهودیان اوسپړی. (۲) کوم خلق چې په تیاره کښې گرځېدل، نو هغوی یوه لویه رڼا لیدلې ده، او هغوی څوک چې په تورو تیاری کښې اوسېدل، پرې نور ځلپړی. (۳) تا د هغوی قوم لوی کړی دے او لویه خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څه کړی دی نو په هغې باندې هغوی خوشحالی کوی، هغوی دومره خوشحالی کوی لکه چې خلق یې د فصل د رېلو په وخت کوی، او یا چې کله مال غنیمت تقسیمپړی. (۴) ته به د هغوی د غلامی جغ مات کړې او د هغوی د اوږو نه به دروند بوج واخلې. او د ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنگه چې تا د میدیان لښکر تباہ کړی وو. (۵) د هر یو جنگیالی فوجی پېزار او د هغوی هغه ټولې جامې چې په وینو داغدارې دی، هغه به په اور وسوزولې شی. (۶) زمونږ دپاره یو ماشوم پیدا شوې دے. مونږ له یو زوی راکړی شوې دے. او حکمرانی به د هغه په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره یادپړی، ”عظیم مشیر، ”خدای تعالی، ”ابدی پلار“ او ”د امن شهزاده.“ (۷) د هغه شاهي طاقت به زیاتپړی، د هغه بادشاهی به تل په امن کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغه د بادشاهی بنیاد به په صداقت او انصاف باندې قائم وی، د اوس نه

واخله تر همیشه همیشه پورې به د هغه بادشاهی قائمه وی. د مالک خدای ربُ الافواج غبرت به هم دغه شان وکړی.

مالک خدای به اسرائیل له سزا ورکوی

۸) مالک خدای د یعقوب خلاف کلام کړی دے، او هغه په اسرائیل مسلط دے. ۹) د اسرائیل ټول خلق او هغه هر یو کس چې په سامریه کبني اوسپری، هغوی ته به پته ولگی چې دا هغه کړی دی. خو اوس هغوی مغروره او خود غرضه دی. هغوی ووئیل، ۱۰) ”زمونږ د خبستو عمارتونه راغورزېدلی دی، خو مونږ به دا بیا د تراشلے شوو کانیو نه جوړ کړو. د چنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په خای د دیار بنائسته ونې ولگوو.“ ۱۱) خو مالک خدای د هغوی دشمنان راپارولی دی چې په هغوی باندې حمله وکړی. ۱۲) د نمرخاته طرف ته شام او د نمریربواته طرف ته فلسطیه خوله پرانستلې ده چې اسرائیل ژوندی تېر کړی. خو د مالک خدای غصه تر اوسه پورې سره نه ده، او هغه د سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نیولے دے. ۱۳) اگر چې مالک خدای ربُ الافواج هغوی له سزا هم ورکړې ده، خو د اسرائیل خلقو تویه نه ده ویستلې، او هغوی هغه ته واپس نه دی راگرخېدلی. ۱۴) صرف په یوه ورځ کبني به مالک خدای د اسرائیل مشرانو او خلقو له داسې سزا ورکړی چې د سر نه واخله تر بېخه پورې به ټول ختم کړی. ۱۵) مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او هغه پېغمبران د بېخ په شان دی چې د چا تعلیمات د دروغو نه ډک وی. ۱۶) د قوم مشرانو خلق بې لارې کړی دی او د تباھی په طرف یې روان کړی دی. ۱۷) نو مالک خدای به د قوم د ځوانانو نه خوشحاله نه وی او هغه به په کونډو او یتیمانانو باندې هم رحم نه کوی، ځکه چې ټول خلق د خدای نه اوږېدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوی چې څه هم وائی هغه بدی وی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه سپړی او هغه به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړی وی. ۱۸) د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بلپړی کوم چې د ازغو بوټی او غنې

سوزوی. دا د ځنگل د هغه اور په شان بلیږی کوم چې پاس په هوا کښې د لوړی ستنه جوړوی. (۱۹) د مالک خدای رب الافواج غصې سره به ټول ملک وسوزی او په خلقو باندې به یې اور بل وی او یو کس به په بل هیڅ ترس نه کوی. (۲۰) هغوی به خپل گس طرف ته گاونډیانو باندې حمله وکړی خو بیا به هم اوږې وی، په خپل ښې طرف گاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به یې هم لوږه نه ختمیږی. په آخر کښې به هغوی خپل بچی هم وخوری. (۲۱) منسی به په افرائیم او افرائیم به په منسی حمله وکړی، بیا به هغوی یو ځای په یهوداه حمله وکړی. خو د مالک خدای غصه لا سره نه ده، او هغه د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت نیولې دے.

۱۰ (۱) په تاسو افسوس، تاسو د بې انصافی قانون جوړوی او د ظلم فتوې ورکوئ. (۲) او د دې په وجه غریبانانو خلقو له موقع نه ورکوئ چې هغوی ته خپل حق ملاو شی او د هغوی سره انصاف وشي. او د دې قانون په وجه کونډې ستاسو په چال کښې راگېږې شی او یتیمان لوټ کوئ. (۳) د عدالت په ورځ به تاسو څه کوئ؟ کله چې د یو لرې ملک نه په تاسو یو افت راشی نو تاسو به څه کوئ؟ د مدد دپاره به تاسو کوم ځای ته منډې وهی؟ تاسو به خپل مال دولت چرته پټوی؟ (۴) هیڅ به پاتې نه شی، یا خو به تاسو د قېدیانو په مینځ کښې د یرې نه زېږې دارې نیولې وی او یا به په جنگ کښې ووژلې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه سرپړی، هغه به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس اوچت کړی وی.

د اسور بادشاه سره د خدای پاک عدالت

(۵) بیا مالک خدای وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زه اسور د چوکې په توگه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې زه چا ته غصه یم. (۶) ما اسوریان

ورولېرل چې په دې بې دینه قوم باندې حمله وکړي، دا هغه خلق دی چې زه یې غصه کړې یم. ما هغوی د دې دپاره ورلېرل چې هغوی وشوکوی او لوټ یې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په شان د پښو لاندې کړی.“ (۷) خو د اسور بادشاه په خپل زړه کښې د ظلم نه پکې منصوبې لرلې. د هغه اراده دا وه چې پېر قومونه تباہ کړي. (۸) هغه وئیل چې، ”زما هر یو فوجی مشر بادشاه دے. (۹) ما د کلنو، کرکمیس، حمات او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی. ما سامریه او دمشق فتح کړې دے. (۱۰) ما پېر حکومتونه قابو کړی دی د چا معبودان چې د یروشلم او سامریه د بتانو نه بهتر ؤو. (۱۱) ما سامریه او د دې ټول بتان تباہ کړی دی او اوس به زه یروشلم او د هغې ټول بتان هم تباہ کړم.“ (۱۲) خو مالک خدای و فرمائیل، ”کله چې زه هغه کار ختم کړم چې د صیون غر او د یروشلم سره یې کوم، نو زه به د اسور بادشاه له د هغه د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم.“ (۱۳) د اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئیل، ”دا هر څه ما په خپل لاس کړی دی، ځکه چې زه پېر هوښیار یم. ما د قومونو په مینځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوی خزانې مې لوټ کړی دی او د یو تکړه غوی په شان مې د هغې بادشاهان تباہ کړی دی. (۱۴) ما د دنیا قومونو نه دولت داسې اخستې دے لکه چې څوک د جالې نه هگی راوچتوی او ما داسې ټول ملکونه هم را اوچت کړی دی، داسې یو وزیر هم نه ؤو چې زه یې یروله وے او نه داسې مخوکه وه چې په ما باندې چغېدلے وے.“ (۱۵) خو مالک خدای فرمائی، ”ولې یو تېر دا دعوی کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه دے چې څوک دا تېر استعمالوی؟ ولې یو آرا دا دعوی کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ یوه چوکه سړے نه راپورته کوی بلکې سړے چوکه راپورته کوی.“ (۱۶) نو په دې وجه به مالک خدای رب الافواج یو داسې مرض راولېری چې د اسور څر به جنگیالی به اوچ کلک شی. او د هغوی لوی به د اور په لمبو وسوزوی. (۱۷) هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اسرائیل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د یوې لمبې په شان شی، صرف په یوه ورځ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوتی

وسوزی. (۱۸) لوی لوی ځنگلونه او دا زرخېز پټی به ببخی داسې تباہ شی لکه چې یو سخت مرض یو کس تباہ کوی. (۱۹) صرف د شمېر یو څو ونې به پاتې وی چې یو ماشوم یې هم شمېرلای شی.

د بنی اسرائیلو د پېرو لږو کسانو توبه ویستل

(۲۰) په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اسرائیلیان یعنې د یعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نه کوی چا چې دوی وهلی وی. هغوی به د زړه د اخلاصه په مالک خدای باندې ایمان ولری، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے. (۲۱) باقی پاتې به راوگرځی، د یعقوب باقی پاتې حصه به خدای تعالی ته راوگرځی. (۲۲) اگر چې اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بی شمېره وی، خو صرف یوه وړه پاتې شوې حصه به راوگرځی. مالک خدای د خپلو خلقو د تباہ کولو صحیح فیصله کړې ده. (۲۳) نو بی شکه چې مالک خدای پاک، رب الافواج به په ټول ملک باندې تباہی راولی، لکه څنگه چې هغه فرمائیلی دی.

د مالک خدای اسوریانو له سزا ورکول

(۲۴) مالک خدای پاک رب الافواج فرمائی، ”اے په صیون کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مه پرېو، اگر چې هغوی په تاسو پسې چوکه او پڼده راخلي لکه څنگه به چې مخکښې مصریانو درسره کول. (۲۵) پېر لږ وخت پس به زه تاسو له سزا درکول بند کړم او بیا به زه هغوی ته غصه شم او تباہ به یې کړم. (۲۶) زه مالک خدای رب الافواج به زما په خپله کوږه هغوی داسې ووهم لکه څنگه مې چې د میدیان خلق د عوریب گټ سره وهلی وو. زه به اسوریانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنگه مې چې د مصریانو لښکر په سمندر کښې ډوب کړے وو. (۲۷) کله چې هغه وخت راشی، نو زه به تاسو د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوی جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کونکو حمله

۲۸ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړې دے. هغوی د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوی خپل سامانونه په مکماس کښې پرېښی دی. ۲۹ هغوی د درې نه اوږدلی دی او شپه به په جبهه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تښتېدلی دی. ۳۰ د جلیم خلقو چغې ووهی. د لیس خلقو غوړ ونیسی. او د عنوتو خلقو جواب راکړی. ۳۱ د مدمینه خلق و تښتېدل او جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ۳۲ دشمن نن د نوب په ښار کښې دے او هغه د یروشلم په ښار کښې د صیون لور غر ته د دهمکې دپاره خپل لاس خوځوی. ۳۳ خو گوری، مالک خدای رب الافواج به هغوی داسې لاندې راوغورزوی لکه چې د ونو نه څانگې څوک ماتوی. د هغوی لوی لوی او مغروره خلق به راغورزولی وی. ۳۴ هغه به تېر سره د ځنگل ونې راوغورزوی، داسې لکه څنگه چې د لبنان غټې ونې راغورزولې شوې وی.

د امن بادشاهی

۱۱ د یسی موند به راوتوکیري، او د هغې د جرړو نه به څانگه راوخېژی. ۱۲ د مالک خدای روح به د هغه سره وی، او دا به د پوهې او حکمت روح وی، د مشورې او د قوت روح، د علم او د مالک خدای نه د یرې روح، ۱۳ او هغه ته به د مالک خدای په تابعداري کښې خوشحالی ملاوېری. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اورېدو په خبرو باندې عدالت نه کوی، ۱۴ هغه به انصاف سره د غریبانانو عدالت کوی، او هغه به انصاف سره د بې اسری خلقو فېصله کوی. د هغه د کلام زور سره به زمکه رپیری او د هغه د خولې یو پوکې به بدعمله تباہ کوی. ۱۵ صداقت به د هغه ملاتړ وی او وفاداری به د هغه کمربند وی. ۱۶ شرمخان او گډې به په یو ځای په سکون سره اوسپری، او پړانگ به د چپلو د بچو سره ملاست وی. د غواگانو او زمرو بچی به په یو ځای خوراک کوی، او یو

وړوكې ماشوم به دا بوتلې راوستې شي. ﴿٧﴾ غواگانې او مېلوگان به په يو
 ځای خوراک كوي، او د هغوی بچي به په يو ځای په امن سره پراته وي. او
 زمرې به د غوی په شان بوس خوري. ﴿٨﴾ د پيو ماشوم به د مار سوړې سره
 لوبې كوي او لږ لوی ماشوم به د زهرژن مار سوړه كېنې لاس اچوي. ﴿٩﴾ د
 ځدای پاک په مقدس غر به هيڅ تباهي نه كېږي او نه به چا ته نقصان رسي، ځكه
 چې هغه ملك به د مالک ځدای د علم نه داسې پك وي لكه سمندرونه چې د
 اوبو نه پك دي.

د جلاوطن شوو خلقو راواپس كېدل

﴿١٠﴾ په هغه وخت به د يسی د جرړې نه راتوكېدلې څانگه د قومونو دپاره د يوې
 جنډې نښه وي. قومونه به د هغه نه رهنمائي غواړي، او د هغه د استوگنې ځای به
 جلالی وي. ﴿١١﴾ كله چې هغه ورغ راشي، نو مالک ځدای به يو ځل بيا د خپل
 طاقت نه كار واخلي او خپل هغه خلق به خپلو كورونو ته راوړي كوم چې په
 اسور، مصر، فتروس، ايتھوپيا، عيلام، بابل او د حمات په ملكونو كېنې او د
 سمندر په غاړو كېنې پاتې شوي و. ﴿١٢﴾ مالک ځدای به د نښې دپاره يوه جنډا
 راواخلي چې قومونو ته وښائي چې هغه يو ځل بيا د اسرائيل او د يهوداه خواره
 واره خلق راغونډوي او د دنيا د څلورو واړو سرونو نه يې واپس راوړي. ﴿١٣﴾ د
 اسرائيل حسد به ختم شي او د يهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شي. اسرائيل
 به د يهوداه نه نور نفرت نه كوي او نه به يهوداه د اسرائيل سره دشمني كوي. ﴿١٤﴾
 هغوی به په يو ځای د نمريربواته طرف په فلسطينانو باندې حمله وكړي او چې د
 نمرخاته طرف ته كوم خلق اوسپړي نو هغوی به لوټ كړي. هغوی به د ادوم او
 موآب په خلقو باندې فتح حاصله كړي او د عمون خلق به د هغوی تابعدار شي.
 ﴿١٥﴾ مالک ځدای به بحر قلزم اوچ كړي او هغه به خپل لاس د فرات سيند طرف
 ته اوچت كړي او يوه گرمه هوا به راوړي او د دې نه به اووه واړه نهرونه جوړ
 كړي، چې هغوی په اوچه زمكه په آساني تېر شي. ﴿١٦﴾ هلته چې د هغه كوم خپل

خلق یعنی بنی اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو د هغوی دپاره به یو لوی سړک وی چې د اسور نه به ووځی، هغسې لکه څنگه چې د هغوی پلار نیکه دپاره یوه لار جوړه وه کله چې هغوی د مصر نه روان شول.

د شکراني حمدو ثناء

۱۲ (۱) په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”اے مالکِ خُدايه، زه ستا ثناء صفت کوم. ته ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه سره شوې ده او ته ما له تسلی راکوې. (۲) گورئ، خُدای پاک زما خلاصونکې دے، زه به په هغه توکل کوم او نه به یربرم. ځکه چې مالکِ خُدای ما له طاقت راکوی او زما حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکې دے.“ (۳) په خوشحالی سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبه راویاسئ. (۴) په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”د مالکِ خُدای شکر ادا کړئ. هغه ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغه چې څه کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايي. هغوی ته ووايي چې د هغه نوم څومره لوی دے. (۵) مالکِ خُدای چې کوم لوی لوی کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغه حمدو ثناء کوئ. او ټولې دُنیا ته دې د دې خبر ورسیري. (۶) اے د صیون خلقو په اوچت آواز د خوشحالی نعرې ووهئ. د بنی اسرائیلو مقدس ذات پېر لوی دے، او هغه د خپلو خلقو په مینځ کښې اوسیري.“

د بابل خلاف پېشکوئي

۱۳ (۱) دا د بابل په حقله یو پېغام دے چې د آموص زوی یسعیاه ته څرگند شو. (۲) په اوچت غر د جنگ جنډا اوچته کړه. هغوی ته چغه ووهه او لاسونو سره اشاره ورکړه چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې ورداخل شی. (۳) ما مالکِ خُدای دا فوجیان راغوبستی دی، او، ما دا تکړه جنگیالیان

راغوبنتی دی چې زما غصه څرگنده کړی، او چې زما لوئی وشي نو هغوی به خوشحالی وکړی. (۴) په غرونو باندې شور ته غوږ ونیسی، د خلقو لوئی گڼي آوازونو ته غوږ ونیسی، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو آواز ته غوږ ونیسی. مالک خدای ربُ الافواج د جنگ دپاره لښکر تیاروی. (۵) هغوی د لرې لرې ملکونو او د دنیا د سرونو نه راځي. دوی د مالک خدای وسله ده چې د هغه غصه څرگنده کړی او هغه ټول ملک برباد کړی. (۶) ژارې او فریادونه کوي. د مالک خدای د قیامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خدای تباهی راوی. (۷) د هر یو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق به بې حوصلې شي. (۸) هغوی ټول به ویرېږي په دردونو کېنې به راگېر شي، داسې دردونه به وی لکه چې د یوې بڼې ماشوم پیدا کیږي. هغوی به په یره یره کېنې یو بل ته گوري او د یرې په وجه به د هغوی مخونه زېر شي. (۹) گوري، د مالک خدای ورځ راروانه ده، د هغه د سخت قهر او غصې یوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بیابان جوړ شي او هر یو گناهگار به تباه شي. (۱۰) ټول ستوری او د ستورو قبیلې به خلېدل بس کړي، نمر چې راخېژی نو دا به تور وی او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شي. (۱۱) مالک خدای وفرمائیل، ”د دنیا د بدۍ له وجې به زه دې له سزا ورکړم، او بدعمله خلقو له به د هغوی د گناهونو سزا ورکړم. زه به د مغرورانو غرور ختم کړم، او د ظالمانو لوئی به خاورې کړم. (۱۲) زه به انسانان د خالص سرو زرو نه زیات نایاب کړم، او خلق به د اوفیر د سرو زرو نه هم لږ وی. (۱۳) په هغه ورځ چې زه مالک خدای ربُ الافواج خپله غصه څرگندوم نو زه به آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل ځای نه وخوځي. (۱۴) په بابل کېنې به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسی د بنکاریانو نه منډې وهی یا گڼې د شپون نه بغېر روانې وی، او هغوی به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش کوی. (۱۵) هر څوک چې گېر شي په توره به ووهلې شي، او هر څوک چې ونيولې شي نو په توره باندې به ووژلې شي. (۱۶) د هغوی د سترگو په وړاندې به د هغوی د بچو نه په وهلو وهلو باندې ساه وویستلې شي او د هغوی کورونه به

لوپ کړې شی او د هغوی د بنځو سره به په زور زنا وشي. (۱۷) مالک خدای و فرمائیل، ”زه میدیانیان راپارومه چې په بابل باندې حمله وکړی، ځکه چې هغوی نه د سپینو زرو پرواه ساتی او نه هغوی دپاره سره زر څه معنی لری. (۱۸) هغوی به د خپلو غشو او لیندو سره زلمی ووژنی. هغوی به په تې رودونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هیڅ رحم او ترس نه کوی. (۱۹) د ټولو نه بنائسته بادشاهی د بابل ده، د هغې ځای خلق په بابل باندې فخر کوی. خو مالک خدای به بابل هغه شان تباہ کړی لکه څنگه چې یې سدوم او عموره تباہ کړی وو. (۲۰) هلته به بیا هیڅ څوک هم نه اوسیری. دا به بیا کله هم آباد نه شی. نه به عرب هلته خپمې لگوی او نه به شپانه خپلې رمې ودروی. (۲۱) دا به یو داسې ځای وی چرته چې ځنگلی ځناور اوسیری او چرته چې گونگا خپلې جالی جوړوی. هلته به شترمرغ اوسیری او ځنگلی چپلی به په هغه کنډرو کبني ټوپونه وهی. (۲۲) د دې په مینارو او محلونو کبني به د ځنگلی سپو او د گیدرانو آوازونه وی. د بابل وخت رارسېدلې دے. او د دې وخت تقریباً د ختمېدو والا دے.“

د جلاوطني نه راواپس کېدل

۱۴ (۱) خو مالک خدای به یو ځل بیا د یعقوب په اولاد باندې رحم وکړی، او اسرائیل به بیا خپل غوره شوې قوم وگڼی. هغه به هغوی واپس راوولی چې په خپل ملک کبني بیا آباد شی او د پردی ملک خلق به راځی او د هغوی سره به په اتفاق اوسیری. (۲) پېر قومونه به د بنی اسرائیلو مدد وکړی چې هغوی خپل هغه ملک ته واپس راشی کوم چې مالک خدای هغوی له ورکړې دے. او هلته به هغه قومونه د وینځو او نوکرانو په توگه د بنی اسرائیلو خدمت کوی. کومو خلقو چې په یو وخت کبني بنی اسرائیلیان نیولی وو نو اوس به بنی اسرائیلیان هغه خلق ونیسی او د بنی اسرائیلو خلق به په هغه خلقو حکومت کوی چا چې په یو وخت کبني په هغوی ظلم زیاتې کولو.

د بابل د بادشاه زوال

٣ په هغه ورځ به مالک خدای تاسو له د تکلیفونو او پرېشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص کړی چې د ستاسو نه په زور اخستې شو.

٤ نو تاسو به د بابل بادشاه پورې ټوټې کوئ او وایئ به چې، ”هغه ظالم بادشاه غورزېدلې دے. او د هغه غصه ختمه شوې ده. ٥ مالک خدای د بدعملو طاقت ختم کړې دے او د حکمرانانو اختیار یې مات کړې دے ٦ چا چې به په غصه کېښې په خلقو باندې ظلم زیاتې کولو او چې هغوی کوم قومونه فتح کړی و نو د هغوی خلاف یې هیڅکله ظلم نه بس کولو. ٧ نو په آخر کېښې به ټوله دنیا د امن او سکون نه خوند اخلی او هر طرف ته به د خوشحالی سندرې وې. ٨ د سبر ونې او د لبنان د دیار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دی چې د چا بادشاهی ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې دا ونې ووهی. ٩ د مړو دنیا بادشاه ته د پخیر راغلي دپاره خپل ځان تیاروی. کوم کسان چې په دنیا کېښې طاقتور و نو د هغوی روحونه به بادشاه ته ودرېږی. د بادشاهانو روحونه به د هغوی د تختونو نه ستا لیدو ته ودرېږی. ١٠ هغوی ټول به هغه ته آواز وکړی چې ته هم زموږ په شان کمزورې یې. ته هم زموږ په شان یې. ١١ ستا شان او شوکت تا سره بنڅ شوی دے، او ستا د بینجو ساز خاموش شوی دے. ته د وړو چینجو په بستره ملاست یې او د چینجو په کبله پټ یې. ١٢ اے ځلېدونکی ستوری، اے د سحر زویه. اوس د آسمان نه راپرېوتې یې. په تېره زمانه کېښې تا قومونه فتح کول، خو اوس ته په خاوره کېښې غورزولې شوی یې. ١٣ تا په زړه کېښې وئیل چې بره آسمان ته به وخېژم او په اوچتو ستورو به خپل تخت ولگوم، په شمال کېښې به په هغه غر د یو بادشاه په شان کېښم چرته چې معبودان راغونډېږی. ١٤ تا وئیل چې پاس ورېځو ته به وخېژم او د خدای تعالی په شان به شم. ١٥ خو ته لاندې د مړو د دنیا هغه د ټولو نه ژورې کنډې ته ویشتلې شوی یې. ١٦ څوک هم چې تا وویښی نو هغوی به غور سره تا ته گوری او سوچ به کوی چې، ولې دا هغه سرې دے چا چې زمکه خوځوله او

بادشاهی به پی لړزولې؟ (۱۷) ولې دا هم هغه سرې دے چا چې ښارونه تباہ کړل او دُنیا یې په بیابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سرې دے چې هغه هیڅکله هم خپل قبديان نه آزادول چې خپلو کورونو ته لاړ شي؟ (۱۸) د دُنیا ټول بادشاهان په خپلو ښائسته ښائسته قبرونو کښې پراته دی، (۱۹) ستا خو قبر هم نشته او لاش دې لکه د بې کاره خانگې په شان بهر غورزولې شوې دے. ستا لاش د فوجیانو په هغه لاشونو کښې پټ دے کوم چې په جنگ کښې وژلې شوی دی. او ته د هغوی سره د کانو یوې کندې ته غورزولې شوې یې او د پښو لاندې کړې شوې یې. (۲۰) ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت سره نه کېږي، ځکه چې تا خپل ملک تباہ کړې دے او خپل خلق دې وژلی دی. د بدعمله کس اولاد به هیڅکله هم د عزت سره نه یادېږي. (۲۱) د دې سړی زامن ووژنی، پرېږدی چې د هغوی د پلار نیکه د گناه په وجه مړه شي. داسې نه وی چې هغوی بیا په دُنیا باندې فتح حاصله کړي او دُنیا د هغوی د ښارونو نه پکه شي.“

د خُدای پاک د بابل تباہ کول

(۲۲) مالک خُدای ربُ الافواج فرمائی، ”زه پخپله د بابل خلاف راوچت شوې یم. زه به د دوی اولاد تباہ او برباد کړم. ما، مالک خُدای دا وئیلی دی. (۲۳) بابل به زه په نمژنه زمکه بدل کړم او هلته به گونگا مارغان اوسېږي. زه به په بابل باندې داسې جارو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څه جارو کړي. زه، مالک خُدای، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خُدای پاک د اسور تباہ کول

(۲۴) مالک خُدای ربُ الافواج دا قسم کړې دے، ”ما چې کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شي. ما چې د څه اراده کړې ده نو هغه به کېږي. (۲۵) زه به په خپل ملک اسرائیل کښې اسوریان تباہ کړم او زه به هغوی په خپلو غرونو

کښې د پښو لاندې کړم. د هغوی جغ به زما د خلقو نه اخوا شی او بوج به د هغوی د اوږو نه اوچت شی. (۲۶) د ټولې دُنیا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو قومونو خلاف اوچت کړې دے. (۲۷) مالک خُدای ربُ الافواج دا فېصله کړې ده، نو څوک دا رد کولې شی؟ هغه خپل لاس اوچت کړې دے، څوک دا رایسارولې شی؟

د خُدای پاک د فلسټیه تباہ کول

(۲۸) دا پېغام په هغه کال باندې راغله وو په کوم کال چې احاز بادشاه مړ شو. (۲۹) اے فلسټیانو، په دې باندې خوشحالیږئ مے چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زیات زهرژن مار پیدا شی، یوه داسې اژدها چې تاسو به تباہ کړی. (۳۰) غریبانان به خوراک وکړې شی او ضرورتمند به په محفوظ خدای کښې آرام وکړې شی. خو ستاسو بېخ به د سخت قحط سره ختم کړم او چې کوم ژوندی پاتې شی هغوی به تباہ کړم. (۳۱) اے د ښار دروازو ژاړئ. اے ښاره ماتم کوه. اے فلسټیانو د یرې نه رپېږئ. د شمال طرف نه د لوږی په شان ورپخ راروانه ده، دا د داسې فوجیانو لښکر دے چې په صفونو کښې یې یو بزدل هم نشته. (۳۲) د فلسټیه نه چې کوم پېغام وړونکی مونږ له راځی نو هغوی له څه جواب ورکړو؟ مونږ به ورته وایو چې مالک خُدای صیون د دې دپاره محفوظ کړې دے، چې د هغه په خلقو کښې مظلومان هلته پناه واخلي.

د جلاوطنی نه راوایس کېدل

۱۵ (۱) دا پېغام د موآب په حقله دے. په یوه شپه د موآب ښار عار تباہ شوې دے. په یوه شپه د موآب ښار قیر تباہ شوې دے. (۲) د دیبون خلق غر ته ختلی دی چې په خپله عبادتخانه کښې ژړا وکړی. د موآب خلق به د نبو او

میدبا په ښارونو د خفگان نه ژړا کوی، هغوی د خفگان نه خپل سرونه او ږیرې کلې کړې دی. (۳) په لارو کوڅو کښې خلقو د ټاټ جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کښې او د کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. (۴) د حسبون او الی عالی خلق په ژړا دی او د هغوی ژړا تر یهض پورې اورېدې شی. د موآب فوجیان په یره کښې نعرې وهی، او هغوی بې حوصلې شوی دی. (۵) زما زړه د موآب دپاره ژاړی. خلق د ضُعر ښار او عجلت شلیشیاه ښار ته تښتېدلی دی. خلق په ژړا کښې د لوحیت په طرف خېژی، هغوی د حورونایم په لار په چغو چغو ژاړی. (۶) د نمریم اوبه اوچې شوې دی او د دې وابښه اوچ شوی دی ټول شینکے ختم شوی دے او یو شین بوتی هم پاتې نه دے. (۷) نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خارولو د وادی نه تېرېږی. (۸) د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمیږی. دا ژړا د اجلائم او بیر ایلیم په ښارونو کښې اورېدلې شی. (۹) د دیبون ښار سره سیند په وینه باندې سور دے او خدای پاک به د هغه خدای په خلقو باندې د هغې نه هم زیات مصیبت راوی. ازمری به په هغوی حمله وکړی چې څوک د موآب نه بچ وتی وی او په هغوی هم څوک چې لا په مُلک کښې وی.

موآبیان د ناامیدی په حالت کښې

۱۶ (۱) د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنگ کښې گپوری ورولبږه. دا د صحرا په لاره د صیون لور غره ته ورولبږه. (۲) د موآب ښځې د ارنون سیند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دی چې د جالې نه شړلې شوی وی. (۳) هغوی ژاړی او وائی، ”زمونږ مدد وکړی، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړی. د هغوی د حملې نه مونږ بچ کړی. اوس چې مونږ راتښتېدلی یو نو مونږ سره دوکه مه کوی. (۴) زمونږ مهاجر پرېږدی چې ستاسو په مُلک کښې ایسار شی. څوک چې هغوی تباہ کول غواړی هغوی نه ورله پناه ورکړی.“ ظلم زیاتے

او تباہی به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوی نو هغوی به مخ
 د زمکې نه ورک شی. ﴿٥﴾ بیا به د داؤد د اولاد یو کس بادشاه شی او هغه به په
 وفاداری او مینې سره په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحیح کار کولو
 کښې تېزی کوی او گوری به چې د انصاف نه کار اخستې شوې دے. ﴿٦﴾
 مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلی دی. هغوی مغروره، کبرژن، خود غرضه
 او سپین سترگې دی. خو د هغوی لاپې عبث دی. ﴿٧﴾ د موآب خلق په خپل حال
 باندې ژاړی، هغوی په سلگو سلگو د قیرحراست ښار کشمش یادوی، د هغوی
 حالت بدترین دے. ﴿٨﴾ د حسبون پتی او د سبماه د انگورو باغونه تباہ شوی
 دی، دا د انگورو هغه باغونه ؤو چې د شرابو سره به یې د قومونو حکمرانان نشه
 کېدل. په یو وخت کښې د یعزیر ښار پورې او په صحرا کښې نمرخاته طرف ته
 او نمرپرېواته طرف ته د مړ دریا بلی غاړې پورې د دې څانگې رسېدلې دی.
 ﴿٩﴾ خو اوس زه د سبماه د انگورو باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنگه
 چې د یعزیر دپاره ژاړم. د حسبون او الی عالی دپاره زما اوبښکې توئېږی، ځکه
 چې د فصل لو نه کیږی چې خلق ورسره خوشحاله شی. ﴿١٠﴾ د باغونو نه خندا
 او خوشحالی غېبه شوې ده. د انگورو په باغونو کښې یو کس هم آوازونه نه کوی
 او نه سندرې وائی. هیڅ څوک هم انگور نه چخنی کوی چې رس ترېنه وباسی،
 ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دی. ﴿١١﴾ زړه مې لکه د رباب په ساز کښې
 د موآب د غمه چوی، او زما زړه د قیرحراست دپاره غمژن دے. ﴿١٢﴾ د موآب
 خلق هسې خپل ځانونه سترې کوی او هغوی په غرونو باندې زیارتونو او خپلو
 عبادتخانو ته د سوال دپاره ځی، دا به دوی له هیڅ فائده ورنه کړی. ﴿١٣﴾ دا هغه
 پیغام وو چې مالک خدای د موآب په حقله مخکښې ورکړې وو. ﴿١٤﴾ او اوس
 مالک خدای فرمائی، ”پوره په درې کاله کښې به د موآب لوی مال دولت ختم
 شی. او د دې د پېرو خلقو نه به صرف یو څو ژوندی پاتې شی، او هغوی به پېر
 کمزوری وی.“

د خدائ پاک شام او اسرائیل له سزا ورکول

۱۷ ﴿۱﴾ دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق ښار به تباہ شی، او دا به تش د کنډرو یو ډېرے پاتې شی. ﴿۲﴾ د عروعر ښارونه به د همپشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د گډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وگرځی، چې هیڅ څوک به یې ترې نه نۀ شپړی. ﴿۳﴾ د اسرائیل پاڅۀ ښارونه به تباہ شی او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شامیان چې ژوندی پاتې وی نو هغوی به د بنی اسرائیلو په شان د شرم سره مخ شی. ما مالک خدای، رب الافواج دا فرمائیلی دی. ﴿۴﴾ په هغه ورځ به د اسرائیل دبدبه ختمه شی او د دې مالداری به په غریبی بدله شی. ﴿۵﴾ اسرائیل به د یو داسې پتی په شان وی چې غله ترې نه رېبلے شوې او راغونډه کړے شوې وی، دا به داسې وی لکه چې د رفائیم په وادی کښې یو پتے ښار پروت وی او چې د دې نه هر څۀ وړلے شوی وی. ﴿۶﴾ خو صرف یو څو کسان به پاتې شی او اسرائیل به د زیتونو د داسې ونې په شان وی چې د هغې نه ټول زیتون راټول کړے شوی وی خو صرف دوه درې دانې یې په آخری سر باندې او یا یو څو یې په لاندې څانگو کښې پاتې وی. ما مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دا فرمائیلی دی. ﴿۷﴾ په هغه وخت به خلق په خپل خالق بهروسه کوی، او هغوی به د بنی اسرائیلو په مقدس ذات منحصر وی. ﴿۸﴾ هغوی چې په خپلو لاسونو کومې قربانگاه جوړې کړې دی هغوی به په دې باندې نور یقین نۀ ساتی، او د اشیرې بُت په ښو او د خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربانگاه باندې به یې اعتبار ختم شی. ﴿۹﴾ په هغه وخت به د هغوی پاڅۀ ښارونه ښار او ویجاړ شی او د هغه ښارونو په شان به په کنډرو بدل شی لکه څنگه چې جویانو او اموریانو په هغه وخت کښې پرېښی وؤ چې هغوی د بنی اسرائیلو نه تښتېدل. ﴿۱۰﴾ افسوس، تاسو خپل د خلاصون خدای پاک هېر کړے دے او هغه مضبوط گټ درته نۀ دے یاد چې تاسو پرې پناه اخستے شی. خو تاسو د پردی مُلک د معبود د عبادت دپاره ښائسته باغونه کړلی دی. ﴿۱۱﴾ خو چې کله تاسو

گرلی وی نو که هم په هغه سحر دا غوتی او گلونه هم شی، نو هیڅ پېداوار به یې نه وی. تشه بیماری او لاعلاج د درد به درته ملاویږی.

د دشمن د قومونو شکست خوږل

۱۲) بی شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوی، هغوی داسې شور کوی لکه چې لوئی لوئی چې په خپلو کبني جنگیږی. ۱۳) اگر که هغوی د سمندر د تېزو چپو په شان شور کوی، خو خدای پاک به هغوی خاموش کړی او هغوی به وتبستی. هغوی به داسې تبستی لکه څنگه چې هوا بوس زغلی، یا څنگه چې دوږې په طوفان کبني الوخی. ۱۴) په ماښام کبني به اسرائیل سخت ویرېږی، خو تر سحره به د هغوی ټول دشمنان مړه وی. دا به د هغوی قسمت او انجام وی چې څوک زمونږ د لوټ کولو کوشش کوی.

د خدای پاک ایتھوپیا له سزا ورکول

۱۸) ۱) په هغه ملک افسوس په کوم کبني چې د وزر آواز اورېدلې شی، او چرته چې د ایتھوپیا سیندونه بهیږی. ۲) د هغه ملک نه د نیل دریا ته سفیران په داسې کشتو کبني ځی چې د لوخو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو، ځی. هغه لوړو لوړو او د هواری څرمنې خلقو له پېغام یوسی د چا نه چې ټوله دنیا یرېږی، هغه مضبوط او جنگیالی قوم له پېغام یوسی، د چا ملک چې په سیندونو باندې تقسیم دے. ۳) څوک چې په زمکه اوسېږی نو هغوی ټول دا واورئ. هغه نېنې ته وگورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شی. او چې بیگل غږیږی نو غوږ ورته ونیسئ. ۴) مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”زه به خپل د استوگني ځای نه په خاموشی سره گورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وی لکه د تکني غرمې د شغلي په شان یا د لو په وخت د سحر د پرځي په شان.“ ۵) د انگورو راټولولو نه مخکېنې، کله چې دا ټول گلونه وغورزوی او انگور په پخېدو وی، نو مالک

خُدائُ به حبشيان داسې په آساني سره تباہ کړی لکه چې د بوټو قينچيانې د انګورو د بوټي نه څانګې پرې کوي. ﴿٦﴾ د هغوی د فوجيانو لاشونه به مارغانو او ځنگلي ځناورو ته پراته وي. په اوړي کبني به هغوی د مارغانو خوراک وي او په ژمي کبني به د ځناورو خوراک وي. ﴿٧﴾ يو وخت به هغه مضبوط او جنگيالي قومونه چې اوچت او هوارې څرمنې دي، د چا نه چې ټوله دنيا یرپرې مالک خُدائُ ربُّ الافواج ته به د هغه مُلک نه نذرانې راوړي، کوم مُلک چې په سيندونو باندې تقسیم شوی دے. هغوی به د صیون ښار ته راشي، چرته چې مالک خُدائُ ربُّ الافواج استوګنه کوي.

د خُدائُ پاکِ مصريانو له سزا ورکول

١٩ ﴿١﴾ دا پېغام د مصر په حقله دے. گورئ، مالک خُدائُ مصر ته د تېرې وريځې دپاسه راروان دے. د مصريانو بُتان د هغه په وړاندې لړزېږي او د مصر خلق خپله حوصله بائيلي. ﴿٢﴾ مالک خُدائُ فرمائي، ”زه به په مصر کبني خانه جنگي راولم نو ورور به د ورور خلاف شي او گاونډي به د گاونډي خلاف شي. ښار به د ښار خلاف شي او بادشاهي به د بادشاهي خلاف شي. ﴿٣﴾ مصريان به حوصله بائيلي او زه به د هغوی منصوبي گډې وپې کړم. هغوی به د بتانو، د مړو د روحونو والا نه او فالګرو نه مشورې اخلي. ﴿٤﴾ زه به مصر يو ظالم مالک ته حواله کړم، يو طاقتور بادشاه به په هغوی حکومت کوي. ما مالک خُدائُ، ربُّ الافواج دا فرمائيلى دى.“ ﴿٥﴾ د نيل په درياب کبني به اوبه کمې شي او درياب به مکمل اوچ شي. ﴿٦﴾ کله چې د درياب نهرونه په کمېدو شي او اوچېږي نو د دې نه به خراب بوئ ځي. لوڅې او جارې به اوچې شي، ﴿٧﴾ او د نيل درياب په غاړه چې څومره بوټي دى هغه به اوچ شي. او د درياب سره نږدې ټول گرلے شوي پتي به اوچ شي او په هوا کبني به والوځي. ﴿٨﴾ ماهيګر به فرياد کوي او ژاړي به، د کُنډو او د جالونو والا به غمژن وي. ﴿٩﴾ جولاگان او څوک چې د لټې جامې

جوړوی به نأمیده وی. (۱۰) د کپرې جوړوونکی به سخت مایوسه وی، او ټول کاریگر به پرېشانه وی. (۱۱) د ضُعن بنار مشران کم عقل دی. د مصر د بادشاه بنه هوبنیار مشیران کم عقلي مشورې ورکوی. چې تاسو دا جرأت څنگه کولې شئ چې فرعون بادشاه ته ووايي چې، ”مونږ عالمانو شاگردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد وو.“ (۱۲) اے د مصر بادشاه، ستا هغه هوبنیار مشیران چرته دی؟ هغوی دې معلوم کړی او تا ته دې ووايي چې مالک خدای رب الافواج د مصر دپاره څه منصوبې لری. (۱۳) د ضُعن مشران کم عقل دی او د میمفس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مصر بې لارې کړې دے. (۱۴) مالک خدای هغوی کم عقل کړی دی، نو د هغوی ټولې مشورې غلطې دی. هغوی مصر داسې گډ وې کړې دے لکه چې یو شرابی په نشه کېنې په خپلو اولتو کېنې بنوئېږی. (۱۵) او مصر به هیڅ هم نه شی کولې، که مشر وی او که کشر، که لوی وی او که وړوکی.

د مصریانو د مالک خدای عبادت کول

(۱۶) په هغه ورځ به مصریان د بنځو په شان کمزوری وی. چې مالک خدای رب الافواج هغوی له د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت کړی نو هغوی به د یرې نه ولرزیږی. (۱۷) او د یهوداه مُلک په وجه به په مصریانو باندې یره راشی، هر چا ته چې د یهوداه نوم واخستلې شی نو هغه به ویرېږی، دا د هغه منصوبې په وجه چې مالک خدای رب الافواج د هغوی خلاف تیاره کړې ده. (۱۸) په هغه وخت کېنې به د مصر په پینځو بنارونو کېنې عبرانی ژبه وئیلې شی. د هغه ځای خلق به د مالک خدای رب الافواج په نوم د وفاداری قسمونه کوی. په هغه بنارونو کېنې به د یو بنار نوم ”د نمر بنار“ وی. (۱۹) په هغه وخت کېنې به د مصر د مُلک په مینځ کېنې د مالک خدای دپاره یوه قربانگاه وی او د مصر په سرحد باندې به د کانی یو یادگار وی چې هغه ته وقف شوې وی. (۲۰) دا به په مصر کېنې د مالک خدای رب الافواج د موجودگی نښې وی. کله چې هلته د خلقو

سره ظلم زیاتے کپری او د مدد دپاره مالک خدائ ته آواز وکړی، نو هغه به د هغوی د بچ کولو دپاره خلاصونکې ورلپری. (۲۱) مالک خدائ به د مصر خلقو ته خپل ځان څرگند کړی او هغوی به یې قبول کړی او د هغه عبادت به کوی او هغه ته به قربانی او نذرانې پیش کوی. هغوی به د هغه سره پاڅه لوظونه وکړی او خپلې وعدې به ورسره پوره کوی. (۲۲) مالک خدائ به مصریانو له سزا ورکړی، خو هغه به یې بیا روغ کړی. هغوی به هغه ته راوگرځی او هغه به د هغوی سوال قبول کړی او هغوی به روغ کړی. (۲۳) په هغه وخت کېنې به د مصر او اسور په مینځ کېنې یوه لویه لار وی. او د دواړو ملکونو خلق به د یو بل ملک ته ځی راځی او د مصر او اسور قومونه به په یو ځای عبادت کوی. (۲۴) په هغه وخت کېنې به بنی اسرائیل د مصر او اسور سره ملگرې شی او دا درې واړه قومونه به د ټولې دنیا دپاره د برکت سبب جوړ شی. (۲۵) مالک خدائ رب الافواج به دې قومونو له برکت ورکړی او ووبه فرمائی، ”اے مصریانو، زما خلقو، اے اسوریانو، تاسو ما پیدا کړی یی، اے بنی اسرائیلو، تاسو زما غوره شوی خلق یی نو تاسو له زه برکت درکوم.“

د یو پېغمبر نېشه څرگندول

۲۰ (۲۶) په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په حکم د اسوریانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې حمله وکړه او دا یې قبضه کړو، (۲۶) په هغه وخت کېنې مالک خدائ د آموص زوی یسعیا ته فرمائیلی وؤ چې هغه خپلی او د ټاټ هغه جامې ویاسی کومې چې هغه اغوستې وې. نو هغه دا حکم ومنلو او بریند او بغېر د خپلو نه روان شو. (۲۷) نو بیا مالک خدائ وفرمائیل، ”زما خدمت کوونکې یسعیا درې کاله بریند او بغېر د خپلو نه گرځېدلې دے. دا د هغې نېشه ده چې په مصر او ایتھوپیا باندې به څه کپری. (۲۸) د اسور بادشاه چې د دې دوو ملکونو نه قېدیان نیولی دی نو هغوی به بریند بوځی. زلمی او

بوډاگان به د خپلو نه بغېر او بريندې روان وي، د هغوی کوناتي به بشکاري، دا به د مصر دپاره د شرم خبره وي. (٥) چا چې په ايتھوپيا باندې يقين ساتلې وي او په مصر باندې يې لافې وهلې وي نو هغوی به مايوسه شي او وبه شرميږي. (٦) کله چې هغه وخت راشي نو کوم خلق چې د فلسطيه د سمندر په غاړه اوسپړی نو هغوی به ووايي، وگورئ، په هغه خلقو څه وشول چې په چا باندې مونږ دا يقين کولو چې مونږ به د اسور د بادشاه نه بچ کړي. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم نشته.

د بابل د زوال پېشگوئی

٢١ (١) دا پېغام د بابل په حقله دے، چې درياب سره په صحرا کښې دے. لکه څنگه چې په صحرا کښې تاوېدونکې باد چلپړی دغه شان به افت د صحرا نه راشي، او پروونکې ملک به درباندي حمله وکړي. (٢) ما د خرابو حالاتو په حقله يوه رويا يعنې د وېښې خوب ليدلې دے، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوی او تباہ کار تباہی کوی. اے د عيلام لښکره، حمله وکړه. اے د مادی لښکره، ښار محاصره کړه. د بابل په وجه چې کوم مصيبت راغلې دے نو خدای پاک به هغه ختم کړي. (٣) نو په دې وجه زه د پرې او درد سره مخ شوې يم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه يې د ماشوم د پېدا کولو په وخت لري. زه چې څه اورم نو په ما بد لگي او چې څه گورم نو یرېرم. (٤) زما زړه درزېږي او رېېرم. اول به ماښام په ما پېر ښه لگېدو خو اوس د تيارې نه زه یرېرم. (٥) گورم چې لوی خوراک تيارېږي، د خلقو د کښېناستو دپاره قالينونه غورېدلی دی. هغوی خوراک څښاک کوی، ”پاڅی، اے آفسرانو، خپل پالونه تيار کړئ.“ (٦) بيا مالک خدای ما ته وفرمائيل، ”لار شه او يو محافظ ودروه او هر څيز چې هغه گوري نو د هغې خبر به راوړي. (٧) چې څنگه هغه دؤ آسونو والا جنگی گاپی وگوري يا په خرونو او اوبسانو باندې سواره کسان ووينی، نو هغه

دې ښه بېدار اوسى. “ ۸) بيا څوكيدار آواز وكړو، ”مالكه خُدايه، زه په خپل ځائ باندې د څوكيدارى دپاره شپه او ورځ ولاړيم. (۹) اوس وگورئ، د دؤو آسونو والا جنگى گادى راروانه ده چې يو سرې پكښې سور دى. “ څوكيدار ووئيل، ”بابل ختم شوې دى. د بابل ټول بُتان ټوټې ټوټې شوى دى او په زمكه باندې خواره واره پراته دى. “ (۱۰) اې زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غويل شوى يئ، خو اوس زه تاسو ته يو ښه زېرې اوروم چې ما د مالک خُداى ربُ الافواج نه اورېدلې دى، چې هغه د بنى اسرائيلو خُداى پاك دى.

د ادوم په حقله پېغام

(۱۱) دا پېغام د ادوم په حقله دى. د ادوم نه ما ته چا آواز وكړو، ”څوكيداره، دا شپه به كله تېرېږي؟ سحر ته څومره وخت پاتې دى؟“ (۱۲) نو ما جواب وركړو، ”سحر راتلونكې دى، خو شپه به بيا راځي. كه ته بيا تپوس كول غواړې، نو بيا راشه او تپوس وكړه.“

د عربو په حقله پېغام

(۱۳) دا پېغام د عربو په حقله دى. اې د ددان قافلو، د عربو په شار مُلك كښې شپه تېره كړئ. (۱۴) اې د تيما خلقو، كوم خلق چې تېرى دى نو هغوى له اوبه وركوئ. او مهاجرو له خوراك وركوئ، (۱۵) ځكه چې هغوى د تُورو نه تېستى، او د داسې خلقو نه چې تُوره په لاس او تير كمان په غاړه د هغوى سره سخت جنگېدلى وى. (۱۶) بيا مالک خُداى ما ته وفرمائيل، ”پوره په يو كال كښې دننه دننه به د قيدار شان او شوكت ختم شى. (۱۷) د قيدار صرف يو څو غشى او لينده چلوونكى سړى به پاتې شى. ما مالک خُداى، د بنى اسرائيلو خُداى پاك دا فرمائيلى دى.“

د يروشلم په حقله پېغام

۲۲ ﴿۱﴾ دا پېغام د رويا د وادى د يروشلم په حقله دى. خه شوى دى؟ دا ټول خلق ولې د كورونو چتونو ته د خوشحالى دپاره خېژى؟ ﴿۲﴾ ټول ښار بې قراره دى او د شور شرابې نه پك دى. ستاسو مړى په توره نه دى قتل كړى شوى او نه په مېدان جنگ كښې مړه دى. ﴿۳﴾ ستاسو ټول مشران وتښتېدل او هغوى لا يو غشه هم نه وو وپشتلې چې ونيولې شول. باقى خلقو هم د تښتېدو كوشش وكړو خو هغوى هم قېد كړى شول. ﴿۴﴾ حكه ما ووئيل، ”ما پرېرېده چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلى راكولو كوشش مه كوئ. ما پرېرېدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زه گورم چې هغوى تباه كېرى.“ ﴿۵﴾ په حقيقت كښې مالك خدائ، رب الافواج دا وخت راوستې دى. د رويا په وادى كښې گډوډى ده، خلق هيبتناكې منډې وهى او د هغوى د ژړا چغې غرونو ته رسى. ﴿۶﴾ د عيلام د ملك نه په آسونو سواره فوجيان راغلل، چې كمان او غشى ورسره وو. او د قير د ملك فوجيانو خپل پالونه راخستى وو. ﴿۷﴾ د يهوداه بهترينې واديانې د جنگى گاپو نه پكې وې، په آسونو سواره فوجيان د يروشلم د دروازو په مخكښې حملې دپاره ولاړ وو. ﴿۸﴾ يهوداه چې د خپل تحفظ دپاره څومره بندوبست كړى وو هغه ختم شوى دى. په هغه ورځ تاسو خه وكړل؟ په هغه وخت كښې تاسو په هغه وسله باندي بهروسه وكړه كومه چې د ځنگل كور نومې خائ كښې ساتلې شوې وه. ﴿۹﴾-﴿۱۰﴾ په يروشلم كښې تاسو د هغه ځايونو جائزه واخسته چرته چې دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په يروشلم كښې د ټولو كورونو معائنه وكړه او خه كورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د ښار د دېوالونو د مرمت كولو دپاره ترې نه كانى واخلى. د اوبو جمع كولو دپاره، ﴿۱۱﴾ تاسو د ښار د دېوالونو په مينځ كښې د هغه اوبو رايسارولو دپاره تالاب جوړ كړو كومې اوبه چې د زوړ پند نه رابهدلې. خو تاسو خدائ پاك ته هيڅ توجو ونه كړه، چې هغه پېر د پخوا نه د دې هر خه منصوبه جوړه كړې وه او هغه داسې وكړل. ﴿۱۲﴾ بيا مالك خدائ

پاک ربُ الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ، خپل سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغوندئ. (۱۳) خو د هغې په ځای، تاسو خدا او خوشحالی کوله. تاسو څاروی او گډې حلالې کړې چې وې خورئ او تاسو مې څښل. تاسو وئیل، ”مونږ له ښه خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړه یو.“ (۱۴) مالک خدای ربُ الافواج په خپله ما سره خبرې وکړې او راته یې وفرمائیل، ”ترڅو پورې چې تاسو ژوندی یئ نو دا بد عمل به درته هیڅکله معاف نه شی. ما، مالک خدای پاک، ربُ الافواج دا فرمائیلی دی.“

د شبنه دپاره خبردارۍ

(۱۵) مالک خدای پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائیل چې، ”شبنه له لار شه، چې هغه د شاهي خاندان انتظام کونکې دے او هغه ته ووايه، (۱۶) ته دلته څه کوې؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا درکړې دے؟ ته څوک یې چې دلته به د ځان دپاره په اوچت ځای کښې مزار جوړ کړې او په گټ کښې د ځان دپاره قبر جوړ کړې؟ (۱۷) اے سرپه، مالک خدای به دې راوښی او لري به دې وغورزوی. (۱۸) هغه به تا د پنډوسکي په شان گول مول کړی او یو بل لوی ملک ته به دې وغورزوی. او ته به هلته مړ شي، او ستا ښائسته جنگي گاپی به هم هلته پرتې وی. ولې چې ته د خپل نېک د خاندان دپاره د بې عزتي سبب جوړ شوی یې. (۱۹) مالک خدای فرمائی، زه به تا د خپلې عهدې نه لري کړم او د خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. (۲۰) په هغه ورځ به زه خپل خدمتگار د خلقیاه زوی ایلیاقیم راوغورم. (۲۱) زه به هغه ته ستا سرکاری چوغه او کمربند ورواچوم او تا چې کوم اختیارات لرل نو هغه ټول به هغه له ورکړم. هغه به د یروشلم او د یهوداه د خلقو د پلار په شان وی. (۲۲) زه به هغه له د داؤد د خاندان چایباني ورکړم. چې کومه دروازه هغه کولو کړی هغه به څوک بندولې نه شی او چې کومه دروازه هغه بند کړی هغه به څوک کولولې نه شی. (۲۳) زه به هغه یوه لویه مرتبه ورکړم لکه څنگه چې په دېوال کښې مېخ کلک لگېدلې وی، او دا به د هغه

د خاندان دپاره د عزت سبب وگرځی. ﴿٢٤﴾ بیا به د هغه د پلار د خاندان ټول وزن په هغه باندې راځوړند شی. او د هغه ټول اولاد او خپلوان به د لوبنو په شان د وړې پیالی نه واخله تر غټ مرتبان پورې به دې مېخ پورې راځوړند وی. ﴿٢٥﴾ ربُّ الافواج وفرمائیل، یو وخت به راشی چې دا کلک لگېدلې مېخ به راوغورزیږی او چې په دې باندې څه هم راځوړند وی نو هغه به مات شی. مالک خدای دا فرمائیلى دی.

د صور ښار په حقله پېشگوټی

٢٣ ﴿١﴾ دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس سمندری جهازونو وژاری. ځکه چې په صور کښې قلعه او کورونه تباہ دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره اورېدلې وه هغه رښتیا ده. ﴿٢﴾ اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم وکړی. اے د صیدا سوداګرو، تاسو ماتم وکړی. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل ﴿٣﴾ او په ژورو اوبو کښې به یې سفر کولو او د مصر غله به یې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریا د غاړې نه گټه اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز وے. ﴿٤﴾ خو اوس ته شرمېدلې یې، اے د صیدا ښار یې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زه بېچو یمه، زما هیڅ زامن او لویه نشته.“ ﴿٥﴾ کله چې مصریانو ته د صور خبر ملاو شی نو هغوی به په غم اخته شی. ﴿٦﴾ اے د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفگان نه وژاری. او ترسیس ته د تښتېدو کوشش وکړی. ﴿٧﴾ آیا دا ستاسو خوشحاله ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آیا دا هغه ښار دے چې خپل اوسېدونکی یې لرې ملکونو ته ولېږل چې کورونه جوړ کړی. ﴿٨﴾ په صور باندې دا افت چا راوستے دے، هغه صور ښار چې به یې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې سوداګر شهزادگان وُو او د هغې تاجران عزتمند گڼلے شول. ﴿٩﴾ خو دا د مالک خدای ربُّ الافواج منصوبه وه چې هغه به ټول د شان او شوکت والا خلق

سپک کړی، او عزتمند کسان به وشموی. (۱۰) اے د ترسیس خلقو، د خپلې
 علاقې نه خواره شئ لکه څنگه چې د نیل دریا د غاړو نه اوږی. نور تاسو پابند
 نه یئ. (۱۱) مالک خدای په سمندر باندې لاس اوچت کړی دے او بادشاهی یې
 لړزولې دی. هغه حکم کړی دے چې ستاسو قلعي دې تباہ شی. (۱۲) هغه
 وفرمائیل، ”اے د صیدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه شوې ده او ستاسو خلقو
 سره ظلم زیاتے شوې دے. که هغوی قبرص ته هم وتبستی، نو آرام به ورته ملاو
 نه شی.“ (۱۳) د بابل ملک ته وگورئ. د دې ملک خلق برباد شوی دی. اسوریانو
 د هغوی ملک د ځنگلی ځناور کور جوړ کړی دے. اسوریانو د محاصرې
 برجونه جوړ کړل او د هغوی قلعي یې بربادې کړې. او د ملې پېرے یې ترېنه
 جوړ کړی دے. (۱۴) اے د ترسیس سمندری جهازونو د خفگان نه وژاړئ. ولې
 چې ستاسو قلعه تباہ شوې ده. (۱۵) یو داسې وخت راروان دے چې صور به اويا
 کاله دپاره هېر کړی شی، چې اويا کاله د یو بادشاه د عمر برابر وی. کله چې
 هغه کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنگه چې سندر د کنجرې په
 حقله وئیلے شی، (۱۶) ”اے غریبې هېرې شوې کنجرې. خپله بینجو واخله او په
 بناړ کبني وگرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بیا بیا وایه، نو چې داسې یو ځل
 بیا یاده کړی شی.“ (۱۷) کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو مالک خدای به صور
 له موقع ورکړی چې هغه بیا د کنجرې په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د
 صور لېن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. (۱۸) خو دا بناړ چې
 په تجارت کبني کومه گټه کوی نو هغه به مالک خدای ته وقف کړی. دا پېسه به
 نه شی جمع کولے، خو چې څوک د مالک خدای په حضور کبني پاتې کړی نو
 هغوی به په دې پېسو باندې بڼه کافی خوراک او بڼاسته لباس اخلی.

د مالک خدای دُنیا له سزا ورکول

۲۴ (۱) گوره، مالک خدای به زمکه ورانه ویجاړه کړی او هم داسې شاړه به

پي پرېردی. هغه به د زمکې مخ کندي کپړې کړي او د دې خلق به خواره واره کړي. (٦) هيڅ څوک به بچ پاتې نه شي، که هغه امامان وي يا عام خلق، مالک وي که نوکر، مالک وي که نوکره، خرڅوونکی وي يا اخستونکی، قرض ورکوونکی يا قرض اخستونکی، که قرضدار وي او که مالدار وي. (٣) زمکه به په مکمل طور ورانه ويجاړه او لوټ کړي شي، مالک خدای دا هر څه فرمائيلي دي. (٤) زمکه اوچپړي او خشکپړي، ټوله دنيا به اوچه شي او مړاوې به شي، د دې لوی لوی خلق به فنا شي. (٥) خلقو دنيا پليته کړې ده ځکه چې هغوی د خدای پاک قانون مات کړي دي او هغه لوظ يې مات کړي دي کوم يې چې د همېشه دپاره ورسره کړي وو. (٦) نو په دې وجه به زمکه لعنتي شي او نقصان به ورته ورسې، او چې د دې خلقو څه بد عمل کړي دي نو د هغې بدله ورته ملاوېږي. نو په دې وجه د دنيا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندي پاتې شول. (٧) د انگورو بوتې اوچ شوي دي او مې کم شوي دي. هر څوک چې مخکېني خوشحاله و نو هغه اوس خفه دي، (٨) او د هغوی د رباب او د تمبل خوشحالي نه پک سازونه او د جشن آوازونه بند شوي دي. (٩) اوس خلق د ميو سندرې نه وائی، بلکې شراب په هغوی باندې تراخه لگي. (١٠) شار بنار برباد شوي دي او د هر يو کور دروازه کلکه بنده ده چې څوک ورننه نه وځي. (١١) په کوڅو کبني خلق چغې وهي چې مې ختم شوي دي. هره خوشحالي ختمه شوې ده، خوشحالي د زمکې نه ورکه شوې ده. (١٢) بنار په کنډر بدل شوي دي او د دې دروازي نرې نرې شوي دي. (١٣) نو په ټوله دنيا کبني هر يو قوم سره به هم داسې کيږي. صرف لږ خلق به پاتې شي داسې لکه چې د زيتونو راټولولو نه پس هم لږ پاتې وي او يا د انگورو د راشوکولو نه پس هم په باغ کبني يو څو دانې پاتې وي. (١٤) خو چې کوم لږ کسان ژوندي پاتې وي نو هغوی به د خوشحالي سندرې وائی. څوک چې د نمرپرېواته طرف ته وي هغوی به د مالک خدای لوی بيانوي، (١٥) د نمرخاته په طرف ملکونو کبني د مالک خدای ثناء صفت کوي. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسېږي نو هغوی دې د مالک خدای ثناء صفت

کوی، کوم چې د بنی اسرائیلو خدای پاک دے. (۱۶) مونږ د دُنیا د آخري سرونو نه سندرې اورو، هغه سندرې چې صادق خدای پاک ته لوتی ورکوی. خو زما زړه د غمه پک دے. زما دپاره ژارې ځکه چې زه د ورپرېم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته دوکه باز دی. (۱۷) اے د دُنیا خلقو واورئ. یره، کندې او دامونه ستاسو دپاره تیار دی. (۱۸) هر څوک چې د یرې نه تبتبدل غواړی نو هغه به په کنده کبني پرېوځی او هر څوک چې د کندې نه ځان خلاصوی نو په دام کبني به گېرېږی. د آسمان نه به ډېر دروند باران ورېږی او د زمکې بنيادونه به ولړزېږی. (۱۹) زمکه به وچوی، خوځېږی به او زنگېږی به. (۲۰) زمکه به د شرابي نشه کوونکی په شان زنگېږی او داسې رېږی لکه چې په طوفان کبني چې چوپال خوځېږی. دا د گناه په وجه درنه شوې ده، دا به راوغورزېږی او بيا به هيڅکله پا نه ځی. (۲۱) په هغه وخت به مالک خدای آسمانی طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړی. (۲۲) هغوی به گرفتار کړی شی او په يوه قېدخانه کبني به بند کړی شی او بښه موده پس به ورته سزا ورکړی شی. (۲۳) نو سپوږمې به توره شی او د نمر رڼا به کمه شی، ځکه چې مالک خدای رب الافواج به حکومت کوی. هغه به په يروشلم کبني د صيون په غره باندي د مشرانو په وړاندي شان او شوکت سره بادشاهی کوی.

د ثناء صفت يو حمد

۲۵ اے مالک خدایه، ته زما خدای پاک یې، زه به ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صفت به کوم. تا عجيبه عجيبه کارونه کړی دی، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې جوړې کړې وې، تا بې شکه هغه د وفاداری سره پوره کړې دی. (۲) تا بنارونو نه د ملبو پیری جوړ کړی دی، او د هغوی د پخو دېوالونو قلعي دې په کنډراتو بدل کړی دی. د پردی ملک د خلقو د قلعي په شان محلونه داسې خاورې شوی دی چې بيا به هيڅکله ورته بنار ونه شی وئیلے او نه به کله دوباره آباد کړی شی. (۳) نو په دې وجه د تکړه قومونو خلق به ستا ثناء صفت کوی،

او د ظالمانو قومونو په ښارونو کښې به ستا نه یره کيږي. ﴿٤﴾ ته د غريبانانو حفاظت کونکې يې، او د مصيبت په وخت کښې د ضرورت مندو حفاظت کونکې يې. تا هغوی له د طوفانونو نه پناه ورکړې ده، او د سوزونکي گرمي نه دې سورې ورکړې دې. د ظالمانو پوکي لکه د ژمي د طوفاني باران په شان وي، ﴿٥﴾ لکه د صحرا د گرمي په شان دي. تا د پردی ملک خلق غلي کړي دي. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړي دي، لکه چې وريځې سخته گرمي پخوي.

د خدای پاک د یو مېلمستیا تیارې کول

﴿٦﴾ د صیون په غره به مالک خدای رب الافواج د دنیا د ټولو قومونو دپاره یوه مېلمستیا وکړي، دا مېلمستیا به د ښې غوښې او د انګورو د ښو میو وي. ﴿٧﴾ نو په دې غره به هغه د خلقو نه د مرګ سورې ختم کړي، کوم سورې چې د ټولو قومونو دپاسه ولاړ دې. ﴿٨﴾ مالک خدای پاک به مرګ د تل دپاره ختم کړي. او د هر یو کس په مخ باندې به اوبښکې اوچې کړي او د ټولې دنیا نه به د خپلو خلقو بې عزتي لرې کړي. مالک خدای په خپله دا فرمائیلی دي. ﴿٩﴾ په هغه وخت به هغوی وائی، ”وګورئ دا دې زمونږ خدای پاک. مونږ د هغه په انتظار ؤو او هغه مونږ آزاد کړو. دا دې هغه مالک خدای د چا چې مونږ په انتظار ؤو. راحی چې د هغه په خلاصون باندې د خوشحالی جشن وکړو.“

د خدای پاک موآب له سزا ورکول

﴿١٠﴾ مالک خدای به د صیون د غره حفاظت کوي، خو موآب به داسې د پښو لاندې کړې شی لکه چې بوس په غوښل کښې د پښو لاندې کيږي. ﴿١١﴾ خدای پاک به موآب داسې دباؤ کړي لکه څنگه چې لامبوزن اوبه خپلو لاسونو سره لاندې دیکه کوي، هغه به د دوئ غرور او د دوئ ټول بد کارونه ختم کړي. ﴿١٢﴾

هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا قلعي تباہ کړی او را وبه يې غورزوی او د خاورو سره به يې خاورې کړی.

د خدائ پاک خپلو خلقو له فتح ورکول

۲۶ (۱) په هغه وخت به د يهوداه په مُلک کبني دا سندرہ وئيلے شی، ”زمونږ بشار مضبوط دے. ولې چې د خدائ پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دی. (۲) د بشار دروازې کولاو کړئ چې صادق قوم ورننوځی، هغه قوم چې وفادار پاتې دے. (۳) د چا ايمان چې مضبوط دے تہ هغوی بلکل محفوظ ساتي، ولې چې هغوی په تا بهروسه ساتي. (۴) په مالک خدائ باندې تل يقين ساتي، ولې چې مالک خدائ پاک ابدی حفاظت کوونکے دے. (۵) څوک چې مغروره ؤو نو هغه عاجزان کړی دی، او هغه اوچت بشارونه راگزار کړی دی او خاورو سره يې خاورې کړی دی. (۶) او دوی به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشی او چخنی به شی.“ (۷) اے مالک خدایه، د صادقانو لار هواره ده، نو د صادقانو دپاره چې کومه لار تہ جوړوې نو هغه نېغه ده. (۸) اے مالک خدایه، ستا فرمانبرداری کولو سره مونږ تا ته خپله بهروسه بناؤ، او زمونږ د زړه خواهش دے چې ستا د نوم لوئی وکړو. (۹) ټوله شپه زه ستا په لټون کبني یم، په سحر کبني د زړه د اخلاصه زه ستا طلبگار یم، کله چې تہ د دنیا د عدالت دپاره راشي نو خلق به پوهه شی چې انصاف څه څيز دے. (۱۰) که په بدعمله باندې رحم وشي نو هغه د انصاف په مطلب ځان نه پوهوی، بلکې په کوم مُلک کبني چې انصاف کيږی هلته هم هغوی بدعملی کوی، هغوی د مالک خدائ لوئی نه منی. (۱۱) اے مالک خدایه، ستا لاس هغوی ته سزا ورکولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوی هيڅ غور نه کوی، او هغوی چې ستا قوم دپاره ستا غېرت ته وگوری نو وبه شرميږی. او بيا به تہ سور اور په خپلو دشمنانو نازل کړي. (۱۲) اے مالک خدایه، تہ به مونږ له امن راکوې، ځکه چې زمونږ ټولې کاميابي ستا د

لاسه دی. (۱۴) اے مالِکِ خُدايه، خُدايه پاڪه، نورو مالِکانو په مونږ حکمرانی کړې ده، خو یواځې تَه هغه هستی یې چې مونږ یې عبادت کوو. (۱۴) خو اوس هغوی مړه شوی دی او بیا به نه راژوندی کیری، د هغوی روحونه به واپس نه راځی، ځکه چې تا دوی له سزا ورکړې ده او تباہ کړی دې دی. او د هغوی نوم او نشان دې ختم کړی دی. (۱۵) اے مالِکِ خُدايه، تا خپل قوم له ترقی ورکړې ده، تا خپل قوم لوی کړی دی او خپله لوی دې څرگنده کړې ده. ستا د وجې د هغوی علاقه په هر طرف باندې خوره شوې ده. (۱۶) اے مالِکِ خُدايه، چې هغوی په مصیبت کښې گېر شول نو ستا تلاش یې شروع کړو او ستا د تنبیه لاندې یې دُعا شروع کړه. (۱۷) اے مالِکِ خُدايه، تا مونږ داسې ژرولی یو، لکه چې یوه بسځه د بچی د پیدا کېدو د درد په وجه ژاړی. (۱۸) مونږ په خوږ او درد مبتلا یو، خو زموږ د تکلیف نه هیڅ هم پیدا نه شول. نه مونږ زمکې ته خلاصون ورکړی دی، او نه مو دُنیا ته ژوندون راوړی دی. (۱۹) خو زموږ کوم خلق چې مړه شوی دی نو هغه بیا راژوندی شی. د هغوی مړه جسمونه به بیا راژوندی شی. کوم چې په قبرونو کښې پراته دی نو هغه به راپاڅی او د خوشحالی سندرې به وائی. لکه څنگه چې د پرځې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالِکِ خُداي هغه خلق بیا راژوندی کړی کوم چې پخواه مړه شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

(۲۰) زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځی او په ځان پسې دروازې بندې کړی. د څه وخت دپاره ځانونه پټ کړی چې د خُداي پاک غصه سره شی. (۲۱) وگورئ، مالِکِ خُداي په آسمان کښې د خپل اوسېدو ځای نه راروان دی چې د زمکې خلقو له د هغوی د گناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به رابنکاره کړی شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نه پټوی.

۲۷ ﴿۱﴾ په هغه ورځ به مالک خدای د خپلې زورورې او کلکې تورې نه کار
 واخلي چې هغه تبتېدونکې بلا له يعنې تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړې
 او وې ووژني کومه چې په سمندر کېنې اوسېږي. ﴿۲﴾ په هغه ورځ د انگورو
 بنائسته باغ په حقله سندرې ووايي، ﴿۳﴾ ”زه مالک خدای پخپله د دې خيال ساتم
 او پابندی سره اوبه ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکيداری کوم چې څوک
 نقصان ور و نه رسوي. ﴿۴﴾ زما غصه اوس یخه شوې ده. خو که په دې باغ
 کېنې ازغی او مرکونډی وشول نو زه به ورسره جنگ وکړم او ټول به وسوزوم.
 ﴿۵﴾ خو که هغوی زما نه مدد وغواړي، نو هغوی دې ما سره روغه وکړي. او،
 پرېږدئ چې هغوی ما سره صلح وکړي.“ ﴿۶﴾ هغه وخت راروان دے چې د
 يعقوب اولاد به جرړې وکړي، اسرائيل به غوتی ونیسي او گلونه به وکړي. او
 مېوه به يې دنيا پکه کړي. ﴿۷﴾ ولې مالک خدای اسرائيل داسې وهلے دے لکه
 څنگه يې چې د هغه دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اسرائيل داسې قتل شوی دی لکه
 څنگه چې د هغه دشمنان قتل شوی دی؟ ﴿۸﴾ نه، بلکې مالک خدای د هغوی
 مخالفت وکړو او جلاوطن يې کړل. هغوی يې د نمرخاته په طرف د يوې زورورې
 هوا سره وشړل. ﴿۹﴾ نو داسې به د يعقوب گناه معاف شی، او چې کله د اسرائيل
 گناهونه ختم شی نو په نتیجه کېنې به هغوی د غېرو قومونو قربان گاه د چونې د
 کانی په شان زړې زړې کړي او د قربان گاه خوشبودارې مصالحي او د اشیرې د
 بُت نېنې به پاتې نه شی. ﴿۱۰﴾ د قلعي په شان د پخو دېوالونو بناړ کنډر پروت
 دے. دا د يو خوشی بيابان په شان وړان ويجاړ پروت دے. او بيا به په دې کېنې
 څاروی څرېږي آرام به کوی او څانگې به خوري. ﴿۱۱﴾ د ونو څانگې اوچې شوې
 او ماتې شوې دی او بنځې يې د خشاک په توگه راغونډوي. خلق په هيڅ څيز
 باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه چا چې هغوی پېدا کړی دی ورباندې هيڅ
 رحم نه کوی، چا چې هغوی تخليق کړی دی ورباندې هيڅ ترس نه کوی. ﴿۱۲﴾ په
 هغه ورځ به مالک خدای د فرات سيند نه واخله تر مصر سرحده پورې خپل خلق
 يو يو کس راغونډ کړي، داسې لکه څوک چې د بوسو نه غنم رابېلوی. ﴿۱۳﴾ په هغه

وخت به يو بيگل وغږولې شى چې د اسور او مصر نه هغه ټول بنى اسرائيليان راوغواړي كوم چې په جلاوطنۍ كېنې وى. نو هغوى به د هغه په مقدس غر په يروشلم كېنې د مالک خدائ عبادت وكړي.

د شمالى بادشاهى دپاره خبرداري

٢٨ ﴿١﴾ په سامريه باندې افسوس چې د شرابى بنى اسرائيلو شاندار تاج دى.

په هغه ښار باندې افسوس چې د بنى اسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوي كېدونكې گل دى. په هغه آبادۍ باندې افسوس چې په نشه كېنې د ډوبو خلقو په زرخيزه وادۍ باندې ولاړه ده. ﴿٢﴾ گورئ، مالک خدائ به داسې قوى او طاقتور لښكر راولېږي، لكه د بلى طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لكه د زورور سېلاب پرې حمله وكړي او په زمكه به يې سر د لاندې راوولى. ﴿٣﴾ بيا به سامريه د بنى اسرائيلو شرابيانو شاندار تاج د پښو لاندې نرې نرې شى. ﴿٤﴾ بيا به د دې مړاوي كېدونكې گل شان او شوکت ختم شى چې په زرخيزه وادۍ باندې ولاړ وى. د هغوى حال د موسم د وړومبو اينخرو په شان دى چې څنگه پاخه شى نو راوشوكولې شى او وخوړلې شى. ﴿٥﴾ په هغه ورغ به مالک خدائ رب الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د گلونو د شاندار تاج په شان وى چې كوم خلق ژوندى پاتې وى. ﴿٦﴾ هغه به هغه كسانو له د انصاف جذبه وركړي چې څوك د قاضيانو په توگه كار كوي او هغوى له به حوصله وركړي چې څوك د حملې نه د ښار د دروازو حفاظت كوي.

نا امله مشرانو ته سزا ملاوېدل

﴿٧﴾ نو بيا پېغمبران او امامان هم دومره نشه دى تر دې پورې چې پغړې وهى. هغوى مې او شراب دومره زيات څښلى دى چې تيندكونه خورى. پېغمبران دومره زيات نشه دى چې خدائ پاك كومه وحى نازلوي نو په هغې باندې نه

پوهیږی او امامان هم دومره نشه دی چې د فېصلې ورکولو په وخت زنگیږی.
 ۸ د هغوی ټول مېزونه په اولټو گنده دی او یو ځای هم په کبني صفا نشته.
 ۹ هغوی په خپلو کبني وائی، ”دا سرې زمونږ سره دا رنگ خبرې ولې کوی؟
 د تعلیم او د مالک ځدای د پیغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوی لکه چې
 مونږ واره ماشومان یو او اوس اوس د پیو نه خلاص شوی یو. ۱۰ هغه مونږ ته
 ټکې په ټکې، کرېنه په کرېنه او په مزه مزه تعلیم راکوی.“ ۱۱ نو اوس به ځدای
 پاک خپلو خلقو سره د پردی ملک د خلقو په ذریعه خبرې کوی څوک چې
 عجیبه ژبه وائی. ۱۲ ځدای پاک خپلو خلقو ته فرمائی دی، ”دا د آرام ځای
 دے. ستړی دې دلته آرام وکړی، ولې چې هم دا ځای د آرام دے.“ خو هغوی
 غوږ نه کېښودو. ۱۳ نو دا ځکه به مالک ځدای هغوی ته ټکې په ټکې، کرېنه په
 کرېنه او په مزه مزه تعلیم ورکوی. نو هغوی به تیندکونه وخورې او راپرې به
 وځی. هغوی به زخمی شی، په جال کبني به گېر شی او گرفتار به شی.

د صیون د گوت کانی

۱۴ نو اے گستاخه کسانو څوک چې په یروشلم کبني په دې خلقو باندې
 حکومت کوی، اوس چې څه مالک ځدای فرمائی نو هغې ته غوږ ونیسئ. ۱۵
 تاسو لافې وهلې چې تاسو د مرگ سره لوظ کړې دے او د عالم ارواح سره مو
 تړون کړې دے. ستاسو دا یقین دے چې کله افت راشی نو تاسو به بچ شی،
 ځکه چې ستاسو خیال دا دے چې خپل دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتی. ۱۶
 نو مالک ځدای پاک داسې فرمائی، ”زه په صیون کبني یو داسې بنیاد ږدم چې
 کلک او مضبوط وی. په هغې کبني زه د گوت یو قیمتی کانی لگوم چې په هغې
 باندې دا لیکلی وی، ”څوک چې ایمان لری نو هغه به نه وارخطا کیږی.“ ۱۷ زه
 به انصاف د دې فیته او صداقت د دې د سال مزې کړم. تاسو چې په کومو
 دروغو باندې یقین ساتئ نو ږلی به یې ټول یوسی او سېلابونه به ستاسو د پناه
 ځایونه وران کړی.“ ۱۸ تاسو چې د مرگ سره کوم لوظ کړې دے نو هغه به

منسوخ کړې شی او چې د عالم ارواح سره تاسو کوم تړون کړې وی نو هغه به ختم کړې شی. هغه زورور افت به تاسو ووهی او تاسو به ترې نه لاندې شی. (۱۹)

دا افت به تاسو بار بار وهی او هر سحر به مو وهی. دا به په تاسو شپه او ورځ راځی، تر هغې پورې چې تاسو یې وړی نه یی. دا پیغام به ستاسو په خلقو باندې یره راولی. (۲۰) ستاسو کټ دومره لنډ دے چې پښې په کښې نه شی غزېدلې او کمبله دومره وړه ده چې څوک په کښې پټېدے نه شی. (۲۱) مالک خدای به داسې راپاڅی لکه څنگه چې هغه د پراضیم په غر باندې فلسټیانو پسي راپاڅېدلې وو. او څنگه یې چې د جبعون په وادی کښې اموریانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم حمله وکړی. او چې کوم کارونه به هغه کوی نو هغه به عجیبه وی. او د هغه هر قدم به فرق فرق وی. (۲۲) زه چې کوم خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مه کوئ. که تاسو خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم گران شی. ما د مالک خدای رب الافواج د ټول ملک د تباہ کولو فېصله اورېدلې ده.

د خدای پاک حکمت

(۲۳) زه چې درته څه وایم نو هغې ته غوږ ونیسئ، زه چې درته څه وایم هغې ته ښه توجو وکړئ. (۲۴) ولې زمیدار همېشه یوه کوی او هیڅکله کر نه کوی څه؟ ولې هغه تل پټې اړوی او هیڅکله څه نه کړی؟ (۲۵) کله چې هغه یو ځل پټے هوار او تیار کړی، نو هغه تخم کړی لکه کاره، د زېرے تخم، غنم او اورېشې په صحیح طریقو او صحیح ځای باندې کړی. (۲۶) زمیدار ته پته وی چې څه به کوی، ځکه چې خدای پاک هغه ته پوهه ورکړې ده. (۲۷) هغه د کارو او زېرې د تخم ټکولو دپاره لوی پانگ نه استعمالوی، بلکې د دې دپاره د یو وړوکی او برابر لرگی نه کار اخلی. (۲۸) هغه غنم په درمند کښې دومره نه غوږل کوی چې خراب تراب شی، ځکه چې هغه ته پته وی چې په گاډۍ باندې به یې څنگه غوږل کړی چې غله خرابه نه شی. (۲۹) مالک خدای رب الافواج زبردست اُستاز دے، او هغه دې

زميدارانو له ښه پوهه ورکوي.

د يروشلم محاصره کېدل

٢٩ ﴿١﴾ اے اری ایل، اری ایل، په تا باندې افسوس. په هغه ښار باندې افسوس کوم کېږي چې داؤد خېمې لگولې وې. اوس کال په کال خپل اخترونه کوي. ﴿٢﴾ خو بیا به زه په هغه ښار باندې یو افت راولم، هلته به ژړا او ماتم وي. او ټول يروشلم به داسې شی لکه څنگه چې د هغې د اری ایل نوم معنی ده ”یوه داسې قربان گاه چې په وینو لت پت وي.“ ﴿٣﴾ ولې چې زه به تا د هر طرف نه راگېر کړم او ستا د محاصرې به پوره بندویست وکړم. ﴿٤﴾ بیا به ته د زمکې لاندې نه خبرې کوې، د خاورو نه به ستا غلې آواز راوځي. څنگه چې د یو مړی روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش کوي، دغه شان به ستا آواز غلې شان راځي. ﴿٥﴾ نو سمدستی به ستا دشمنان لکه د دوړې په شان والوځي، په تا باندې حمله کوونکی به داسې وشړلې شی لکه هوا چې بوس زغلی. ولې چې اچانک په یوه لحظه کېږي به ﴿٦﴾ مالک خدای رب الافواج به ستا د بچ کولو دپاره د لوی تندر، زلزلې، لوی شور، تېزې سیلی، طوفان او سوزونکی اور سره راځي. ﴿٧﴾ نو بیا د هغه ټولو قومونو لښکرې کوم چې د خدای پاک د اری ایل په ښار باندې حمله کوي، د هغوی ټوله وسله او ساز و سامان به د یو خوب لیدو په شان فنا شي، داسې به فنا شي لکه چې دا د شپې یو خیال وي. ﴿٨﴾ هغه ټول قومونه چې په يروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع شوي دي د هغوی مثال به د یو اوږي کس په شان وي چې خوب وینی چې هغه خوراک کوي خو چې راپاڅي نو پته ورته ولگي چې هغه هم هغسې اوږي دے، یا د هغه تری کس په شان وي چې په خوب کېږي گوري چې اوبه څښي خو چې راپاڅي نو پته ورته ولگي چې هغه هم هغه شان د تندې د لاسه بې دمه دے.

د پېغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

٩) حېران شی او اریان دریان شی. ځان نه رانده جوړ کړی او رانده شی. نشه شی خو په میو نه، زنگېرئ خو په شرابو نه. ١٠) نو ځکه مالک خدای تاسو خوږولی کړی یی او په دروند خوب باندې په اوده کېدو بدل یی. هغه د پېغمبرانو او د رویا لیدونکو سترگې بندې کړې دی. ١١) د هرې پېغمبرۍ د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کتاب په شان وی. که تاسو دا یو داسې کس له یوسئ چې هغه یې لوستلې شی او هغه ته ووايي چې دا ولولی، نو هغه به وائی چې زه دا نه شم لوستلې ځکه چې دا پوخ بند دے. ١٢) که تاسو دا یو بې تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به جواب درکړی چې زه بې تعلیمه یم. ١٣) مالک خدای وفرمائیل، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه یې رانه پېر لري دی. او دوی بې فائدي زما عبادت کوی ځکه چې دوی د انسانانو حکمونه د تعلیم په ډول ورکوی. ١٤) نو په دې وجه به په راتلونکی وخت کېنې یو ځل بیا زما سلوک د دې قوم سره پېر عجیبه او د حېرانتیا وی. بیا به د هغوی د هوبنیارانو هوبنیارتیا ختمه شی او د هغوی د پوهانو پوهه به غیبه شی.“

د راتلونکی وخت دپاره امید

١٥) څوک چې د مالک خدای نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوی نو په هغوی افسوس. هغوی په پټه باندې منصوبې جوړوی او خیال یې دا وی چې، ”څوک به مونږ وینی او څوک به مونږ وپېژنی؟“ ١٦) هغوی هر یو څیز گډ وې کوی. د کلال اهمیت زیات دے که د خټې؟ یو کس چې څه څیز جوړ کړی نو هغه څیز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی څه، ”تا زه نه یم جوړ کړی،“ او یا دا چې، ”ته په هیڅ هم نه پوهېږی؟“

راتلونکے بدلون

۱۷) لڙ وخت پس به د لبنان ځنگل نه پتی جوړ شی او پتی به په ځنگل بدل شی.

۱۸) کله چې هغه وخت راشی، نو کاینه به د کتاب تلاوت اوری او پرانده به د تورتم او تیاره نه رابهر شی او وینی به. ۱۹) عاجزان به بیا د مالک خدای ورکړے شوې خوشحالی نه په جامو کبښې نه ځایږی، او غریبانان به د بنی اسرائیل د مقدس ذات خوشحالی کوی. ۲۰) ظالمان به باقی پاتې نه شی، مغروره به ختم شی او څوک چې د بدو منصوبه جوړوی هغوی به قتل کړے شی. ۲۱) خدای پاک به هغه خلق تباہ کړی چې څوک د دروغو گواهی کوی، هغه خلق چې قاضیان د غلطو فېصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه خلق چې څوک دروغ وائی د دې دپاره چې بې گناه خلقو ته انصاف ملاو نه شی. ۲۲) نو ځکه مالک خدای د یعقوب د اولاد خدای پاک، چا چې ابراهیم د مصیبت نه خلاص کړو، داسې فرمائی، ”زما د خلقو به نوره بې عزتی نه کیږی او د هغوی رنگونه به د شرم په وجه نور زېر نه وی. ۲۳) کله چې تاسو هغه بچی وویښی چې زه تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بیا پته ولگی چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. تاسو به زما درناوی کوئ او د یعقوب د خدای پاک رعب به منئ. ۲۴) بدعمله خلق به پوهه حاصله کړی او هغه خلق چې کوم هر وخت فریادونه کوی نو هغوی به اصول ومني.“

د مصر بې فائدې معاهدې

۳۰) مالک خدای فرمائی دی، ”اے باغیانو بچو په تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ چې کومې زما نه دی، او زما د مرضی خلاف معاهدې کوئ او تاسو گناهونو پسې گناهونه کوئ. ۲) تاسو زما د مشورې نه بغېر د مدد دپاره مصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې مصریان مو بچ کړی، نو په دې وجه تاسو د مصر په فرعون باندې یقین وکړو. ۳) خو په

فِرْعَوْن باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شئ او په هغه باندې بهروسی سره به تاسو بې عزته شئ. (۴) اگر چې د هغه آفسران ضُعن کښې دی او د هغه سفیران حنیس ته رسېدلی دی، (۵) هغه ټول چې په هغه بهروسه کوی هغوی به وشرمېږی. او هغه به ستاسو مدد نه کوی بلکې په خائ د دې به ستاسو بې عزتی وکړی. (۶) د جنوبي صحرا د خناورو په حقله د خدائ پاک پیغام دا دے، هغه سفیران به په داسې خطرناک ملک کښې سفر کوی، چرته چې ازمری اوسپږی او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دی. هغوی د یو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوبښان د قیمتی تحفو نه بار کړی دی څوک چې د دوی هیڅ مدد نه شی کولے. (۷) د مصر نه چې کوم مدد ملاوېږی نو هغه بې فائدي دے. نو ځکه ما په مصر باندې یو بل نوم ”بې ضرره اژدها“ اېښے دے.

نافرمانه خلق

(۸) اوس لار شه او دا الفاظ په یو کتاب کښې ولیکه. چې دا د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره یوه گواهی شی. (۹) ځکه چې دا قوم سرکش دے او دا همپشه دروغ وائی او د مالک خدائ تعلیمات منلو ته تیار نه دی. (۱۰) هغوی رویا کتونکو ته وائی چې، ”تاسو رویاگانې مه وینئ،“ پېغمبرانو ته وائی، ”مونږ ته د هغه څه په حقله خبرې مه کوئ چې څه حقیقت وی. مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خبر دے که هغه دروغ هم وی. (۱۱) زمونږ د لارې نه اخوا شئ او زمونږ مخه مه نیسئ. مونږ ستاسو د بنی اسرائیلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نه غواړو.“ (۱۲) ځکه خو د بنی اسرائیلو مقدس ذات داسې فرمائی، ”زه چې څه درته وایم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم زیاتی او دوکې نه کار اخلئ. (۱۳) دا گناه به ستاسو دپاره د یو داسې اوچت دېوال په شان وی چې چاودے او کوږوالے پکښې راغلے وی او دېوال کینوی او بیا سمدستی یو درز سره زمکې ته راگزار شی. (۱۴) دا ټوټې ټوټې شی د ختې د هغه لوبښی په شان چې ټکړې ټکړې کړے شوی وی او د هغې یوه ټوټه به هم دومره نه وی چې په هغې کښې بل سکاره راواخستلے شی، یا په

کښې د پيگۍ نه اوبه راويستلې شي.“ (۱۵) قادر مطلق خدای د بنی اسرائیلو مقدس ذات، فرمائی، ”راواپس شی او په ما پوره یقین کوئ. نو بیا به تاسو تکره او محفوظ یئ.“ خو تاسو داسې نه کوئ. (۱۶) خو ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سواره شی او د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو صحیح یئ، ځکه چې تاسو به تښتئ. ستاسو خیال دا دے چې ستاسو آسونه ښه تېزه منډه وهله شی، خو چې څوک درېسې وی نو هغوی به ستاسو نه تېز وی. (۱۷) که ستاسو د دشمن یو فوجی دهمکي درکړی نو ستاسو زر کسان به منډې وهی، او که پینځه سپاهیان دهمکي درکړی نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافی وی. او که په آخر کښې څوک پاتې شی نو هغوی به د غره په سر باندې د جنډې د یو لرگی په شان یواځې وی. (۱۸) خو مالک خدای بیا هم په دې انتظار کښې دے چې په تاسو باندې رحم وکړی. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تیار دے ځکه چې هغه وفادار خدای پاک دے. بختور دی هغوی چې د هغه د مدد په انتظار کښې وی.

د خدای پاک خپلو خلقو له برکت ورکول

(۱۹) اے د یروشلم خلقو تاسو به نور نه ژارئ. کله چې تاسو هغه ته د مدد دپاره فریاد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو رحم وکړی او چې څنگه ستاسو دعاگانې واورئ نو جواب به درکړی. (۲۰) اگر چې مالک خدای به تاسو ته د تنگ لاس روتی او د تکلیف اوبه درکړی، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاز وی او تاسو ته به نور د هغه د لټولو ضرورت نه پېښیږی. (۲۱) که تاسو د لارې نه ښی یا گس طرف ته واوړئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه کیږی چې، ”دا لاره صحیح ده، په دې روان شی.“ تاسو به په خپلو غوږونو دا اورئ. (۲۲) نو بیا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو پټ وی او هغه بُتان چې په سپینو زرو پټ وی هغه به واخلي او وایئ به چې، ”دا څه گند دے.“ او بهر په پیران به یې گزار کړئ. (۲۳) کله چې تاسو تخم وکړئ، نو مالک خدای به د دې شین کېدو دپاره

باران راولپری او د دې نه به تاسو ته بڼه او زیات پېداوار ملاو شی او ستاسو د
 څارو دپاره به د څرن بڼه پېره زمکه وی. (۲۴) کوم غوی او خرونه چې ستاسو
 په پتو کښې یوې کوی نو هغه به هم هغه خوراک کوی چې چچ او درې غاښی
 سره صفا شوې وی. (۲۵) په هغه ورغ کله چې ستاسو د دشمن قلعي قبضه شی
 او د هغوی خلق ووژلې شی، نو د هر غره نه او د هرې غونډۍ نه به د اوبو ولې
 رابھیری. (۲۶) سپوږمۍ به د نمر په شان ځلیری او نمر به په اووه چنده زیات
 روښانه شی، دا به داسې وی لکه چې د اوو ورځو رڼا یو ځای شی. دا به په هغه
 وخت کښې وشي کله چې مالک خدای د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پتی
 وکړی او هغه زخمونه ورله روغ کړی چې کوم زخمونه هغه ورکړی دی.

د خدای پاک اسور له سزا ورکول

(۲۷) وگورئ د مالک خدای نوم د لرې ځای نه راروان دے. هغه لوی غضب او
 رعب داب سره راندې کیری. د هغه شونډې د غصې نه رپردي، او د هغه وینا
 لکه د اور هر څه ایرې ایرې کوی. (۲۸) د هغه ساه لکه د سپلاب په شان ده چې
 هر څه تر مری مری پوبوی. هغه به مغروره قومونه د تباھی دپاره چان کړی. هغه
 به دوی قابو کړی او د بربادی په طرف به یې یوسی. (۲۹) خو اے د خدای پاک
 خلقو، تاسو به خوشحاله یئ او داسې سندرې به وایئ لکه څنگه سندرې چې د
 مقدس اختر په شپه وئیلې شی. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله یئ کوم
 چې د مالک خدای کور ته د شپېلی د ساز سره روان وی، چې هغه د بنی
 اسرائیلو حفاظت کوونکے دے. (۳۰) مالک خدای به په هر یو کس باندې خپل
 پرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به ورته وښائی. هلته به د اور لمبې،
 تندر، رلی او دروند باران وی. (۳۱) کله چې اسوریان د مالک خدای آواز واورى
 او د هغه د سزا پته ورته ولگی نو هغوی به ویریری. (۳۲) کله چې مالک خدای
 هغوی بار بار وهی، نو د هغه خلق به هر ځلې د منگی او بینجو ساز ورسره
 غروى. خدای پاک به پخپله د اسوریانو خلاف جنگ کوی. (۳۳) پېره موده

مخکبني يو خائ تيار شوي و و چرته به چي يو لوي اور د اسور بادشاه سوزوي.
 د لرگو يو اوچت پري به وي. مالک خدائ به د نهر په شان د سوزبدونکو
 گوگرو يوه لمبه پو کړي او دې له به اور ورکړي.

د خدائ پاک د يروشلم حفاظت کول

۳۱ ﴿۱﴾ کوم خلق چي د مدد غوښتلو دپاره مصر ته خي نو په هغوي باندې
 افسوس. حکه چي هغوي د مصر په لوي فوجي طاقت، آسونو، جنگي گاپو او
 فوجيانو باندې بهروسه کوي. خو هغوي په مالک خدائ باندې يقين نه کوي، کوم
 چي د بني اسرائيلو مقدس ذات دے او نه ترې نه مدد غواړي. ﴿۲﴾ خو مالک
 خدائ پاک هم هوبنيار دے. هغه په تاسو افت راولي. هغه خپلې خبرې سر ته
 رسوي چي بدعمله او هغه خلقو له سزا ورکړي چي څوک د دې بدعمله خلقو
 حفاظت کوي. ﴿۳﴾ مصريان خو څه خدایان نه دي، هغوي خو بني آدم دي. د
 هغوي آسونه خو څه آسماني مخلوق نه دے حکه چي دا آسونه د غوښني نه جوړ
 دي. کله چي مالک خدائ خپل لاس اوږد کړي، نو څوک چي د چا مدد کوي نو
 هغه به راپرېوخي او د چا چي مدد کيږي نو هغه به هم راپرېوخي او دا دواړه به
 تباه شي. ﴿۴﴾ مالک خدائ ما ته وفرمائيل، ”که د شپانو پلې هر څومره چغې
 ووهي يا هر څومره آوازونه وکړي، خو هغوي به يو غرمېدونکي ازمری د خپل
 ښکار نه ونه شري، نو هم دغه شان به مالک خدائ رب الافواج د صيون په غر
 راکوز شي او جنگ به کوي. ﴿۵﴾ لکه څنگه چي يو مارغه د خپلو بچو د بچ کولو
 دپاره د خپلې جالې دپاسه الوخي رالوخي، نو داسې به زه، مالک خدائ، رب
 الافواج د يروشلم دپاسه تېر شم د دې د بچ کولو دپاره او د دې حفاظت به کوم.“
 ﴿۶﴾ مالک خدائ وفرمائيل، ”اے بني اسرائيلو، تاسو زما خلاف سرکشي کړې
 ده. خو اوس، تاسو ما ته راوگرځئ. ﴿۷﴾ يو داسې ورغ راروانه ده چي تاسو ټول
 به د سرو زرو او سپينو زرو نه جوړ شوي بتان غورزوي کوم چي تاسو په خپلو

گناهگارو لاسونو جوړ کړی دی. (۸) اسوریان به په توره تباہ شی خو دا توره به د انسان نه وی. د خدای پاک توره به هغوی ووهی او هغوی به وارخطا شی او تبتی به. د اسوریانو خوانانو نه به په زور کار اخستلی شی. (۹) د یرې د وجې به هغوی خپله قلعه پرېږدی، او د هغوی آفسران به د مالک خدای د جنگی جنډې نه ویرېږی. “ دا مالک خدای فرمائیلی دی، د چا اور چې په صیون کښې بلیږی، او د چا تنور چې په یروشلم گرمیږی.

په انصاف سره د یو بادشاه حکمرانی

۳۲ (۱) گوری، یو بادشاه به په انصاف سره حکمرانی کوی. او د هغه آفسران به هم په انصاف سره حکمرانی کوی. (۲) د بادشاه هر یو کس به د سیلی نه د حفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د خای په شان وی. هغوی به د داسې نهر په شان وی چې په صحرا کښې بهیږی او هغوی به په خشک ملک کښې د لوی گټ د سوری په شان وی. (۳) نو بیا چې د چا سترگې وی نو هغوی به حقیقت وینی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوی به د اورېدو جوگه وی. (۴) څوک چې د بې صبری نه کار اخلی هغوی به هوبسیار شی، او چاراکان به صفا او روانی سره خبرې کوی. (۵) څوک به دا نه وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او یا بدعمله کس نېک وی. (۶) یو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملی کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې دینۍ خبرې کوی او د مالک خدای خلاف کفر غروی. هیڅکله اوږو خلقو له خوراک نه ورکوی او تری د څه څښلو نه محرومه ساتی. (۷) کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملی کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غریب د تباہ کېدو منصوبې جوړوی اگر که حاجتمند په حقه هم وی. (۸) خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار صحیح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ وی.

د ږوشلم د بنځو دپاره خبردارۍ

۹) اے هغه بنځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې پرواه لونیو زما خبره په غور سره واورئ. ۱۰) یو کال او څو ورځې پس به تاسو بې پرواه بنځې په لږزان شی، ځکه چې د انگورو فصل به ضائع شی او مېوې به هیڅکله نه پخېږی. ۱۱) اے هغه بنځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د یرې نه ولږزېږئ. اے بې غمه لونیو د یرې نه ورپېږئ. خپلې کپړې وباسئ بریندې شی او د ټاپ جامې واچوئ. ۱۲) د زرخبزه پټو او د انگورو باغونو دپاره د خفگان نه خپلې سینې وهئ. ۱۳) زما د خلقو په ملک کبني د ازغو او غنو بوټی راشنه شوی دی. ستاسو د کورونو خدا او د ښارونو خوشحالی به ختمه شی. ۱۴) محل به خوشه پاتې شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنگلی خرونه گرځی او گډې به په کبني څرېږی. ۱۵) ترڅو چې خدای پاک خپل روح په مونږ نازل نه کړی نو تر هغه وخته پورې به حالات هم داسې وی. خو بیا به هغه خوشه ملک آباد شی او د باغ مېوه دارې ونې به یې لکه د ځنگل په شان گڼې وی. ۱۶) نو بیا به انصاف په صحرا کبني استوگنه کوی، او صداقت به په مېوه دار باغ کبني اوسېږی. ۱۷) د صداقت اثر به سلامتی وی، او نتیجه به یې ابدی سکون او حفاظت وی. ۱۸) زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځایونو کبني اوسېږی، او د هغوی کورونه به د امن او سلامتی نه پک وی، ۱۹) اکر که ځنگل تباه شی او ښار مکمل برباد شی. ۲۰) خو بختور یی تاسو چې د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه وکرلئ شی او په آزادی سره به خپل خرونه او څاروی وڅرولئ شی.

د مدد دپاره دُعا

۳۳) په تاسو اسوریانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله

هيڅڪله برباد نه شوي. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نه ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځي. کله چې تاسو تباهي وکړئ نو تاسو به هم تباهي شئ. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشي. (۲) اے مالک خدایه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع یو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصیبت په وخت کښې زمونږ خلاصونکې شه. (۳) ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلي، ستا پاڅېدو سره هغوی خواره واره شئ. (۴) ستا د لوټ مال دومره راجمع شئ لکه چې ډېر چينجی راجمع شوی وي، او خلق په مال غنیمت باندې لکه د قحطی د مولخانو ټوپونه وهي. (۵) زمونږ مالک خدای خومره لوی دی. هغه پاس په عرش استوگنه کوي. هغه به یروشلم د انصاف او صداقت نه پک کړي، (۶) په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنیاد وي، هغه به تاسو له لوی خلاصون، پوهه او حکمت درکوي. د مالک خدای یره به ستاسو خزانه وي. (۷) خو اوس تکره خلق په لارو کوڅو کښې ژړاگانې کوي. کومو سفیرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوی په چغو چغو ژاړي. (۸) هغه سرکونه خوشې تشې پاتې دي او هیڅ څوک هم پرې سفر نه کوي. معاهدې ماتې شوې دي او په لوظونو باندې عمل نه دی شوی. نور د یو کس عزت هم نه کیږي. (۹) ملک خوشی او وران ویجاړ پروت دی. د لبنان ځنگلونه اوچ شوي دي او د شارون آباد وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غره د ونو نه پانې غورزېږي.

د مالک خدای خپلو دشمنانو له خبردارۍ ورکول

(۱۰) نو مالک خدای فرمائي، ”اوس به زه عملی کار کوم. زه به تاسو ته وښایم چې زه خومره طاقتور یم. (۱۱) تاسو امید سره یی خو ستاسو په خپټه کښې اوچه گیاه ده او د پېدايښت په وخت به درنه صرف بوس پېدا کیږي. چې کله تاسو پوکې وهي نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شي او تاسو به ایرې ایرې کړي. (۱۲)

قومونه به په مکمل طور داسې وسوزی، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کټ کړې شی او اور ته وغورزولې شی. (۱۳) اے هغه د لرې علاقه خلقو هغې ته غوږ کېږدئ څه چې ما کړی دی، او اے نزدې اوسېدونکو زما طاقت ومنئ.“ (۱۴) د صیون گناهگار خلق د پرې نه رېږدی. بې دینه خلق رېږی او وائی، ”د خدای پاک تباہ کوونکی اور په وړاندې څوک ژوندی پاتې کېدې شی؟ زمونږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدی اور کېږي ژوندی پاتې شی؟“ (۱۵) خو هغه کس به ژوندی پاتې شی چې صداقت سره ژوند تېروي او رښتینې وی، غېر قانونی گټه او رشوت نه اخلی، چې د قتل منصوبې نه جوړوي او د غلطو کارونو نه ځان ساتي. (۱۶) نو بیا به دا خلق په اوچتو ځایونو کېږي اوسېږي، هغوی به دومره محفوظ وي لکه څومره چې په غرونو باندې پخو قلعو کېږي محفوظ وي. هغوی ته به روټی ملاوېږي او د اوبو به هیڅ کمه نه راځي.

مالک خدای زمونږ بادشاه دے

(۱۷) تاسو به وگورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په یو داسې ملک باندې حکومت کوي چې تر لرې لرې پورې خور وي. (۱۸) بیا به تاسو د پرې دا تېر وخت رایاد کړئ او خپل ځان سره به ووايي، ”د دشمن هغه لوی آفسران چرته دي؟ محصُول اخستونکی چرته غېب شول؟ هغه آفسر چرته دے چې د برجونو حساب کتاب به یې کولو؟“ (۱۹) نو تاسو به نور د پردی ملک هغه ظالمان ونه وینئ چې هغوی داسې سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نه پوهېږئ. (۲۰) صیون ته وگورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبی اخترونه کوو. یروشلم ته وگورئ، دا به د اوسېدو دپاره څومره محفوظ ځای وي. دا به یو داسې خېمه وي چې هیڅکله به نه شی اخوا کولې، د دې مورې به کله هم نه راویستلې کېږي، او د دې پرې به هیڅکله نه شلېږي. (۲۱) هلته به مالک خدای زمونږ لوی بادشاه وي. هغه به لکه د حفاظت د لوی سمندر په شان وي چې یو دشمن به هم تریږنه نه شی اوږدې او نه به پرې د دشمن سمندری جهازونه گرځېدې شی.

Ⓐ مالک خُداي به په خپله زمونږ قاضي، زمونږ حکمران، او زمونږ بادشاه وي، هغه به زمونږ خيال ساتي او مونږ به بچ کوي. Ⓒ د سمندري جهاز پري پيله دي، او د بادبان ستن يې خوزي او بادبان يې خور شوې نه دې. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسيم کړو او دا به دومره زيات وي چې گوډ ته به هم په کبني خپله برخه ملاو شي. Ⓓ د صيون يو کس به هم بيا نه وائي چې، "مونږ بيمار يو، او مالک خُداي به د هغوي گناهونه معاف کړي."

د خُداي پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

Ⓐ اے د ټولو قومونو خلقو، راشي. راغونډ شي او واورئ. په ټوله دنيا کبني چې څوک هم اوسپړي نو هغه دې دلته راشي او وا دې وري. Ⓒ مالک خُداي ټولو قومونو او د هغوي ټولو لښکرو ته غصه دې او هغه به دوي په مکمل طور تباہ کړي او ذبح به يې کړي. Ⓓ خو د هغوي لاشونه به نه بشخپري او هلته به پراته وي چې سخا شي او خراب بوئ وکړي، او غرونه به په وينو سره وي. Ⓔ په آسمان کبني ستوري به فنا شي. آسمان به داسې فنا شي لکه چې طومار راغونډولې شي او ستوري به داسې راوغورزپري لکه د انگورو د بوټي نه اوچې پانې يا د اينځر د ونې نه اوچ اينځر راغورزپري. Ⓕ او زما ټورې خپل کار په آسمان کبني پوره کړې دې، او گورئ اوس به دا په اډوم نازله شي، په هغه قوم کوم چې ما د تباہي دپاره په نښه کړې دې. Ⓖ د مالک خُداي ټوره په وينه او وازگه باندې پټه شوې ده، دا د گپورو او د چپلو په وينو سره ده او وازگي ورباندې لگېدلې دي، ولې چې مالک خُداي به دا قرباني د بصره په ښار کبني پېش کړي، هغه به دا لويه حلاله د اډوم په ملک کبني وکړي. Ⓗ خلق به د ځنگلي غويي او د سخو په شان راوغورزپري او زمکه به په وينه سره وي او په وازگه به پټه وي. Ⓖ دا هغه ورځ ده چې مالک خُداي به بدل واخلي، هغه کال چې د اډوم نه به د بني اسرائيلو بدله واخلي. Ⓖ د اډوم سيندونه به په تارکولو

بدل شی، خاوره به پي په گوگړو بدله شی. ټول مُلک به د تارکولو په شان اور
 اخستے وی. (۱۰) دا به شپه او ورغ بلیری او د دې نه به تل لوگے خېژی. هغه
 مُلک به په هره زمانه کبني خوشے پروت وی تر دې چې څوک مسافر به هم تر
 همیشه پورې په دې کبني سفر نه کوی. (۱۱) گونگیان او ځنگلی ځناور به دا
 قبضه کړی، هر قسمه ځنگلی مارغان به په دې کبني پاتي کيږی. مالک خدای به
 په خیال سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د تباهی دپاره
 وکړی. (۱۲) هلته به د بادشاهی هیخ هم پاتي نه وی، او د هغې ټول مشران به ختم
 شی. (۱۳) د ازغو بوتی او تراخه بوتی به هر ځای کبني د پخو دېوالونو په بناونو
 کبني او قلعو کبني خواره شی او گیدران او گونگیان به په دې کبني اوسپری.
 (۱۴) ځنگلی ځناور او گیدران به هلته راغونډ شی او د چپلو په شکل پیریان به په
 کبني یو بل ته آوازونه کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځای پیدا کړی.
 (۱۵) گونگیان به هلته جالی جوړوی، هگی به اچوی، بچی به ترې نه راوباسی او
 وزرو لاندې به پي پتوی، او ساتنه به پي کوی. ټیوسان به هلته راغونډیږی او هر یو
 سره به خپله ماده وی. (۱۶) د مالک خدای کتاب وگورئ او په هغې کبني لټون
 وکړئ چې څه فرمائی. په دې کتاب کبني د دې ټول مخلوق نومونه موجود وی
 او یو به هم په کبني بی جوړې نه وی. مالک خدای حکم کړی دے چې هم دغه
 شان دې وشي، د هغه روح به پي پخپله په یو ځای باندې راغونډ کړی. (۱۷) دا به
 مالک خدای وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسیم کړی او هر یو له خپله
 برخه ورکړی. هغوی به نسل په نسل په هغه مُلک کبني اوسپری او د تل دپاره به
 د هغوی شی.

د پاکوالی لار

۳۵ (۱) صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په بیابان کبني به گلونه
 غوتی شی. (۲) صحرا به سندرې وائی او د خوشحالی چغې به وهی، دا صحرا به
 د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د

شارون پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر یو کس به د مالک خدای شان او شوکت وویښی، او زمونږ د خدای پاک لوی او عظمت به وویښی. (۳) کوم لاسونه چې ستړی شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه گوډو له طاقت ورکړه چې د کمزورۍ په وجه لږزیږی. (۴) څوک چې بې حوصلې شوی دی نو هغوی ته ووايه، ”تکره شی او مه یرېږی. خدای پاک راروان دے چې تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی.“ (۵) نو د ږندو به سترگې وغړېږی، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع کړی. (۶) گوډ به د هوسۍ په شان ټوپونه وهي، او گونگیان به د خوشحالی سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د اوبو نهرونه بهیږی، (۷) د بلبدونکې شگې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چینو نه پکه شی. چرته چې گیدران اوسېدل، نو هلته به د نمژنې زمکې وابښه او لوڅې راوټوکېږی. (۸) هلته به یو لوی سړک وی، چې نوم به یې ”د پاکوالی لار“ وی. ناپاک خلق به په دې باندې سفر نه کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نه شی تلے. (۹) هلته به زمریان نه وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نه تېرېږی او نه به هلته پاتې کیږی. خو مالک خدای چې څوک بچ کړی وی نو هغوی به په هغه لار باندې ځی. (۱۰) هغوی چې د چا فدیة مالک خدای ورکړې ده هغوی به واپس راشی او سندرې به وائی، څنگه چې یروشلم ته داخل شی نو د هغوی زړونه به همېشه د خوشحالی نه پک وی، او هغوی به دومره زیات خوشحاله وی چې غم او پرېشانی به ترې وتښتی.

د اسوریانو یروشلم له دهمکي ورکول

۳۶ (۱) د حزقیاه بادشاه د بادشاهۍ په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پڅو دېوالونو په ښارونو باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. (۲) بیا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته

د یو لوی لښکر سره د لکیس نه یروشلم ته لار شی. نو آفسر په هغه سرک ودرېدو چرته به چې دهوبیانو جامې وینځلې، دا د هغه ولې سره نزدې وو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبه راتلې. (۳) نو د یهوداه درې کسان د هغه سره ملاوېدو له راغلل یغې، د خلیاه زوی الیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، چا چې د هغه زمانې تاریخ لیکلو. (۴) د اسور آفسر هغوی ته وویل چې، ”حزقیاه ته ووايه چې، لوی بادشاه د اسور بادشاه وائی چې ته په څه باندې دومره زړور یې؟ (۵) ستا خیال دا دې څه چې تشې خبرې د فوجی طریقه کار او طاقت ځای نیولې شی؟ د اسوریانو خلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په خیال ستا مدد وکړی؟ (۶) ته د مصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د لوڅې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوڅ او زخمی کړی. کله چې څوک د مصر په بادشاه فرعون بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دې. (۷) شاید چې تاسو ووايې، مونږ په مالک خدای په خپل خدای پاک باندې بهروسه لرو. خو دا څنگه کېدې شی؟ ولې چې حزقیاه خو د مالک خدای علاقائی عبادتخانی او قربانگاه ختمې کړې، کله چې هغه د یهوداه او یروشلم خلقو ته وویل چې صرف د یروشلم قربانگاه وړاندې عبادت کوئ. (۸) نو اوس راشئ او زمونږ د مالک د اسور بادشاه سره یوه سودا وکړئ، زه به تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو که تاسو د دې دپاره دومره سړی پیدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. (۹) ته زما د مالک د اسور د بادشاه د یو وړوکی آفسر مقابله هم نه شي کولې نو بیا د مصر په جنگی گاډۍ او آسونو باندې د سوړو کسانو فائده څه؟ (۱۰) ستا خیال دا دې څه چې ما د مالک خدای د مدد نه بغېر ستا په ملک حمله کړې ده او ستا ملک مې تباہ کړې دې؟ ما ته مالک خدای په خپله فرمائیلی دی چې په دې باندې حمله وکړه او تباہ یې کړه.“ (۱۱) نو الیاقیم، شبناه او یوآخ هغه آفسر ته وویل، ”صاحبه، ته زمونږ سره په آرامی ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښه پوهیږو. مونږ سره په عبرانی کښې خبرې مه کوه، ځکه چې په دېوال

باندې ټول خلق دا اوری.“ (۱۲) هغه ورته په جواب کښې وویل، ”ستاسو خیال دا دے څه چې زما بادشاه دا پیغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېږلے دے څه؟ نه، زه هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو په شان به هغوی هم خپل غل وخورى او خپلې امتیازې به وڅښی.“ (۱۳) بیا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی کښې یې آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پیغام په کولواو غوږونو واورئ. (۱۴) هغه تاسو له خبردارے درکوی چې حزقیاه مه پرېږدئ چې دوکه درکړی. حزقیاه تاسو نه شی بچ کولے. (۱۵) او هغه دې تاسو په دې دوکه نه کړی چې په مالک خدای یقین وکړئ. دا خیال مه کوئ چې مالک خدای به ضرور تاسو بچ کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ایسار کړی. (۱۶) حزقیاه ته غوږ مه نیسی. د اسور بادشاه تاسو له حکم درکوی چې ما سره صلح وکړئ د ښار نه راوځئ او ما له راشی. نو بیا به په تاسو کښې هر یو کس خپلو د انگورو باغونو نه انگور خورئ او د خپلو اینځرانو د ونو نه به اینځر خورئ او د خپلو کوهو نه به اوبه څښی. (۱۷) بیا به زه راشم او تاسو به یو داسې ملک ته بوخم لکه چې ستاسو د ملک په شان به وی، هلته به غله، مے، روتی او د انگورو باغونه وی. (۱۸) حزقیاه دې درنه کم عقل جوړ نه کړی چې دا خیال مو راولی چې مالک خدای به تاسو بچ کړی. د نورو قومونو خدایانو د هغوی ملکونه د اسور بادشاه نه بچ کړی دی څه؟ (۱۹) د حمات او ارفاد خدایان اوس چرته دی؟ د سفروائیم خدایان چرته دی؟ ولې کوم معبود سامریه زما نه بچ کړے شو څه؟ (۲۰) د هر ملک خدایانو کله هم خپل ملک زمونږ د سلطان نه بچ کړے دے څه؟ نو بیا تاسو دا سوچ په څه باندې کوئ چې مالک خدای به یروشلم زما نه بچ کړی؟“ (۲۱) خو خلق خاموش وو او یوه خبره یې هم نه کوله ځکه چې حزقیاه حکم ورکړے وو چې، ”هغه له جواب مه ورکوئ.“ (۲۲) نو د خلقیاه زوی الیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شېناه، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، کوم چې د تاریخ لیکونکو مشر وو د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او حزقیاه له واپس لارل. او چې د اسور آفسر هغوی ته څه

وئیلی وُو هغه پي ورته ووتیل.

د حزقیاه د حضرت یسعیاہ سره مشوره کول

۳۷ ﴿۱﴾ څنگه چې حزقیاه بادشاه د هغوی بیان واورېدو، نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې پي واغوستلې او د مالک خدای کور ته ننوتو. ﴿۲﴾ هغه د محل مشر آفسر الیاقیم، د دربار منشی شبناه او مشران امامان، د آموص زوی یسعیاہ پېغمبر له ولېرل. هغوی هم د ټاټ جامې اغوستې وې. ﴿۳﴾ هغوی هغه ته ووتیل، ”حزقیاه بادشاه فرمائی، نن د خفگان، ملامتیا او شرم ورغ ده. مونږ د هغه بنځې په شان یو چې ماشوم پي پېدا کېدونکې وی، خو د پېدا کېدو زور نه لری. ﴿۴﴾ شاید چې مالک خدای ستاسو خدای پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وی څوک چې خپل مالک د اسور بادشاه رالېرلې وو چې د ژوندی خدای پاک په حق کېنې پي گستاخی کړې ده. کله چې مالک خدای ستاسو خدای پاک اورېدلی دی نو کېدې شی چې هغه ته د دې سزا ورکړی څه چې هغه وئیلی دی. نو د هغوی دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی.“ ﴿۵﴾ کله چې یسعیاہ ته د حزقیاه بادشاه پېغام ملاو شو، ﴿۶﴾ نو هغه دا جواب وروولېرلو، ”مالک خدای تا ته فرمائی چې کومې خبرې تا اورېدلې دی د هغې په وجه مۀ یرېرې، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دی په هغې کېنې پي زما، یعنې د مالک خدای گستاخی کړې ده. ﴿۷﴾ گوره، زۀ به د هغه ذهن بدل کړم او چې کله هغه یوه افواه واورى نو هغه به خپل مُلک ته راواپس شی، او هلته به پي په توره باندې د وژلو سبب وگرځم.“

د اسوریانو بله دهمکي ورلېرل

﴿۸﴾ د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلے دے او د لېناه ښار خلاف جنگ کوی، نو هغه هلته ورغلو چې مشوره ترې واخلي. ﴿۹﴾ بیا اسوریانو

بادشاه له دا خبر ورورسېدو چې مصرې لښکر په هغوی باندې د حملې کولو دپاره راروان دے چې مشري يې د ایتھوپيا ترهاقه بادشاه کوی. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغه د يهوداه بادشاه حزقيا له دا پېغام ولېرلو (۱۰) چې هغه ته داسې ووائی، ”په کوم خدای چې تاسو يقين کوئ هغه تاسو ته وئیلی دی چې يروشلم به زما په قبضه کېنې نه راځی، خو چې په هغه باندې دوکه نه شی. (۱۱) گورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور بادشاهانو ټولو ملکونو سره څه کړی دی، هغوی يې مکمل تباہ کړی دی، نو تاسو به څنگه خلاص شی؟ (۱۲) زما پلار نيکه د جوزان، حاران او رصف ښارونه تباہ کړل، او د بيت عدن خلق يې ووژل چې کوم په تلسار کېنې اوسېدل، او يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نه کړے شو. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروائيم، هينع او عواہ ښارونو بادشاهان چرته دی؟“ (۱۴) حزقياہ بادشاه د پېغام وپرونکو نه خط واخستلو او وې ولوستلو. بيا هغه د مالک خدای کور ته لاړو او خط يې هلته د مالک خدای په حضور کېنې کېښودو، او (۱۵) او حزقياہ مالک خدای ته دُعا وکړه چې، (۱۶) ”اے مالکۀ خدایه، ربُّ الافواجه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه، ستا تخت د وزرو والا مخلوق دپاسه دے، يواځې ته هغه خدای پاک يې، چې د دُنیا په ټولو بادشاهانو حکومت کوی. تا زمکه او آسمان پيدا کړی دی. (۱۷) اوس، مالکۀ خدایه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په مونږ څه کيږی هغې ته وگوره. هغه ټولې خبرې واوړه چې سينحرب يې ژوندی خدای پاک ته د بې عزتۍ دپاره کوی. (۱۸) اے مالکۀ خدایه، دا رښتيا دی چې د اسور بادشاهانو ډېر قومونه تباہ کړی دی او د هغوی زمکې يې شاپړې کړې دی، (۱۹) او د هغوی معبودان يې سوزولی دی، خو دا رښتینې خدایان نه وُو او تش د لرگی او کانی بُتان وُو چې انسانانو جوړ کړی وُو. (۲۰) نو اوس، اے مالکۀ خدایه، زمونږ خدایه پاکه، مونږ د اسوريانو بادشاه نه بچ کړه، نو داسې د دُنیا ټولو قومونو ته به پته ولگی چې صرف ته خدای پاک يې.“

بادشاه ته د يشعياہ پېغام

٢١) بيا د آموص زوی يشعياہ، حزقياہ له يو پېغام ولېرلو چې، ”مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک فرمائی، په دې وجه چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سینحرب په حقله دُعا کړې ده، ٢٢) دا د مالک خدای کلام دے چې د هغه خلاف یې ووئیلو، صیون لور تا ته سپک گوری او درپورې خندا کوی، پېغله صیون لور د خندا نه سر خوځوی چې کله تاسو تبتئ. ٢٣) تا چا پورې خندا وکړه او د چا بې عزتی دې وکړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وکتل؟ دا د بنی اسرائیلو مقدس ذات وو. ٢٤) د خپلو پېغام وړونکو په ذریعه تا د مالک خدای سپکاوے کړے دے. تا دا لافي وهلې چې ما د بې شمېره جنگی گاپو سره د لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د دیار لوړې ونې او د نختر بڼې ونې راوغورزولې دی او زه د ځنگلو هغه گڼو برخو ته رسېدلے یم. ٢٥) ما کوهی وکنستل او په پردو ملکونو کښې مې اوبه وڅښلې او زما فوجیانو د پښو سره د نیل درياب اوچ کړو. ٢٦) ولې تا ته پته نه وه چې ما د دې هر څه منصوبه پېره د مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د پخو دېوالونو ښارونه د خاورو په پېرو بدل کړې. ٢٧) کوم خلق چې هلته اوسېدل هغوی بې وسه وو، هغوی یرېدلی وو او مازغو یې کار نه کولو. هغوی د وایسو په شان کمزوری وو، د هغه وایسو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوی وی او چې کله گرمه هوا وچلیري نو یک دم مړاوی شی. ٢٨) خو ما ته ستا د هر څه پته ده، چې څه کوې او چرته ځې راځې. ما ته پته ده چې ته زما خلاف څومره غضبناک یې. ٢٩) ستا د غضب او غرور نه زه خبر یم او اوس به زه ستا په پوزه کښې پېزوان او ستا په خوله کښې قیضه واچوم او چې په کومه لار راغلے یې نو په هغې به دې واپس ولېرم.“ ٣٠) بيا يشعياہ حزقياہ بادشاه ته وفرمائیل، ”زه چې څه وایم هغه رښتیا دی او دا د هغې ثبوت دے. په دې کال او په بل کال به ته صرف هغه غله خورې

کومه به چې په خپله شوې وی، خو په درېم کال به ته غله کرې او فصلونه به ربېې او د انگورو باغونه به کرې او د هغې انگور به خورې. (۳۱) په یهوداه کبني چې کوم کسان ژوندی پاتې دی، نو هغوی به د هغه بوټو په شان آباد شی چې جرې یې په زمکه کبني ژورې ځی او مېوه نیسی. (۳۲) نو ځکه د یروشلم نه به زما باقی ژوندی پاتې خلق راوځی، او د صیون په غره باندې ژوندی پاتې خلق به خواره شی. د مالک خدای رب الافواج غېرت به دا هر څه کوی. (۳۳) مالک خدای د اسور بادشاه په حقله داسې فرمائیلی دی، هغه به دې ښار ته نه نوځی او نه به د دې خلاف یو غشې وولی. یو فوجی به هم د پال سره دې ښار ته نزدې رانه شی او د دې گېرچاپېره محاصرې دپاره به د خاورو پېری جوړ نه کړی شی. (۳۴) هغه چې په کومه لار راغلی وی نو په هغې به واپس لاړ شی او دې ښار ته به نه شی ننوتی. مالک خدای داسې فرمائیلی دی. (۳۵) زه به د خپل ځان او خپل خدمت کوونکی داؤد د خاطرې د دې ښار دفاع او حفاظت کوم، او دا به بچ کوم. (۳۶) په هغه شپه د مالک خدای یوه فرېسته د اسوریانو خېمو ته ننوتله او یو سل او پینځه اتیا زره فوجیان یې ووژل. او چې کله سحر وختی خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړی پراته وو. (۳۷) بیا د اسور بادشاه سینحرب خېمې وویستلې او واپس خپل ملک ته لاړو. هغه نینوه ته ورسېدو او هلته ایسار شو. (۳۸) یوه ورځ چې هغه د خپل خدای نسروک په عبادتخانه کبني عبادت کولو، نو د هغه دوو زامنو ادرملک او شراضر هغه د خپلو تورو سره ووژلو او هغوی بیا د اراراط ملک ته وتبستېدل. د هغه یو بل زوی اسرحدون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمارېدل او بیا روغېدل

۳۸ (۱) په هغه ورځو کبني حزقیاه بادشاه دومره بیمار شو چې مرگی حاله شو. د آموص زوی یشعیاه پېغمبر هغه سره ملاوېدو له ورغلو او هغه ته یې وفرمایل، "مالک خدای تا ته فرمائی چې ته خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې

تہ بہ نہ بنہ کپری. د مرگ تیارے وکړه.“ (۲) د دې اورېدو سره حزقیاه مخ دېوال ته وارولو او مالک خدای ته یې سوال وکړو، (۳) ”مالک خدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په وفاداری سره ستا خدمت کړی دے او هغه عمل مې کړی دے چې ستا په نظر کبني صحیح وی.“ او هغه پېر په چغو چغو وژړل. (۴) بیا د مالک خدای کلام په ישعياه نازل شو چې، (۵) ”حزقیاه له واپس لار شه او هغه ته ووايه، ما يعنی مالک خدای، ستا د پلار نیکه داؤد خدای پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوبسکې مې لیدلې دی. زه به تا پینځلس کاله نور ژوندی وساتم. (۶) او زه به تا او د یروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ کړم او هم زه به د دې ښار حفاظت کوم.“ (۷) دا پېغام یې حزقیاه ته واورولو او ישعياه ورته دا هم وفرمائیل، ”مالک خدای به درته یوه نښه وښائی چې هغه به خپله وعده پوره کوی. (۸) گوره، زه به د احاز د نمر د گری سورے لس قدمه وروستو بوخم.“ نو هم داسې وشول سورے لس قدمه وروستو لارو. (۹) کله چې حزقیاه د بیماری نه روغ شو، نو هغه دا حمدوثناء ولیکل، (۱۰) ما وئیل چې د ژوند په ښه دور کبني زه د مرو دنیا ته روان یم، زما د ژوند باقی ټول کالونه زما نه اخستے شوی دی. (۱۱) ما وئیل چې د ژوندو په دې دنیا کبني به زه بیا هیڅکله مالک خدای ونه وینم او نه به د دې دنیا په اوسېدونکو کبني یو سرے ووینم. (۱۲) زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خبمې په شان چې راکوزه کړی شوې وی، د هغه قالین په شان چې مکمل کړی شوې وی او د کپي نه کت کړی شوې وی. ما وئیل چې خدای پاک زما ژوند ختموی. (۱۳) ټوله شپه ما د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې وؤ لکه چې زمرے زما هډوکی ماتوی. ما وئیل چې خدای پاک زما ژوند ختموی. (۱۴) زما آواز نرے او کمزورے شوې وو، د طوطاگرکی او بلبلې په شان مې چینگارے کولو، او د گوگوشکې په آواز مې فریاد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترگې سترې شوې. اے مالک خدایه، په ما باندې ظلم کیری. زما مدد وکړه. (۱۵) خو زه څه وئیلے شم؟ مالک خدای ما سره خبرې کړې دی او هغه دا هر څه په ما پخپله کړی دی. اوس به زه خپل ژوند په

عاجزی سره تېروم ځکه چې زه په دې پرېشانی باندې غالب شوی يم. (۱۶) اے مالک خدایه، ستا تنبیه بڼه ده، ځکه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځی. ته ما روغ کړه او ژوندې مې پرېږده. (۱۷) یقیناً چې دا سختی زما دپاره بڼه وه. ځکه چې تا زه د مرگ نه بچ کړم او زما ټول گناهونه دې شاته وغورزول. (۱۸) خو په قبر کېنې هیڅ څوک ستا ثناء صفت نه شی کولې، مری ستا د وفاداری طمع نه شی لرلې. (۱۹) صرف ژوندی ستا ثناء صفت کولې شی، لکه څنگه چې زه نن ستا ثناء صفت کوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری بڼای. (۲۰) مالک خدای زما روغولو ته تیار دے. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صفت به کوو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی یو نو ستا په کور کېنې به ستا ثناء صفت کوو. (۲۱) یسعیاه د حزقیاه نوکرانو ته فرمائیلی وؤ، ”د اینځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور یعنې دانه یې ورله وتړئ، نو هغه به روغ شی.“ (۲۲) او حزقیاه تپوس کړې وو، ”کومه نښه به دا ثابته کړی چې زه به بیا د مالک خدای کور ته لاړ شم؟“

د بابل پیغام وپړونکی

۳۹ (۱) تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوی مرودک بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار وو او اوس روغ شوی دے، نو مرودک بلدان ورله یو خط او یوه تحفه ولېږله. (۲) حزقیاه پیغام وپړونکو ته په خبر راغلی ووئیل او هغوی ته یې خپل سپین زر، سره زر، خپلې مصالحې او قیمتی تېل او ټول فوجی سامان او وسله وښودل. د هغه د گودام په کوټو کېنې یا د هغه د بادشاهۍ په بل ځای کېنې هم داسې څه پاتې نه شول چې هغه ورته ښودلی نه وؤ. (۳) بیا یسعیاه پیغمبر حزقیاه بادشاه له لارو او تپوس یې ترې نه وکړو چې، ”دا سپری د کوم ځای نه راغلی دی او هغوی تا ته څه ووئیل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل، ”هغوی د یو لرې ملک، بابل نه راغلی دی.“ (۴) هغه ورته وفرمائیل، ”هغوی په محل کېنې څه

وليدل؟“ حزقياہ ورته وفرمائيل چي، ”هغوى هر څه وليدل. د گودام په کوټو کښي داسي څه نشته چي ما ورته بنودلي نه وي.“ (٥) بيا يشعياہ بادشاه ته وفرمائيل، ”مالک خدائ رب الافواج داسي فرمائي، (٦) يو داسي وخت راروان دے چي ستا په محل کښي هر يو څيز، چي ستا پلار نيکه تر ننه پورې جمع کړي دي، نو هغه به بابل ته يورے شي. هيڅ به هم پاتي نه شي. (٧) ستا د خپل اولاد نه به څه بوتلے شي او هغوى به د دې دپاره خصيان کړے شي چي د بابل بادشاه په محل کښي خدمت کوي.“ (٨) نو حزقياہ بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چي د هغه په ټول ژوند کښي به امن او سلامتيا وي، نو هغه ورته وفرمائيل، ”تا چي ما له د مالک خدائ نه کوم پېغام راوړے دے هغه بنه دے.“

د خدائ پاک د خلقو دپاره تسلي

٤٠ (١) خدائ پاک فرمائي، ”زما خلقو له تسلي ورکړئ، زما خلقو له تسلي ورکړئ. (٢) د يروشلم خلقو سره پيرې په نرمه ژبه خبرې کوئ. او هغوى ته ووايئ چي ستاسو د خفگان ورځي ختمې شوې او اوس ستاسو گناهونه معاف شوي دي. ځکه چي د مالک خدائ د لاسه هغوى ته د خپلو گناهونو يو په دوه سزا ملاو شوې ده.“ (٣) په بيابان کښي د نعرې وهونکي آواز دے، ”د مالک خدائ دپاره په بيابان کښي لار جوړه کړئ. په صحرا کښي هغه ته لارې نېغې کړئ. (٤) هره دره به پکه شي، هره غونډۍ او غر به هوار شي. کاره به نېغ کړے شي، او ناهمواره به هواره کړے شي. (٥) نو د مالک خدائ جلال به راڅرگند شي، او ټول بنی آدم به هغه په شريکه وگوري. مالک خدائ په خپله دا فرمائيلي دي.“ (٦) يو آواز ووئيل، ”چغه ووهه.“ نو ما تپوس وکړو، ”زه څه چغه ووهم؟“ دا چي بنی آدم د وابتو په شان دي، او د هغوى بنائست د ځنگلي گل په شان دے. (٧) کله چي د مالک خدائ هوا وچلپيري نو وابنه اوچ شي او گلونه مړاوي شي، نو داسي دا د خلقو دپاره هم ده. (٨) نو، وابنه اوچ شي او گلونه مړاوي

شی، خو د مالک خُدائ کلام د همبشه دپاره قائم وی. (۹) اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او پرېږئ مۀ. د یهوداه بناړیې ته ووايئ چې، ”ستاسو خُدائ پاک دا دے راروان دے.“ (۱۰) گورئ، مالک خُدائ تعالی لوی قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت وکړی، د هغه اجر د هغه سره دے او د هغه انعام د هغه نه مخکښې مخکښې روان دے. (۱۱) هغه به د یو شپون په شان د خپلو گډو ساتنه کوی، هغه به گډوری په خپل غېږ کښې وړی او زړه سره به یې نزدې نیولی وی او گډې به یې ډېر په خیال سره ځان سره روانې کړې وی.

د خُدائ پاک ثانی نشته

(۱۲) سمندر څوک په موتی کښې نیولے شی، یا څوک آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې وزن چا معلوم کړے دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو غونډۍ تللے شی؟ (۱۳) مالک خُدائ ته څوک بنودلے شی چې داسې کوه؟ هغه ته څوک بنودنه کولے شی یا مشوره ورکولے شی؟ (۱۴) ولې مالک خُدائ ته د چا د مشورې ضرورت وی څه؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحیح کارونو طریقه ورته وښائی؟ یا کله چا هغه ته علم ورکړے دے چې د ښه علم تېرولو چل ورته وښائی؟ (۱۵) نه، یقیناً چې قومونه د مالک خُدائ دپاره هیڅ هم نه دی، په بالټی کښې د اوبو د یو څاڅکی یا په تله کښې د دورې نه زیات نه دی، هغه ټوله دُنیا داسې اوچتوی لکه چې د شگې یوه دانه وی. (۱۶) د لبنان په ځنگلو کښې ټول ځناور خُدائ پاک ته د قربانی کېدو دپاره لږ دی، او د دې ځنگلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور بلولو دپاره ډېرې کمې دی. (۱۷) د هغه په وړاندې ټول قومونه هیڅ هم نه دی، د هغه په نظر کښې هغوی نشت دی، هیڅ څیز هم نه دی. (۱۸) د خُدائ پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟ ته به څنگه ووايئ چې د هغه صورت څنگه دے؟ (۱۹) کاریگر خو اول بُت جوړ کړی، بیا زرگر په هغې باندې سره زر وخېژوی او د سپینو زرو په زنجیرونو باندې یې ښائسته کړی.

۲۰ کوم سرې چې سره زر يا سپين زر نه شي اخستلې هغه به داسې لرگي
 خوبسوي چې نه ورسټيري. هغه يو ماهر کارينگر لټوي چې يو داسې بُت جوړ کړي
 چې نه غورزېږي. ۲۱ تا ته پته نشته څه؟ تا نه دی اورېدلی څه؟ تا ته د شروع نه
 نه وُو وئيلې شوی څه؟ د دُنیا د شروع نه واخله تر اوسه پورې ته پوهه نه شوې؟
 ۲۲ خدائ پاک د زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د
 ملخانو په شان بنکاري. هغه آسمان د پردی په شان خور کړے دے، د هغه
 خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی. ۲۳ هغه طاقتور حکمرانان راتپتوي او په
 نشت باندې پي بدلوی. ۲۴ هغوی د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس راشنه
 شوی وی او لږې لږې جرړې پي کړې وی. کله چې مالک خدائ هوا راولېږي، نو
 دا اوچې شي او د خسنی په شان والوخی. ۲۵ د هغه مقدس ذات مثال د چا
 سره ورکولے شي؟ د هغه په شان بل څوک شته؟ ۲۶ آسمان ته وگوره. تا له
 چې په نظر کوم ستوری راخی دا چا پېدا کړی دی؟ دا هغه ذات دے چې دا پي د
 لېسکر په شان روان کړی دی، هغه ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر يو
 ته خپل خپل نوم اخلی. د هغه قوت دومره زیات دے، چې د دې نه يو هم نه دے
 کم شوے. ۲۷ نو اے بنی اسرائیلو، تاسو شکایت ولې کوئ چې مالک خدائ
 ستاسو په تکلیفونو باندې خبر نه دے يا چې ستاسو سره بې انصافی کيږي نو
 تاسو وایئ چې هغه ستاسو خیال نه ساتي؟ ۲۸ تاسو ته پته نشته څه؟ تاسو
 اورېدلی نه دی؟ چې مالک خدائ د همېشه دپاره خدائ پاک دے، هغه ټوله دُنیا
 پېدا کړې ده. هغه هیڅکله نه سترې کيږي او نه ستومانه کيږي. او د هغه د
 حکمت خاتمه نشته. ۲۹ هغه کمزورو او سترو له طاقت ورکوی. ۳۰ نو
 ځوانان هم سترې ستومانه شي، او خراب راوغورزېږي. ۳۱ خو چې څوک په
 مالک خدائ باندې يقين ساتي نو هغوی ته به يو نوے طاقت ملاو شي. هغوی به
 داسې اوچت الوخی لکه چې د باز وزر ورته لگېدلی وی، هغوی به منډه وهی او نه
 به سترې کيږي، هغوی به پېدل گرځي او نه به ستومانه کيږي.

د خدائ پاک د بنی اسرائیلو اعتباری کول

۴۱ (۱) اے د لرې مُلکونو خلقو، خاموشی سره ما ته غوږ ونیسئ. تیار شی چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش کړئ، تاسو ته به د خبرو کولو موقع ملاو شی. راءئ چې په یو خائ دا فېصله وکړو چې څوک په حقه دی. (۲) هغه څوک وو چا چې فتح کوونکے د نمرخاتے نه راوستلو، او چې چرته هم تلو نو هغه له به یې فتح ورکوله؟ هغه له به په قومونو او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغه تُورې به هغوئ داسې وهل لکه چې خاوره وی. د هغه غشو به هغوئ د بوسو په شان خواره واره کړل. (۳) هغه ورپسې دے او ښه په خبر سره روان دے، دومره تېز دے چې پښې یې په زمکه پوره نه لگېږی. (۴) هغه څوک دے چې داسې یې وکړل؟ څوک دے چې د شروع پېرې په پېرې آوازونه کوی؟ زه، مالک خدائ د ابتدا نه موجود یم، او په انتها کښې به هم موجود یم. (۵) د لرې مُلکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دنیا لرې علاقې لږزېږی. او هغوئ یو بل ته راجخت شی او رانزدې شی. (۶) هغوئ د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې، ”حوصله وکړئ.“ (۷) ترکان د زرگر حوصله افزائی کوی، او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سپری حوصله افزائی کوی څوک چې دا په مېخونو یو خائ کوی او وائی، ”اوس ټیک دے.“ او بیا دا بُت هغوئ په مېخونو باندې مضبوطی چې ونه غورزېږی. (۸) خو اے زما خدمتگار، بنی اسرائیله، زما د دوست ابراهیم اولاده. تاسو هغه خلق یئ چې ما غوره کړی یئ، (۹) تاسو ما د دنیا د سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د دې لرې گوټونو نه راوغوښتلئ او ما تاسو ته وفرمائیل، ”تاسو زما خدمت کوونکی یئ. ما تاسو غوره کړئ او رد مې نه کړئ.“ (۱۰) یرېږئ مه، زه ستاسو مل یم. زه ستاسو خدائ پاک یم، د خه نه هم مه وارخطا کېږئ. زه به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زه به په خپل زورور بنی لاس سره ستاسو حفاظت کوم. (۱۱) څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسره جنگ کوی نو هغوئ به

نیست و نابود شی. (۱۲) تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوی، خو پېدا به یې نه کړئ ځکه چې هغوی به د زمکې د مخ نه ورک شی. (۱۳) زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، زه تاسو تکره کوم او درته وایم چې، ”مه یرېږئ، زه به ستاسو مدد کوم.“ (۱۴) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو واره او کمزوری یئ، خو یرېږئ مه، زه به ستاسو مدد کوم. زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم، زه هغه هستی یم څوک چې تاسو بچ کوی. (۱۵) گورئ، زه به تاسو د درمند د تختې په شان جوړ کړم، چې غابښونه یې تېره وی. تاسو به غرونه زړې زړې کوی او تباہ کوی به یې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو په شان شی. (۱۶) تاسو به دا هوا ته وُلئ، باد به دا خوا وړی، او طوفان به یې خواره واره کوی. نو بیا به تاسو خوشحاله یئ ځکه چې زه ستاسو مالک خدای یم، تاسو به زما ثناء صفت کوی، ځکه چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. (۱۷) کله چې غریبانان او ضرورتمند اوبه لټوی، خو مومی یې نه، او د هغوی مری د تندې نه اوچې شی، نو بیا به زه، مالک خدای د هغوی سوال قبول کړم، زه، د بنی اسرائیلو خدای پاک به هغوی هیڅکله پرې نه ږدم. (۱۸) زه به د څشکو غرونو په مینځ کښې سیندونه روان کړم او په وادیانو کښې به د اوبو چینې روانې کړم. زه به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او اوچه زمکه به په بهېدونکو چینو بدله کړم. (۱۹) زه به په صحرا کښې د دیار ونې راشنې کړم، او د کیکر، د سر درو ونې او د زیتونو ونې به راشنې کړم. په څشک ملک کښې به ځنگل راوټوکېږی، د نخترو، د صنډل د ونو او د سبر ونو ځنگل به راوټوکېږی. (۲۰) زه به دا د دې دپاره کوم چې خلق دا وگوری او پوهه شی، چې هغوی پرې غور وکړی او پته ورته ولگی چې د مالک خدای قوت دا کړی دی. او د بنی اسرائیلو مقدس ذات دا پېدا کړی دی.“

د بتانو څه حیثیت نه وی

(۲۱) مالک خدای فرمائی، ”تاسو د خپلو معبودانو په حق کښې معامله وړاندې کړئ.“ د اسرائیل بادشاه فرمائی، ”خپل ښه دلیلونه پیش کړئ. (۲۲) راشئ او

پېشگوڼې ورکړې چې څه به کيږي، نو چې پته راته ولگي کله به داسې وشي. عدالت ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړي، او مونږ ته ووايي چې د دې څه مطلب دے. (۲۳) مونږ ته ووايي چې په راتلونکي وخت کبني به څه کيږي، نو بيا به مونږ ته پته ولگي چې تاسو خدايان يئ. څه نه څه خو وکړي کنه که هغه بڼه وي او که بد، چې مونږ گبر او شو او ويريږو. (۲۴) خو تاسو هيڅ هم نه يئ او ستاسو کار هم فضول دے، څوک چې تاسو غوره کړي هغوي د نفرت قابل دي. (۲۵) ما يو سرې د شمال طرف نه راپارولې دے نو هغه راروان دے، هغه زما د نوم درناوې کوي او هغه د نمرخاته طرف نه راروان دے. هغه به په حکمرانانو داسې گرځي لکه چې په خپو گرځي داسې لکه چې کلال په خپه پښې ږدي. (۲۶) د شروع نه چا دا اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وي؟ د اول نه چا د دې پېشگوڼې وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحيح دے؟ هيچا هم د دې اعلان او پېشگوڼې نه ده کړې. هيچا هم ستا يوه خبره هم نه ده اورېدلې. (۲۷) اول ما صيون ته د دې اعلان وکړو، او ما يروشلم ته د خوشخبري پېغام وړونکي ولېږل. (۲۸) خو ما په معبودانو کبني داسې يو هم ونه ليدلو چې ما له مشوره راکړي، او په دوي کبني يو هم نشته چې زما د سوال جواب راکړي. (۲۹) گوري، دا ټول معبودان بې کاره دي، هغوي هيڅ هم نه شي کولې، دا بتان هسې تش کدوان دي.“

د مالک خدای خدمت کوونکے

۴۲ (۱) دا زما خادم دے چا ته چې ما طاقت ورکړې دے او څوک چې ما غوره کړې دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغه سورې کړې دے، او هغه به غېرو قومونو ته انصاف رسوي. (۲) هغه به نه جنگ کوي، نه شور، او نه به په کوڅو کبني د هغه آواز اورېدې شي. (۳) هغه به يوه کږه لوڅه هم نه ماتوي او نه به کمه بلېدونکې پيوه مړه کوي. هغه به په وفاداري سره انصاف قائم ساتي. (۴) هغه به نه بې حوصلې کيږي او نه به ناامیده کيږي، هغه به په زمکه انصاف قائم کړي. لرې لرې ملکونه به د هغه د تعليماتو په

انتظار وی. ۵ خدای پاک آسمانونه پیدا کرل او خواره پی کرل، هغه زمکه او چې په دې کبني هر څه اوسپری هغه پی پیدا کرل، هغه د زمکې ټولو خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خدای پاک خپل خدمت کوونکی ته وائی، ۶ ”ما، مالک خدای صداقت سره راوغوښتي، زه به تا د لاس نه ونیسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذریعه به زه د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم، او ستا په ذریعه به زه قومونو له ریا راوړم. ۷ ته به د ړندو سترگې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تیاره کبني پراته دی. ۸ زه مالک خدای یم. او هم دا زما نوم دے. زه به خپل جلال بل هیچا ته نه ورکوم، او زما په ثناء صفت کبني به بتانو ته هیڅ برخه نه ملاوېږی. ۹ ما چې د کومو خبرو پېشگوئي کړې وه هغه رېستیا شوې دی. او اوس زه تاسو ته د نوو واقعو اعلان کوم. اوس به زه تاسو ته نوی څیزونه وښایم چې دا لا شوی هم نه وی.“

يو د ثناء صفت، حمد

۱۰ مالک خدای ته یو نوے حمد ووايئ، اے ټولې دنیا، د هغه ثناء صفت بیان کړئ. اے په سمندر کبني مسافرانو او د سمندر ټول مخلوقه، د هغه ثناء صفت کوئ. اے لرې ملکونو او په هغې کبني اوسېدونکو خلقو، د هغه حمد ووايئ. ۱۱ صحرا او د دې ښارونه دې د خدای پاک ثناء صفت کوی، د قیدار د کلو خلق دې د هغه ثناء صفت کوی. او څوک چې د سلع په ښار کبني اوسپری هغوی دې د غرونو د سرونو نه د خوشحالی چغې ووهی. ۱۲ کوم خلق چې په لرې ملکونو کبني اوسپری هغوی دې د مالک خدای ثناء صفت او جلال بیان کړی. ۱۳ مالک خدای د یو جنگیالی په شان جنگ له ځی، هغه به لکه د فوجی په شان جذبه کبني راشی او د جنگ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خلاف به خپل طاقت ښائی. ۱۴ خدای پاک فرمائی، ”زه د پېر وخت نه خاموش وم، زه د پېر وخت نه چپ وم نو غږ مې نه کولو. خو اوس زه د داسې ښځې په شان یم چې فریاد کوی او چغې وهی لکه چې ماشوم یې پیدا کیږی او ساه ساه یم. ۱۵ زه به

غرونه او د غرونو غونډۍ تباہ کړم او وابسه او ونې به اوچې کړم. زه به د سیندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اوبو تالابونه به یې اوچ کړم. (۱۶) زه به خپل رانده خلق روان کړم په هغه لار به یې بوخم چې هغوی پرې هیڅکله سفر نه وی کړی. زه به د هغوی وړاندې تیاره په رڼا بدله کړم او د هغوی مخې ته هغه کندې کپرې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دی، او دا وعدې به زه پوره کړم. (۱۷) خو هر څوک چې په بتانو ایمان لری، او ورته وائی چې تاسو زمونږ خدایان یئ، نو هغوی به سخت وشرمیری او رد به کړی شی.

د بنی اسرائیلو نه پوهېدل

(۱۸) اے کڼو خلقو، واورئ. اے رندو خلقو، بښه وگورئ. (۱۹) زما د خدمت کوونکی په شان پوند څوک دے؟ زما د پیغمبر په شان کون څوک دے څوک چې زه درلېرم؟ اگر چې ما هغه سره لوظ کړی دے خو بیا هم د مالک خدای د خادم په شان پوند څوک نشته. (۲۰) اگر چې تاسو پېر څه لیدلی دی، خو تاسو څه توجو نه ده ورکړې، اگر چې ستاسو غوږونه خبره واورئ، خو تاسو یې نه اورئ. (۲۱) مالک خدای د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چې خپل شریعت لوی کړی او جلال ورکړی. (۲۲) خو اوس د هغه خلق لوټ کړی شوی او شوکېدلی دی، هغوی ټول په کندو کېنې گېر کړی شوی دی او په قېدخانو کېنې اچولې شوی دی. هغوی نه د لوټ مال جوړ شوی دے، خو د هغوی بچ کولو له هیڅ څوک هم رانه غلل. هغوی نیولې شوی دی خو هیچا هم ونه وئیل چې، ”دوی واپس کړئ.“ (۲۳) په تاسو کېنې به څوک دې ته غوږ ونیسی؟ د راتلونکی وخت دپاره به څوک دې ته پام وکړی؟ (۲۴) اسرائیلیان لوټ مارانو او پاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالک خدای ونه کړل، د چا خلاف چې مونږ گناه کړې ده؟ هغوی د هغه په لاره باندې تلو نه انکار وکړو، هغوی د هغه د شریعت نافرمانی وکړه. (۲۵) نو په دې وجه هغه هغوی ته د خپلې غصې زور وښودلو او د جنگ سختی یې ورباندې راوسته. د هغه غصه په ټول اسرائیل کېنې

د اور په شان بلېده، خو هغوی ته هیڅ پته نه لگېده چې څه کپړی، دا د هغوی خلاف بلېده خو هغوی ترېنه هیڅ سبق وانه خستو.

د خدای پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ ﴿۱﴾ اے بنی اسرائیلو، هغه مالک خدای چا چې تاسو پیدا کړی یی هغه فرمائی چې، ”یرپرئ مه، ځکه چې ما تاسو په بیعه اخستی یی. ما تاسو ته په نوم آواز کړی دے، تاسو زما یی. ﴿۲﴾ کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کښې روان یی، نو زه به ستاسو مل یم، کله چې تاسو د سمندرونو نه تېرپرئ نو ډوبپرئ به نه. کله چې تاسو په اور کښې تېرپرئ، نو تاسو به نه سوزئ، او د اور شغلي به تاسو ته نقصان نه درکوی. ﴿۳﴾ زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، زه د بنی اسرائیلو هغه مقدس ذات یم، چې ستاسو خلاصونکے یم. ستاسو د آزادولو دپاره زه مصر ورکوم، ستا په ځای زه ایتھوپیا او سیبا ورکوم. ﴿۴﴾ زما په نظر کښې تاسو قیمتی او عزتمند یی، او تاسو په ما گران یی. نو په دې وجه به زه ستاسو په ځای خلق ورکړم او ستاسو د ژوند په بدله کښې به زه قومونه ورکړم. ﴿۵﴾ یرپرئ مه، زه ستاسو مل یم. زه به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاته طرف نه او د نمرپرېواته طرف نه راغونډ کړم. ﴿۶﴾ زه به شمال ته ووايم چې هغوی پرېرېده چې لار شی او جنوب ته به ووايم چې هغوی مه ایساروه. زما زامن د لرې ملکونو نه واپس راوله، زما لویه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. ﴿۷﴾ هغه څوک چې زما خپل خلق دی، کوم چې ما د دې دپاره پیدا کړی دی چې زما د جلال سبب جوړ شی. ﴿۸﴾ هغه خلق راولی د چا چې سترگې شته، خو هغوی رانده دی، د چا چې غوړونه شته، خو هغوی کانه دی. ﴿۹﴾ قومونه دې راغونډ شی. د هغوی د معبودانو نه کوم یو د راتلونکي وخت پېشگوڼې ورکولے شی؟ چې څه اوس کپړی نو کوم یو د دې په حقله مخکښې وئیلی وُو؟ هغه معبودان دې د دې گواهان راولی چې دا ثابت شی چې هغوی په حقه دی، او چې گواهی ورکړی چې د هغوی

خبرې رښتيا دى. (۱۰) مالک خُداى وفرمائيل، ”اے بنى اسرائيلو، تاسو زما گواهان يئ، زما خدمت کوونكى يئ او ما غوره كړى يئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ايمان ولرئ او پته درته ولگي چې صرف زه خُداى پاك يم. زما نه بغير بل يو خُداى هم نشته، نه د دې نه مخكېني وو او نه به د دې نه وروستو وي. (۱۱) زه، صرف زه مالک خُداى يم، او زما نه بغير بل څوك خلاصونكې نشته. (۱۲) هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وكړو او تاسو ته مې خلاصون دركړو، او دنيا ته مې ښكاره كړو. او ستاسو په مينځ كېني بل يو غير معبود هم داسې څه نه دى كړى، څه چې ما كړى دى.“ مالک خُداى فرمائى، ”تاسو زما گواهان يئ چې زه خُداى پاك يم. (۱۳) زه خُداى پاك يم او د همېشه دپاره به يم. زما د طاقت نه هيڅ څوك هم نه شى بچ كېدلې، زه چې كوم كار كوم نو هغه څوك ايسارولې شى؟“

د خُداى پاك د فتحې لوظ

(۱۴) د بنى اسرائيلو مقدس ذات، هغه مالک خُداى چا چې تاسو بچ كړئ هغه فرمائى، ”ستاسو د بچ كولو دپاره، زه به د بابل خلاف يو لښكر درولېږم، زه به د ښار دروازې راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالى چغې به په ژړا بدلې شى. (۱۵) زه مالک خُداى، ستاسو مقدس خُداى پاك يم. زه د بنى اسرائيلو خالق ستاسو بادشاه يم.“ (۱۶) مالک خُداى فرمائى، ”ما په سمندر كېني يوه لار جوړه كړه، او د زورورو اوبو په مينځ كېني مې يوه لار جوړه كړه.“ (۱۷) هغه يو طاقتور لښكر د تياهي طرف ته بوتلو، يو داسې لښكر چې جنگي گاډى او آسونه يې لرل. هغوى پرېوتل او بيا را پا نه خپدل، او د ديوې د لمبې په شان ختم شول. (۱۸) ”د تېر شوى وخت په واقعاتو پورې مه اښلئ او چې څه وړاندې شوى وي نو د هغې خيال د زړه نه وباسئ. (۱۹) زه چې كوم نوى كارونه كوم نو هغې ته گورئ. هغه اوس شروع كېدو والا دى، تاسو يې نه وينئ څه؟ زه به په بيابان كېني يوه لار جوړه كړم او هلته به د اوبو نهرونه جوړ كړم. (۲۰) ځنگلي ځناور، گيډران او

شترمرغ به زما درناوے کوی، حُککه چې زه به په بیابان کبني اوبه ورکوم او په صحرا کبني به سیندونه روان کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبه ورکړم. (۲۱) دا هغه خلق دی څوک چې ما د خپل ځان دپاره پیدا کړی دی، چې هغوی زما ثناء صفت وکړی.

د مالک خدای خپل خلق بلل

(۲۲) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، ستاسو زړه زما نه مور شوے دے، او تاسو زما عبادت ونه کړو. (۲۳) تاسو ما له د گڼو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانه وړلې، تاسو د قربانو سره زما درناوے ونه کړو. په تاسو مې بوج وانه چولو چې نذرانې مې درنه غوښتے وے او تنگ مې نه کړئ چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتے وے. (۲۴) تاسو زما دپاره خوشبودارې مصالحې وانه خستلې او نه مو د خپلو ځناورو د وازگې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما باندې ستاسو د گناهونو بوج کبښودو، تاسو چې کوم بد عمل کړے دے د هغې په وجه مو تنگ کړے یم. (۲۵) او، زه هم هغه خدای پاک یم چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په جرمونو پرده اچوم او ستاسو گناهونه د خپل ذهن نه وباسم. (۲۶) راځئ چې عدالت ته لاړ شو، خپل اعتراض بیان کړئ. خپله خبره پیش کړئ چې ثابته شی چې تاسو په حقه یئ. (۲۷) ستاسو پلار نیکه گناه وکړه، او ستاسو مشرانو زما خلاف بغاوت وکړو، (۲۸) نو په دې وجه به زه د مقدس ځای مشران رسوا کړم او زه به بنی اسرائیلیان مکمل تباھی او شرم دپاره مخصوص کړم.“

د بنی اسرائیلو دپاره د خدای پاک برکتونه

۴۴ (۲۹) مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، زما خدمت کونکو، اے د یعقوب اولاده، اے زما غوره کړے شوو خلقو اوس ماته غور ونیسئ. (۳۰) زه هغه مالک خدای یم چا چې تاسو پیدا کړی یئ، د کوم وخت نه چې تاسو پیدا

شوی یئ نو زه ستاسو مدد کوم. اے یعقوبه زما خادمه، یربره مه، اے بنی اسرائیله، ته ما غوره کرے یی، یربره مه. (۳) زه به تری ملک له اوبه ورکرم او په اوچه زمکه به نهرونه روان کرم. زه به ستاسو په بچو خپل روح نازل کرم او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه نازل کرم. (۴) هغوی به د داسې وانبسو په شان ترقی کوی چې سیرابه وی، د هغه خارولو ونو په شان چې د اوبو د روانو نهرونو په غاړه شوې وی. (۵) خلق به وار په وار وائی چې، زه د مالک خدای یم. هغوی به راشی چې د بنی اسرائیلو سره ملگری شی. په هغوی کبني به خيني په خپل لاس د مالک خدای نوم وليکی او خپل ځان به د خدای پاک د خلقو نه یو کس گنی. (۶) مالک خدای، څوک چې په بنی اسرائیلو حکومت کوی او د بنی اسرائیلو حفاظت کوی، هغه مالک خدای رب الافواج داسې فرمائی، ”زه اولین او زه آخرین یم، زما نه بغير بل یو خدای هم نشته. (۷) زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز وکړی او خپل دلیلونه دې پېش کړی. هغوی دې په ترتیب سره ووائی څه چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم قائم کړو. هغوی دې د راتلونکی وخت د خبرو اعلان وکړی چې څه به کیري. (۸) مه یربرئ، چې ونه یربرئ. ولې ما تاسو ته پېر مخکې نه وو وئیلی چې څه به کیري؟ تاسو زما گواهان یئ. بل خدای پاک شته څه؟ بل د پناه ځای نشته چې زه ترې نه خبر یم.“

بُتان هیخ هم نه شی کولے

(۹) هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوی هیخ هم نه دی او چې کومو څیزونو ته هغوی پېر زیات خوشحالیږی هغه بې فائدي دی. د بُت پرستانو نه خو سترگې شته او نه پکېبې عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. (۱۰) هغه څوک دے چې ځان له یوه مجسمه یا بُت جوړوی او د هغې به ورته هیخ فائده نه وی؟ (۱۱) گورئ، هغوی او د هغوی ټول ملگری به وشرمیږی. کوم خلق چې بُتان جوړوی هغوی صرف انسانان دی. هغوی دې راشی او په عدالت کبني دې پېش شی، هغوی به ویریري او د شرم سره به مخ شی. (۱۲) لوهار د اوسپني یوه تکړه

واخلي او د سڪروټو په ذريعه په دې باندې كار كوي. هغه د متو زور سره څټك وهی او د دې نه يو بُت جوړ كړی. هغه اوږدې شی او د لوږې نه يې طاقت جواب وركړی او د تندې نه يې رنگ زېړ شی. (۱۳) تركان د لرگي ناپ واخلي. هغه په دې باندې كښې وهی، دا لرگي د خپل آوزار سره و تراشي او د يو بني آدم شكل ترې نه جوړ كړی، چې د يو انسان په شان بنائسته صورت لری، د دې دپاره چې په يو بُت خانه كښې يې ولگوي. (۱۴) كارېگر د ديار ونې ووهی چې د هغې نه كار واخلي، يا د ځنگل د څپړۍ ونه يا د ديار ونه خوښه كړی. يا هغه د نختر ونه وگړی او د باران سره دا را غټه شی. (۱۵) يو كس به د ونې څه حصه د خشاك دپاره استعمال كړی او د څه حصې نه به يې اور بل كړی چې خپل ځان پرې تود كړی او روتی ورباندې پخه كړی. او دا هم يو حقيقت دے چې د څه حصې نه به يې يو بُت جوړ كړی او عبادت به يې كوي. (۱۶) هغه د څه لرگو نه اور بل كړی، هغه ورباندې غوښه سره كړی، وې خوری او مورې شی. هغه ورباندې خپل ځان تود كړی او وائی، ”دا څومره تود او زبردست اور دے.“ (۱۷) كوم لرگي چې پاتې شی نو د هغې نه يو بُت جوړ كړی او بيا ورته هغه ټيټيږی او عبادت يې كوي. هغه دې ته سوال كوي او ورته وائی، ”تَه زما خدائ يې، تَه ما بچ كړه.“ (۱۸) داسې خلقو ته هيڅ پته نه وی او نه په څه پوهيږی. د هغوی په سترگو او زړونو باندې پرده پرته وی، نو په دې وجه نه هغوی څه ويني او نه په څه پوهيږی. (۱۹) د بُتانو جوړونكي دومره عقل او پوهه نه لری چې سوچ پرې وكړی چې، ”څه لرگي ما وسوزول. د څه سره مې روتی پخه كړه او د دې په سكارو مې غوښه سره كړه او ومې خوږه. نو د دې پاتې لرگي نه به زه بُت جوړوم او دې ته به زه سجده كوم؟“ (۲۰) دا داسې دی لكه چې څوك ايرې خوری. هغه خپلو كم عقلو سوچونو بې لارې كړي دے. هغه به په خپل زړه كښې دا خبره هم نه اچوی چې، ”زما په لاس كښې چې كوم بُت دے هغه په رښتيا خدائ نه دے.“

مالک خُدائِ پيدا کونکے او خلاصونکے دے

﴿٢١﴾ مالک خُدائِ فرمائي، ”اے بنی اسرائیلو، دا خبره ياده ساتی، تاسو زما خدمت کونکی یئی. ما تاسو د دې دپاره پيدا کړی چې زما خدمت کونکی یئی، او زه به تاسو هيڅکله نه هېروم. ﴿٢٢﴾ ما ستاسو گناهونه د وريځې په شان لري کړي دي. ما ستاسو گناهونه داسې لري کړي دي لکه چې نمر سخت دُهند لري کوي. ما له راواپس شی، زه هغه ذات يم څوک چې تاسو بچ کوي. ﴿٢٣﴾ اے آسمانونو، د خوشحالی نه چغې ووهی، ځکه چې مالک خُدائِ هر څه وکړل. د زمکې ژورو ځايونو، چغې ووهی. غرونو او د ځنگل هرې ونې، د خوشحالی نه چغې ووهی. مالک خُدائِ خپل خلق بنی اسرائیلیان بچ کړل او خپله لوی یې وښودله. ﴿٢٤﴾ مالک خُدائِ ستاسو خلاصونکے فرمائي، ”زه هغه ذات يم چا چې تاسو پيدا کړي یئی. زه مالک خُدائِ يم، ما دا هر څيز پيدا کړی دے. ما په يواځې ځان په زمکه باندې آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. ﴿٢٥﴾ زه د دروغو نبوت کونکی دروغژن ثابتوم، او د فالگرو نه کم عقلاڼ جوړوم. زه د هوبښارانو خلقو خبرې غلطی ثابتوم او د هغوی حکمت په کم عقلتوب بدلوم. ﴿٢٦﴾ زه د خپلو خدمت کونکو پېشگويانې پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې سر ته رسوم. زه د يروشلم په حقله وایم چې خلق به بيا هلته اوسېږي، او د يهوداه ښارونو ته وایم چې دا به بيا جوړ شی. او دا به د کنډرو نه په ښارونو بدل شی. ﴿٢٧﴾ هم زه ژور سمندر ته حُکم ورکوم چې، اوچ شه، زه ستا ژوروالی اوچوم. ﴿٢٨﴾ زه خورس ته وایم، ته زما شپون یې، ته به هغه کار کوې چې څه درته زه وایم یعنی، ته به حُکم ورکړې چې يروشلم دې بيا جوړ شی او د خُدائِ پاک د کور بنيادونه دې واچولے شی.“

د خُدائِ پاک د خورس مقررول

٤٥ ﴿١﴾ مالک خُدائِ خپل غوره کړی شوے خادم خورس ته فرمائي، ”ما

ستا بنسے لاس نیولے دے، نو ځکه چې تہ هر چرته ځي هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د بشارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به يې نه. (۲) زه به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زه به د زېرو دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سيخونه به ټوټې ټوټې کړم. (۳) زه به تا له د تورې تيارې او د پټو ځايونو نه خزانې درکړم، نو بيا به تا ته پته ولگي چې زه مالک خدای يم، او چې د بنی اسرائیلو خدای پاک يم څوک چې تا ته په نوم آواز کوي. (۴) زما د خدمت کوونکو او غوره کړي شوو بنی اسرائیلو د خاطرې، زه تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د لوی عزت لقب درکړي دے، اگر چې تہ ما نه پېژنې. (۵) زه مالک خدای يم، بل يو خدای هم نشته. زه تا له طاقت درکوم، اگر چې تہ ما نه پېژنې. (۶) دا زه د دې دپاره کوم چې د دنیا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولگي چې زه مالک خدای يم او بل يو خدای هم نشته. (۷) زه رڼا او تياره دواړه پېدا کوم، سلامتې او بربادې دواړه زه راوړم. زه، مالک خدای دا هر څه کوم. (۸) اے آسمانه باران ووروه او زمکه تازه کړه. اے وریځو، صداقت راوړوئ. زمکه دې دا جذب کړي چې خلاصون راوتوکيږي او دې سره صداقت هم راوتوکيږي. ما، مالک خدای دا پېدا کړی دی.

د پېدايښت او د تاريخ مالک خدای

(۹) په هغه باندې افسوس چې د خپل خالق سره جگړه کوي، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوبښو يو ټيکرے وی. ولې خپه د کلال نه ټپوس کوي څه چې، ”تہ څه جوړوي؟“ ولې ستا کوم جوړ شوي څيز ستا په حقله شکايت کوي څه؟ د هغه هيڅ اختيار نشته. (۱۰) په هغه باندې افسوس چې خپل پلار ته وائی چې، ”زه دې ولې پېدا کړم؟“ يا خپلې مور ته ووائی چې، ”تا ولې زه داسې جوړ کړم؟“ (۱۱) مالک خدای، د بنی اسرائیلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوی پېدا کړی دی، هغه وائی، ”تاسو څنگه زما د بچو په حقله ما نه ټپوس کولې شي؟ څه چې ما

جوړ کړی دی د هغې په حقله تاسو څنگه ما له حکم راکولې شی؟ (۱۲) زه هغه ذات یم چا چې زمکه پیدا کړه، ما بنی آدم پیدا کړل چې هلته اوسېږي. ما د خپل طاقت په ذریعه آسمانونه خواره کړل، او هم ما په آسمان کېنې ټول ستوری جوړ کړل. (۱۳) ما په خپله خورس راپاخولې دې چې واک اختیار په لاس کېنې واخلی او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زه به هم د هغه ټولې لارې سیدها کوم. هغه به زما بشار بیا جوړ کړی، او زما خلق به د قېد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څه مفت کوی، نه به پېسې اخلی او نه تحفې. ”مالک خدای ربُّ الافواج دا فرمائیلی دی. (۱۴) مالک خدای فرمائی، ”د مصر او ایتھوپیا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائیانو لوړ لوړ سپری به ستاسو غلامان وی، هغوی به په تاسو پېسې په زنځیرونو کېنې روان وی. هغوی به تاسو ته ټیټ شی او اقرار به وکړی چې، خدای پاک ستاسو مل دې، صرف هغه خدای پاک دې. د هغه نه بغېر بل خدای نشته.“ (۱۵) بې شکه ته هغه خدای یې څوک چې ځان پټ ساتی، اې د بنی اسرائیلو خدای پاکه، خلاصونکيه. (۱۶) څوک چې بتان جوړوی نو هغوی به د شرم سره مخ شی، او هغوی ټول به سپک شی. (۱۷) خو مالک خدای د بنی اسرائیلو ملک بچ کوی، د یو نه ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بې عزته نه شی. (۱۸) مالک خدای فرمائی، ”زه مالک خدای یم، او بل یو خدای هم نشته.“ څوک چې دا وائی هغه خدای پاک دې. چا چې آسمانونه پیدا کړی دی، دا هغه ذات دې کوم چې زمکه پیدا کړه او جوړه یې کړه، او زمکه خوشې او شاره پاتې نه شوه بلکې هغه دا د اوسېدلو قابله جوړه کړه، چې ژوندې مخلوق په کېنې اوسېږي. مالک خدای فرمائی، ”زه مالک خدای یم ما نه غېر بل مالک نشته. (۱۹) ما څه په پټ ځای کېنې پټې خبرې نه دی کړې. او نه مې بنی اسرائیلو ته دا وئیلی دی چې، ”بې شکه ما لټوی، خو تاسو به ما مومئ نه.“ زه، مالک خدای یم او زه رښتیا وایم، او څه چې صحیح وی نو زه د هغې اعلان کوم.“

معبودان د بابل حفاظت نه شی کولے

﴿٢٠﴾ ”هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې یی، راغونډ شی، خپل ځانونه زما حضور کښې پېش کړی. څوک چې ځان سره د لرگی بُتان گرځوی هغوی په هیڅ هم نه پوهیږی. چې کوم معبودان خلاصون نه شی ورکولے نو د هغوی نه دُعا ولې غواړی؟ ﴿٢١﴾ راشی او خپله مقدمه په عدالت کښې پېش کړی، بې شکه اول د یو بل سره مشوره وکړی. ډېر پخوا دا پېشگوټې چا ورکړې وه؟ ولې ما مالک خدای ډېره موده مخکښې دا اعلان نه وو کړی؟ ځکه چې بغېر زما نه بل یو خدای هم نشته. زه خلاصونکے او صادق خدای یم. زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. ﴿٢٢﴾ اے د ټولې دُنیا خلقو، اوس ما ته راوگرځی او خلاصون حاصل کړی. صرف زه خدای پاک یم او زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. ﴿٢٣﴾ زما وعده رښتیا ده، او زما وعده به نه بدلیږی. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره یوه گوډه به ما ته په سجده شی او هره ژبه به اقرار وکړی. ﴿٢٤﴾ او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالک خدای په ذریعه ملاویږی، خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوی نو هغوی به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. ﴿٢٥﴾ خو د اسرائیل ټول اولاد به د مالک خدای په نظر کښې صادقان شی او په هغه به فخر کوی.“

د بابل معبودان

٤٦ ﴿١﴾ د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه ښکته وُو کله چې دوی راکوز کړے شول، او اوس هغه په ځناورو باندې بار دی، چې د ستړی شوو ځناورو دپاره بوج دے. ﴿٢﴾ دا دواړه معبودان ټیټ شول او پرمخې پرپوتل. هغوی د بوج جوړېدو نه بچ پاتې نه شول او اوس په خپله جلاوطن شول. ﴿٣﴾ ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسی، اے په بنی اسرائیلو کښې زما باقی پاتې شوو ټولو

خلقو. د مور د خېټې نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پېدا شوی یئ نو د هغې وخت نه زه په تاسو پام کوم. (۶) زه ستاسو خدای پاک یم او زه به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاگان او سپین سړی هم شئ. نو ما تاسو پېدا کړی یئ او ستاسو خیال به ساتم، زه به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم. (۵) مالک خدای فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابرئ؟ زما په شان بل څوک شته څه؟ (۶) خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی او سره زر ترې نه غورزوی، هغوی په تله سپین زر تلی. هغوی زرگر له پېسې ورکړی چې یو بُت ورله جوړ کړی، او بیا ورته ټیټېری او عبادت یې کوی. (۷) هغوی دا خپلو اوږو ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په یو ځای کېنې یې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی نو د هغه ځای نه حرکت نه شی کولې. که څوک دې ته په چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نه ورکوی او نه هغه کس د مصیبت نه بچ کولې شی. (۸) اے گناهکارانو، دا یاد ساتئ، او چې ما څه کړی دی هغه مه هېروئ. (۹) هغه رایاد کړئ چې پېره موده مخکې شوی ؤو، ځکه چې صرف زه خدای پاک یم او زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. (۱۰) د شروع نه ما د انجام پېشگوئی ورکوله، ما پېر پخوا وئیلی دی چې څه کېدونکی دی. ما وئیل چې زما منصوبې به نه ناکامه کېږی، او چې زه به هغه هر یو کار کوم چې ما یې اراده کړې وه. (۱۱) زه د نمرخاته طرف نه یو بنکاری مارغه راغواړم، د لرې ملک نه به یو داسې سړی راشی چې زما منصوبه به پوره کوی. څه چې ما وئیلی دی زه به هغه سر ته رسوم. او چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم. (۱۲) اے ضدی خلقو، ما ته غوږ ونیسئ څوک چې د خلاصون نه پېر لرې یئ. (۱۳) ما خپل خلاصون نزدې راوړم، هغه لرې نه دے. زما خلاصون راتلو کېنې به وخت نه لگی. زه به یروشلم بچ کړم او بنی اسرائیلو ته به خپل شان او شوکت وېنايم.“

د بابل سره عدالت کېدل

۴۷ (۱) اے د پېغلي په شان بابل، د خپل تخت نه راکوز شه، او په زمکه په خاورو کېښې کېښېنه. ځکه چې ستا په تخت د ناستې وخت ختم دے. اے بابل، تۀ به بيا د شهزادګۍ په شان نرم او نازک نه ېې. (۲) د ژرنډې کانې واخله او اوږۀ مېده کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته جامې وباسه، پېنځې اوچتې کړه چې د نېرونو نه پورې وځي. (۳) خلق به تا وګوري چې برېنډ ېې، هغوی به ستا شرمګاه وګوري. زۀ به بدله واخلمه او هيڅ څوک به نه پرېږدم. (۴) د بنی اسرائیلو مقدس ذات مونږ په بيعة اخستی يو، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دے. (۵) اے د بابليانو لورې، په تيارۀ کېښې خاموش کېښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو ملکه نه وائي. (۶) زۀ خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوی له داسې سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوی باندې هيڅ رحم ونۀ کړو، او په بوډاګانو دې هم پېر دروند بوج کېښودو. (۷) تا وئيل، ”زۀ به همېشه ملکه يم.“ او هيڅکله دې فکر نه دے کړے او نه دې د دې په انجام باندې غور وکړو. (۸) نو اوس دا خبره واوړه، اے د عبش سره مينه لرونکې، تۀ خپل ځان محفوظ ګڼې او وائي، ”هم زۀ يم. او زما نه بغير بل څوک نشته. زۀ به نه کله کونډه شم او نه ېې اولاده.“ (۹) خو په يوه لحظه او هم په يوه ورځ کېښې به دا دواړه کارونه درسره وشي. تۀ چې هر څومره د جادو نه کار واخلي، خو ستا خاوند او بچي به ختم شي. (۱۰) تا خپل ځان په بدعملۍ کېښې محفوظ وګڼلو، ستا خيال دا وو چې هيڅ څوک دې نه وينی. خپل حکمت او پوهې تۀ ېې لارې کړې، او تا د خپل ځان سره ووئيل چې، ”هم زۀ يم. او زما نه بغير بل څوک نشته.“ (۱۱) داسې افت به په تا راشي، چې ستا يو جادو منتر به هم دا منع کولے نه شي. تباهي به په تا باندې راشي او هيڅ منبسته به دا بندولے نه شي. وبا به په تا باندې ناڅاپه راشي، او تۀ به د هغې دپاره تياره نه ېې. (۱۲) خپل جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالي نه دا استعمال کړي دی. کېدے شي چې دا ستا دپاره مددګار ثابت

شى، او تہ په دې خپل دشمنان وپروى. (۱۳) تا له چې كومي مشورې دركړې كېږي نو د هغې نه تہ سترې يې. ستا نجوميان چرته دى، چې ستورو ته گورى او مياشت په مياشت پېشگويانې كوى؟ هغوى دې راشي او خه چې كېدونكى دى تا دې د هغې نه بچ كړى. (۱۴) هغوى په اور كېنې د سوزېدونكى بوسو په شان دى چې خپل ځان د دې د لمبو نه نه شى بچ كولى. دا به د سكرو اور نه وى چې انسان ورته كېنې او ځان گرم كړى. (۱۵) هغوى به تا مايوسه كړى، چا سره چې تہ د ځوانۍ نه په وفادارۍ چلېدلې يې. هر يو به درنه په خپله مخه لار شى، او داسې به هيڅ څوك پاتې نه وى چې تاسو بچ كړى.

خُداى پاك د راتلونكى وخت مالِك دے

۴۸ (۱) اے د يعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې د بنى اسرائيلو په نامه يادېږئ او د يهوداه اولاد يئ، او تاسو چې د مالِك خُداى په نوم قسم خورئ او د بنى اسرائيلو خُداى پاك ته آواز كوئ، خو نه په كېنې اخلاص شته او نه سمه طريقه. (۲) تاسو د مقدس ښار اوسېدونكى يئ او وايئ چې تاسو د بنى اسرائيلو په خُداى پاك باور كوئ، د چا نوم چې مالِك خُداى ربُ الافواج دے. هغه فرمائى، (۳) ”ما پېر پخوا پېشگوئې كړې وه چې خه به كېږي، او بيا مې ناخپه هم دغه شان وكړل، او زما ټولې پېشگويانې رښتيا شوې. (۴) ما ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان يئ، ستاسو د مړۍ رگونه به د اوسپنې په شان كلك او ستاسو تندى به لكه د مټكور غوز په شان وى. (۵) نو ما پېر پخوا ستاسو د راتلونكى وخت پېشگوئې وكړه، د حالاتو بيان مې د وړاندې نه وكړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعوى ونه كړئ چې ستاسو بُتانو او تراشلى شوو مجسمو د دې حُكم كړې وو. (۶) ما چې د خه پېشگوئې كړې وه نو هغه هر خه شوى دى، خو تاسو د هغې منلو نه انكار وكړو. اوس به زه تاسو ته د نوو خبرو په حقله ووايم، دا هغه رازونه دى چې تاسو تر اوسه پورې نه دى اورېدلى. (۷) په تېره زمانه

کښې داسې څه نه و شوی، بلکې هم اوس اوس دا ستا په علم کښې راغلل. داسې ځکه وشول چې تاسو ونه شئ وئیلې، چې مونږ ته مخکښې نه د دې پته وه. (۸) ما ته پته وه چې تاسو ناقابل اعتماد یئ، ځکه چې تاسو د وړوکوالی نه په باغیانو مشهور وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هیڅکله د دې په حقله نه دی اورېدلی، او دا ځکه د دې یوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نه ده رارسېدلې. (۹) زما د نوم د خاطرې زه خپله غصه په قابو کښې ساتم، زما د ثناء صفت د خاطرې زه خپل ځان ستاسو د تباهی نه را ایساروم. (۱۰) ما تاسو صفا کړی یئ، خو داسې نه لکه چې سپین زر صفا کړی، بلکې ما تاسو صفا کړی یئ، د مصیبت په بڼې کښې مې آزمائلی یئ. (۱۱) زه چې څه کوم نو هغه زه د خپل خاطرې په وجه کوم، زه نه غواړم چې زما د نوم بې عزتی وشي او نه به په خپل جلال کښې چا له برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به وی.

مالک خدای د بنی اسرائیلو خلاصونکې دے

(۱۲) ”اے بنی اسرائیلو، زما غوره کړې شوو، ما ته غوږ ونیسئ. صرف زه خدای پاک یم، زه اولین او آخرین یم. (۱۳) ما په خپل لاس باندې د زمکې بنیادونه لگولی دی او زما بنی لاس آسمانونه خواره کړی دی. کله چې زه آواز ورکړم نو دوی ټول یو ځای حاضر شی. (۱۴) ټولو خلقو، راغونډ شئ او واورئ. په معبودانو کښې کوم یو د دې پېشگوټې ورکړې ده؟ ما چې کوم سرې خوښ کړې دے هغه به په بابل حمله وکړی، او د بابلیانو خلاف به خپل زور استعمالوی. (۱۵) زه هغه څوک یم چې هغه ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د هغه مې لارښودنه وکړه او هغه به کامیابېږی. (۱۶) نو اوس ما له رانزدې شئ او چې زه څه وایم هغې ته غوږ ونیسئ. ما د شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همپشه خپله خبره رښتیا کړې ده.“ او زه اوس مالک خدای تعالی د خپل روح سره رالېږلې یم.

۱۷ د بني اسرائيلو مقدس ذات، مالک خدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زه
 مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يم، هغه ذات چې ستاسو د خپلې فائدي دپاره
 تاسو ته بنودنه کوي او هغه لار درته بنائې چې په کومه باندې درله تلل په کار
 دی. ۱۸ خو که صرف تاسو زما حکمونو ته پام کړې وې. نو ستاسو امن به
 لکه د سيند په شان وو، او ستاسو صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. ۱۹
 ستاسو اولاد به د شگو په شان ډېر او بي شمېره وې، او ما به هيڅ امکان نه وې
 پرېښې چې د هغوي نام و نشان زما د وړاندې نه ختم شي.“ ۲۰ د بابل نه
 ووځي. او د بابليانو نه وتبتي. د خوشحالي سره د دې خبر چغه ووهي، او د دنيا
 تر گټ گټه پورې دا خبره مشهوره کړي چې، ”مالک خدائ خپل خدمت کوونکي
 بني اسرائيليان بچ کړي دي.“ ۲۱ کله چې مالک خدائ خپل خلق په خشکه
 صحرا کښې روان کړل، هغوي د تندې په وجه د تکليف سره مخ نه شول. د
 هغوي دپاره يې د گټ نه اوبه راوويستلې، هغه گټ په مينځ بېل کړو او اوبه ترې
 نه راوبهډلې. ۲۲ مالک خدائ فرمائي، ”د شريرانو دپاره سلامتې نشته.“

بني اسرائيليان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ ۱۱ اې لري قومونو، ما ته غور ونيسي، اې هغه خلقو، چې لري
 اوسېږي. زما د پېدا کېدو نه مخکښې مالک خدائ زه خوښ کړم او زه يې خپل
 خدمت کوونکې مقرر کړم. ۱۲ هغه زما خبرې د توري په شان تېرې کړې. او د
 خپل لاس د سوري لاندې يې پټ کړم، هغه زه د غشي په شان تېره کړم او په خپل
 د غشو تيلي کښې يې پټ وساتلم. ۱۳ هغه ما ته وفرمائيل چې، ”ته زما خدمت
 کوونکې بني اسرائيل يې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږي.“ ۱۴ خو ما
 ووييل چې، ”زما محنت بې فائدي دې، ما خپل طاقت بې فائدي او بې مقصده
 ضائع کړې دې، خو يقيناً چې زما حق مالک خدائ سره دې او زما خدائ
 پاک به ما له اجر راکړي.“ ۱۵ خو زما د پېدا کېدو نه مخکښې، مالک خدائ زه

مقرر کرم، هغه زه د دې دپاره خپل خدمت کونکے جوړ کرم چې د هغه خلق واپس راوړم، او دا چې بنی اسرائیلیان د هغه د حضور وړاندې راغونډ کرم. مالک خدای ما له عزت راکوی، او هغه ما له طاقت راکړې دے. ﴿٦﴾ هغه فرمائی، ”زما خدمت کونکيه، زه ستا دپاره یو لوی مقصد لرم. ته به نه صرف هغه بنی اسرائیلیان بحال کړې چې کوم ژوندی پاتې دی، بلکې زه به تا د قومونو دپاره ریا وگرځوم نو چې دغه شان ته زما خلاصون ټولې دنیا ته ورسوې.“ ﴿٧﴾ د بنی اسرائیل مقدس ذات او خلاصونکے هغه چا ته وائی چې د چا نه سخت نفرت شوې دے، د چا نه چې قومونو نفرت کړې دے چې دے د حکمرانانو خدمت کونکے دے، ”بادشاهان به تا وگوری او د عزت نه به درته پاڅیری، شهزادگان به هم وگوری، او هغوی به تا ته د عزت نه ټیټیری. دا ځکه چې مالک خدای خپل خدمت کونکے خوښ کړې دے، د بنی اسرائیلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره کوی.“

د یروشلم بحال کېدل

﴿٨﴾ مالک خدای فرمائی، ”کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو فریاد واورېدو. زه به ستاسو حفاظت او ساتنه وکړم او ستاسو په ذریعه به د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم. او زه به یو ځل بیا تاسو په هغه ملک کېنې آباد کړم کوم ملک چې اوس شاړ او ویجاړ پروت دے. ﴿٩﴾ زه به قېدیانو ته ووايم چې، تاسو آزاد یئ. او څوک چې په تیاره کېنې وی نو هغوی ته به ووايم چې، ریا له راوځئ. هغوی به د هغه گډو په شان وی چې د غرونو په غونډو کېنې څرېږی، ﴿١٠﴾ هغوی به هیڅکله نه اوبری شی او نه به کله تبری شی. د نمر او د صحرا گرمی به هغوی نه تنگوی، د هغوی مشری به هغه ذات کوی چې څوک د هغوی سره مینه کوی. او هغه به یې د اوبو چینو له بوځی. ﴿١١﴾ زه به په غرونو کېنې یو لوی سپرک جوړ کړم او د خپلو خلقو دپاره به یوه لار جوړه کړم چې په هغې به منزل کوی. ﴿١٢﴾ گوری زما خلق به د لرې

لرې نه راځي، د شمال طرف او د نمرپرېواته طرف نه، او د سينم نه به راځي.“

۱۳) اے آسمانه، د خوشحالی چغې وهه. اے زمکې، خوشحالی وکړه. اے غرونو، د خوشحالی سندرې ووايئ. ځکه چې مالک خدای خپلو خلقو له تسلي ورکړې ده، او هغه به په خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړي. ۱۴) خو د يروشلم خلقو ووئيل، ”مالک خدای مونږ پرېښي يو. او هغه مونږ هېر کړي يو.“ ۱۵) ”هيڅکله نه. يو مور خپل د پيو ماشوم هېرولې شي څه؟ او چې کوم بچي ترې نه پېدا شوې وي نو د هغه سره به مينه نه کوي څه؟ که يوه مور خپل بچي هېر هم کړي، خو زه به تاسو هيڅکله هم هېر نه کړم. ۱۶) گوره ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې ليکلي دي، او ستا دېوالونه همپشه زما په وړاندې دي. ۱۷) څوک چې تا بيا آبادول غواړي نو هغه زر واپس راروان دي، او چا چې ته تباه کړي يې نو هغوی درنه ځي. ۱۸) گېرچاپېره نظر وگرځوه او وگوره. ستا خلق راغونډېږي او هغوی کورونو ته راروان دي. مالک خدای فرمائي چې زما دې په خپل ذات قسم وي، هغوی به تا ته داسې راغونډ شي لکه څنگه چې په ناوې کالي امبار وي. ۱۹) ستا ملک تباه شوې وو او وران وېجاړ وو، خو اوس چې څوک د اوسېدو دپاره ورله راروان دي، نو دا ملک به د هغوی د اوسېدو دپاره ډېر وپوکي وي. او چا چې تاسو په کنډرو کښې پرېښودئ نو هغوی به ستاسو نه لرې وي. ۲۰) ستاسو کوم خلق چې په جلاوطني کښې پېدا شوي وو نو هغه خلق به يوه ورځ تا ته ووايي، دا ملک خو وپوکي دي، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. ۲۱) بيا به ته په خپل زړه کښې ووايي، دا دومره بچي ما له چا راکړل؟ زما بچي خو ختم شوي وو او نور بچي مې نه کېدل. زه جلاوطن کړي شوي وم او شپلې شوي وم، دا بچي ما له چا راکړل؟ زه خو يواځې پاتې وم، دا بچي د کوم ځای نه راغلل؟“ ۲۲) خدای تعالی داسې فرمائي، ”گورئ، زه به قومونو ته اشاره وکړم، او هغوی به ستاسو زامن په غېږ کښې او ستاسو لويه په اوږو کورونو ته راوړي. ۲۳) بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وي او ستاسو خيال به ساتي، او د هغوی ملکي به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د ميندو په شان وي. هغوی به ستاسو په وړاندې تپت شي او ستاسو په پښو دوږې به څټي، نو بيا به

تاسو ته پته ولگي چې زه مالک خدائيم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وي نو هغه به نه شرميږي.“ (٢٤) څوک د جنگيالي نه مال غنيمت اخستلې شي څه؟ يا څوک د يو ظالم کس نه قبيديان خلاصولې شي څه؟ (٢٥) خو مالک خدائ وفرمائيل، ”يقيناً چې د جنگيالي نه به قبيديان بوتلې شي، او د ظالم کس مال غنيمت به ونيولې شي. هر څوک هم چې تا سره جنگ کوي نو زه به هغوي سره جنگ کوم، او هم زه به ستا د بچو حفاظت کوم.“ (٢٦) چا چې په تا ظلم کړې دې زه به په هغوي باندې د هغوي خپله غوښه وخوروم، هغوي به د خپلې وينې په څښلو سره د ميو په شان په نشه کښې وي. نو داسې به بيا ټولو انسانانو ته پته ولگي چې زه مالک خدائيم، زه هغه ذات يم څوک چې تاسو بچ کوي او تاسو آزادي او د بني اسرائيلو طاقتور ذات يم.“

د مالک خدائ د سزا ورکولو طاقت لرل

٥٠ (٢٧) مالک خدائ فرمائي، ”د يهوداه خلقو راشي، او ما ته هغه طلاق نامه وښايي چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او يا ما ته هغه قرض ورکونکې وښايي چې ما د خپل قرض په وجه تاسو ورته حواله کړي وي هغه چرته دې؟ گورئ هم ستاسو د خپلو گناهونو له وجې خرڅ کړې شوي او ستا د خپلو گناهونو په وجې ستاسو مور وشړلې شوه.“ (٢٨) چې زه راغلم نو څوک هم نه وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانه کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورې وو څه چې تاسو مې خلاصولې نه شوي؟ ولې زه دومره کمزورې يم څه چې تاسو بچ کولې نه شم؟ زما يو حکم سره سمندر اوچ شي او سيندونه په صحرا بدل شي، او بغېر اوبو نه کبان مړه شي او هر طرف ته بدبوي خوره شي.“ (٢٩) هم زه آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زه هغې ته د غم جامې اچوم.“

د مالک خُداي د خدمت کوونکی تابعداری

④ خُداي تعالیٰ ما له د یو اُستاز ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې سترو خلقو له تسلی ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه زما په زړه کښې دا جذبه اچوی چې د هغه ښودنې ته غوږ ونیسم. ⑤ خُداي تعالیٰ ما ته صفا وینا کړې ده، او ما د هغه نه سرکشی نه ده کړې او نه د هغه نه اوږدلی یم. ⑥ چا چې زما وهل غوښتل ما هغوئ ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه ریره ویستله ما هغوئ ته خپل مخ وړاندې کړو. ما د هغوئ د بې عزتۍ او توکانو نه خپل مخ نه دې پټ کړی. ⑦ خو خُداي تعالیٰ زما مدد کوی نو زما بې عزتۍ به نه کیږي. ما د هغه د مرضی پوره کولو کلکه اراده کړې ده. ما ته پته ده چې زه به د شرم سره نه مخ کېږم. ⑧ څوک چې ما ته صداقت ښایي هغه نزدې دې، څوک دا جرأت کولې شی چې په ما الزامونه ولگوي؟ زما مخالف چرته دې چې په ما الزام ولگوي. هغه دې رامخامخ شی. ⑨ هم خُداي تعالیٰ زما ملگرتیا کوی، نو څوک به ما مجرم ثابت کړي؟ په ما باندې ټول الزام لگوونکی به ورک شی هغوئ به داسې ختم شی لکه چې کپړه چینجو خوړلې وی. ⑩ په تاسو کښې څوک د مالک خُداي نه رپرېری او د هغه د خدمت کوونکی آواز مني؟ څوک چې په تیاره کښې روان وی هیڅ رڼا ورسره نه وی خو بیا هم دې د هغه ایمان په مالک خُداي وی او د هغه توکل دې په خُداي پاک باندې وی. ⑪ خو تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بلو غشو سره وسله بند کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شی. زما د لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاوېږي، تاسو به سخت درد کښې راپرېوځئ.

د یروشلم دپاره د تسلی خبرې

⑫ ”ما ته غوږ ونیسی، څوک چې صداقت غواړي، او د مالک خُداي

لټون کوی. د هغه گټ په حقله سوچ وکړی د کوم نه چې تراشله شوی یی، د هغه کان په حقله سوچ وکړی چې د کوم نه تاسو راویستلې شوی یی. (۲) د خپل پلار نیکه ابراهیم او مور ساره په حقله سوچ وکړی، چې تاسو یې زیږولی یی. کله چې ما ابراهیم راوغوښتلو، نو هغه یې اولاده وو، خو ما هغه له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې ورکړو. (۳) یقیناً چې مالک خدای به بیا صیون له تسلی ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې صحرا به د باغ عدن په شان گلستان کړی، د هغې بنجره زمکه به د مالک خدای د باغ په شان شی. هلته به خندا او خوشحالی وی، او د ثناء صفت او د شکرانې حمدونه به وئیلې شی. (۴) زما خلقو بنی اسرائیلو، ما ته غوږ ونیسی، زه چې خه وایم هغې ته توجو وکړی، زه به قومونو ته خپل تعلیمات وښایم، زما انصاف به د هغوی دپاره رڼا وی. (۵) زما رحم او انصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره دی. زما مضبوط لاس به قومونو له انصاف راوړی. لرې ملکونه زما انتظار کوی، هغوی په دې طمع دی چې بچ یې کړم. (۶) بره آسمان ته وگوری، او لاندې زمکې ته وگوری. آسمانونه به د لوگی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې چرپې په شان ورسنه شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په شان مړه شی. خو زما خلاصون به د همپشه دپاره وی، او زما صداقت به هیڅکله نه ختمیږی. (۷) اے هغه خلقو چې څوک په صداقت پوهیږی، ما ته غوږ ونیسی، اے هغه خلقو چې د چا په زړونو کښې چې زما تعلیم اچولې شوی دی. کله چې خلق په تاسو پورې خندا کوی یا ستاسو بې عزتی کوی، نو مه یربړی، (۸) ولې چې چینجی به هغوی لکه د کپړې په شان وخورې، او چینجی به یې لکه د وړې په شان وخورې. خو زما صداقت به تر همپشه پورې وی، او زما خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی. (۹) اے مالک خدایه، پاڅه. وینې شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه لکه څنگه دې چې مخکښې استعمالولو. دا ته وې چې سمندری بلا راحب دې ټوټې ټوټې کړه. (۱۰) دا هم ته وې چې سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو چې

هغه څوک په دې ژور سمندر کښې تېر شى چې کوم دې بچ کول. (۱۱) د چا فديہ چې مالک خدائ ورکړې ده نو هغوى به راواپس شى، او څنگه چې صيون ته ننوځي نو د خوشحالي نه به چغې وهى او سندرې به وائي. هغوى به د همپشه دپاره خوشحاله وي، او د غم او پرېشاني نه به په امن وي. (۱۲) ”زه، صرف زه تاسو له تسلي درکوم. نو بيا تاسو د انسانانو نه ولې یرېږئ، چې هغوى د وانبو نه هم زر فنا کيږي؟ (۱۳) تاسو هغه مالک خدائ هېر کړې دې چا چې پېدا کړئ، چا چې آسمانونه خواره کړل او چې د زمکې بنيادونه يې ولگول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره کښې يئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زياتې کوي، څوک چې ستاسو د تباہ کولو دپاره تيار دى؟ اوس د هغوى غصه چرته ده؟ (۱۴) قېديان به زر راخلاص شى، هغوى به په قېدخانه کښې نه مری او د هغوى سره به د خوراک کمې نه وي. (۱۵) زه مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يم، سمندر ما راپاخولو او د دې چې مې غضبناکې کړې. زما نوم مالک خدائ رب الافواج دې. (۱۶) ما خپل کلام ستاسو په ژبه گويا کړو، او د خپل لاس د سوري لاندې مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خواره کړل او د زمکې بنيادونه مې کېښودل، او ما يروشلم ته وفرمائيل، تاسو زما خلق يئ.“

د يروشلم د مشکلاتو ختمېدل

(۱۷) ويښ شه. ويښ شه. پاڅه ودرېږه اے يروشلمه. تا د مالک خدائ د لاس نه هغه جام څښلې دې کوم چې د هغه د غصې نه پک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه پک وو. (۱۸) ستا چې څومره زامن شوي دي په هغوى کښې يو هم نشته چې ستا رهنمائي وکړي، تا چې څومره زامن لوى کړي دي په هغوى کښې يو هم نشته چې تا د لاس نه ونيسي او بو دې ځي. (۱۹) په تا باندې دوه افتونه راغلې دي يعنې تباہى او بربادى، جنگ او قحط. خو څوک پاتې دى چې تا سره همدردى وکړي؟ او څوک پاتې دې چې تا له تسلي درکړي؟ (۲۰) ستا خلق د کمزورى د وجې نه په هره کوڅه کښې غورزېږي،

هغوی بی‌مددگار لکه د هوسی په شان په جال کښې انښتی دی. او د مالک خدای غضب په هغوی نازل دے او خدای پاک هغوی رټلی دی. (۲۱) اے تاسو چې په مصیبت کښې گڼر یئ واورئ، څوک چې په نشه کښې یئ خو د میو له وجې نه نه. (۲۲) مالک خدای ستاسو خدای پاک چې د خپل قوم دپاره جنگیری داسې فرمائی، ”گورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه پک جام ستاسو د لاس نه لرې کړے دے، نو تاسو به نور زما د غصې د جام نه نه څښئ. (۲۳) دا به زه هغه خلقو له ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زیاتے کولو، هغه خلقو له چا چې تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې به یې درباندي کېښودې او په تاسو به گرځېدل.“

د خدای پاک د یروشلم بچ کول

۵۲ (۱) اے یروشلمه، پاڅه، وینښ شه. خپلې د طاقت جامې واغونده. اے مقدسې ښارې، د شان او شوکت والا جامې واغونده. ناسته او ناپاک خلق به هیڅکله ستا په دروازو بیا درننه نه وځی. (۲) اے یروشلمه، د ځان نه خاورې وڅنډه او پاڅه او په تخت کېښنه. اے د صیون قېد شوې لورې، د غلامی زنجیرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. (۳) مالک خدای فرمائی، ”کله چې تاسو غلامان شوئ، نو ستاسو په سر پېسې نه وې ورکړے شوې، او چې کله تاسو آزادولے شی نو ستاسو په سر به پېسې نه شی ورکولے.“ (۴) مالک خدای تعالی فرمائی، ”پېره موده وړاندې زما خلق مصر ته د څه مودې دپاره لارل، خو اوس اسوریان بغېر د څه وجې په هغوی باندې ظلم زیاتے کوی.“ (۵) مالک خدای فرمائی، ”او په بابل کښې هم هغه کار شوے دے یعنې، زما خلق قېدیان دی او د هغوی په سر هیڅ پېسې نه دی ورکړے شوې. څوک چې په هغوی حکومت کوی نو هغوی هر وخت زما د نوم سپکاوے کوی. (۶) نو داسې به زما خلقو ته زما د نوم پته وی، او داسې به هم په هغه ورځ هغوی ته پته ولگی چې هم

زۀ کلام کوم او زۀ حاضر یم.“ (۷) د هغوی قدمونه څومره بشکلې دی چې په غرونو باندې روان دی او زېرے راوړی. ځکه چې هغه به د امن و امان پېغام او د خلاصون اعلان کوی، او صیون ته به وائی، ”ستا خدای پاک بادشاه دے.“

(۸) څوک چې د ښار حفاظت کوی نو هغوی د خوشحالی چغې وهی، هغوی په خپلو سترگو باندې گوری چې مالک خدای صیون ته واپس راروان دے. (۹)

اے د یروشلم کنډرو، په یو ځای د خوشحالی سندرې ووائے. مالک خدای به خپل ښار بچ کړی او خپلو خلقو له به تسلی ورکړی. (۱۰) مالک خدای به د خپل مقدس طاقت نه کار واخلی، خدای پاک به خپل خلق بچ کړی، او ټول قومونه او ټوله دنیا به په خپلو سترگو دا وگوری. (۱۱) ځی، ځی، د دغه ځای نه ځی. چې یو ناپاک څیز له هم لاس ورنه وړی، څوک چې د مالک خدای د کور سامان وړی تاسو خپل ځانونه پاک وساتئ او لار شی. (۱۲) ضروری نه ده چې تاسو په منډه لار شی، او نه تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې چې مالک خدای به ستاسو نه وړاندې ځی، د بنی اسرائیلو خدای پاک به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوی.

کړېدلے خدمت کونکے

(۱۳) گوری، زما خدمت کونکے به په خپل کار کښې کامیاب شی، د هغه به پېر زیات عزت کیږی. (۱۴) خو کله چې یې هغه ولیدو نو پېر خلق حېران شول، د هغه شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نه ښکارېدو. (۱۵) اوس به پېر قومونه هغه ته حېران شی، او د هغه په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نه وځی. ځکه چې هغوی به هغه څه وگوری چې د څه ورته وئیلے شوی نه وی، او هغوی به په هغه څه پوهه شی د څه چې یې اورېدلی نه وی.

۵۳ (۱) زمونږ په پېغام چا یقین کړے دے؟ مالک خدای خپل قوت په چا

ظاهر کړې دے؟ (۲) د مالک خدائ په وړاندې زما خدمت کوونکی داسې وده وکړه لکه څنگه چې یو نرم تبغ په زمکه جرړې نیسی. هغه څه شان شوکت او حُسن نه لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړې وے. او نه په کبني څه داسې کشش وو چې مونږ یې متاثره کړې وے. (۳) خلقو هغه ته سپک وکتل او هغه یې رد کړو، هغه د درد او کړاؤ سره مخ شو. او خلقو به هغه ته دومره سپک کتل چې مخ به یې ترینه اړولو. مونږ د هغه هیڅ قدر نه کولو. (۴) خو بې شکه چې هغه زمونږ بیماری او کمزوری اوچتې کړې. خو بیا هم زمونږ دا خیال وو چې هغه له سزا ورکړې شوه، او دا چې خدائ پاک هغه ووهلو او د هغه د گناهونو سزا یې ورکړه. (۵) خو زمونږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخنی کړې شو. چې کومه سزا ورکړې شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا ملاو شوه، هغه چې کوم وهل وخورل نو د هغې په وجه مونږ روغ شو. (۶) مونږ ټول د ورکو گڼو په شان یو، مونږ د خدائ پاک د لارې نه اوږدلی یو. هر یو کس په خپله مخه روان دے. خو بیا هم مالک خدائ زمونږ د ټولو گناهونه په هغه باندې واچول. (۷) هغه باندې ظلم زیاتے وشو، خو هغه په خوله باندې هیڅ هم ونه وئیل. لکه چې یو گڼور د حلالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې یوه گڼه د وړی کلولو والا په مخکبني خاموش وی، نو هم هغه شان هغه د خولې نه یوه خبره هم نه ویستله. (۸) هغه په دروغه مجرم وگرځولے شو او بوتلے شو. او هیچا د دې پرواه ونه ساتله چې هغه بې اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړې شو. خو هغه زما د خلقو د گناه په وجه ووژلے شو. (۹) د هغوی اراده وه چې د بدعمله خلقو سره یې ښخ کړی، خو هغه د مالداره سړی په قبر کبني کبشودلے شو، خو هغه هیڅ جرم هم نه وو کړې او نه یې څوک دوکه کړی ؤو. (۱۰) خو دا د مالک خدائ رضا وه چې هغه ووهلے شی، او درد ورته ملاو شی. کله چې د هغه ژوند د گناه دپاره کفاره شی، د هغه به پېر اولاد وی. هغه به یو اوږد عمر تېر کړی، او د هغه په ذریعه به د مالک خدائ مقصد پوره شی. (۱۱) کله چې هغه وگوری چې د هغه د مصیبت اوچتولو په وجه هغه څه حاصل کړی

دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خدمت کوونکے به پېر خلق صادقان کړی، ځکه چې هغه به د هغوی گناهونه اوچت کړی. ﴿١٢﴾ نو زه به هغه له د عزت مقام ورکړم، او زه به د زورورو سره مال غنیمت تقسیم کړم، ځکه چې هغه خپل ځان مرگ ته حواله کړو او هغه په باغيانو کښې حساب کړی شو. د پېرو خلقو گناه یې واخستله او د بدعملو د گناه معافی یې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

٥٤ ﴿١﴾ مالک خدای فرمائی، ”اے شنېدې ښځې د چا چې اولاد نشته. د خوشحالی نه چغې ووهه، د خوشحالی نه سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نه دے تېر کړی. ولې چې د شنېدې ښځې بچی اوس د واده شوې ښځې نه زیات دی. ﴿٢﴾ تاسو چې په کومه خېمه کښې اوسېږئ هغه لویه کړئ او پردې یې خوږې کړئ، بچت مه کوئ، د خېمې پرې اوږده کړئ او موری یې کلک کړئ. ﴿٣﴾ ځکه چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خواره کړئ، ستاسو اولاد به قومونه فتح کړي او چې کوم ښارونه خوشی دی نو هغه به دوباره آباد کړی. ﴿٤﴾ یربړئ مه، تاسو به نور د شرم سره نه مخ کېږئ. شرمېږئ مه، تاسو به نه بې عزته کېږئ. ته به خپل د ځوانی شرم هېر کړي او د کونډو رسوائی به ستا د ذهن نه ختمه شی. ﴿٥﴾ ځکه چې ستاسو خالق به ستاسو خاوند وی، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دے. د بنی اسرائیلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې دنیا خدای پاک دے. ﴿٦﴾ مالک خدای به تاسو بیا راوغواړي داسې لکه چې خاوند ښځه پرېښي وی او سخته پرېښانه وی. تاسو د داسې ښځې په شان یئ چې ځوانه واده شوی وی او خاوند رد کړي وی. ستاسو خدای پاک داسې فرمائی، ﴿٧﴾ د یوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلی، خو اوس پېر لوی رحم سره به تاسو بیا راجمع کړم. ﴿٨﴾ ما د غصې په تاو کښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زه به تل په مینې سره په تاسو رحم کوم.“

ستاسو خلاصونکے مالک خُدائِ داسې فرمائی. ﴿٩﴾ ”لکه څنگه چې د نوح په وخت کښې ما وعده کړې وه چې بیا به هیڅکله په زمکه داسې سېلاب نه راځي. نو هغسې ما قسم کړې دے چې زه به بیا تاسو ته نه غصه کېرم، او نه به تاسو رټم. ﴿١٠﴾ اگر که غرونه لرې کړې شي او غونډۍ غېبې شي، خو زما وفاداره مینه به ستاسو سره هیڅکله نه ختمیږي، او زما د امن لوظ به هیڅکله تاسو سره نه ختمیږي.“ هغه مالک خُدائِ داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوي.

نوم یروشلم

﴿١١﴾ مالک خُدائِ فرمائی، ”اے یروشلمه، په تا سخت طوفان تېر شو او هیچا هم تسلی درنه کړې شوه. زه به تا د قیمتي کانیو نه بیا آباد کړم او ستا بنیادونه به د نیلم کانیو نه بیا جوړ کړم. ﴿١٢﴾ ستا منارې به زه د ځلېدونکو عقیقو نه جوړې کړم، ستا دروازې به د پرېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او ستا دېوالونه به د قیمتي کانیو نه جوړ کړم. ﴿١٣﴾ زه په خپله به ستاسو ټولو بچو ته ښودنه کوم، او هغوی به خپر خبریت سره وي. ﴿١٤﴾ ستا د بادشاهت بنیاد به په انصاف باندې وي، د ظلم زیاتي نه به په امان یې، نه به ته یرېږي، او نه به یره تا ته نږدې راځي. ﴿١٥﴾ که څوک په تاسو باندې حمله کوي نو دا به زما د طرف نه نه وي. نو هر څوک چې ستاسو خلاف جنگ کوي هغه به شکست خوري. ﴿١٦﴾ ما لوهار پیدا کړې دے، څوک چې د هوا په ذریعه سکاره گرموي او وسله جوړوي. د تباهي دپاره ما تباه کار هم پیدا کړی دی. ﴿١٧﴾ داسې وسله به نه وي چې تاسو ته ضرر ورسوي، او څوک چې په تاسو الزام لگوي نو تاسو به د هغوی خولې بندې کړئ. د مالک خُدائِ خادمان به د دې فائدو نه خوند اخلي، زه به د هغوی حق څرگند کړم.“ مالک خُدائِ داسې فرمائی.

د خُداي پاک د رحم دعوت

۵۵ ﴿۱﴾ مالک خُداي فرمائي، ”هر څوک چې تږي وي، راشي اوبه وڅښي. څوک چې مال دولت نه لري، نو راشي، واخلي او وې خوري. راشي، مې او پي واخلي، دا مفت دي. ﴿۲﴾ چې په څه باندې تاسو نه مږپري نو په هغې باندې پېسي ولې خرچ کوي؟ چې فائده نه درکوي نو په هغه خوراک پېسي ولې ورکوي؟ غور سره ما ته غور شي او بڼه خوراک کوي. تاسو به د پېرو مزيدارو خوراکونو نه خوند واخلي. ﴿۳﴾ اوس غور ونيسي او ما له راشي، نو تاسو به ژوندي اوسي. زه به تاسو سره يو نه ختمېدونکې لوظ وکړم او زه به تاسو له هغه نه ختمېدونکې مينه درکړم چې ما پي د داؤد سره لوظ کړې وو. ﴿۴﴾ گوره، ما هغه د قومونو گواه جوړ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجي آفسر جوړ کړو. ﴿۵﴾ اوس به تاسو د بل ملک هغه قومونه راوغواري، چې په يو وخت کېني هغوي تاسو نه پېژندي، خو اوس به هغوي په منډه منډه تاسو له راشي. زه مالک خُداي ستاسو خُداي پاک، د بني اسرائيلو مقدس ذات به دا هر څه وکړم، او تاسو له به عزت درکړم. ﴿۶﴾ د مالک خُداي لټون وکړي کله چې هغه موندې شي، هغه ته آواز وکړي کله چې هغه نږدې دې. ﴿۷﴾ بدعمله خلق دې خپلې د ژوند طريقې بدلې کړي او شريپسند دې خپل خيالونه بدل کړي. او هغوي دې مالک خُداي زمونږ خُداي پاک ته راوغړي، نو هغه رحم کوونکې دې او کولواو زړه سره معاف کوي. ﴿۸﴾ مالک خُداي فرمائي، ”زما خيالونه ستاسو د خيالونو په شان نه دي، او زما لارې ستاسو نه بدلې دي. ﴿۹﴾ لکه څنگه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دي، نو هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دي. ﴿۱۰﴾ لکه څنگه چې باران او واوره د آسمان نه راوړي او هسې واپس نه ځي بلکې زمکه اوبه کوي. دې سره فصلونه راشنه کيږي زميندار له تخم او اوږي له خوراک ورکوي. ﴿۱۱﴾ زما کلام هم، هم دغسې دې. چې زما د خولې نه وځي نو خالي لاس به واپس نه راځي. دا به زما مرضي پوره کوي او په هغه هر څه کېني به

کامیاب وی د خه دپاره چې ما لېرلے وی. ﴿١٢﴾ تاسو به خوشحالی سره وځئ، او سلامتی سره به بوتلے شی. غرونه او د غرونو غونډۍ به په تېز آواز سندرې وائی، او په پتی کبني ټولې ونې به د خوشحالی نه لاسونه پرقوی. ﴿١٣﴾ چرته چې اوس د غنو بوتی دی نو هلته به د سبر ونې راوټوکیري، او د ازغو په ځای کبني به د نختر ونې راوټوکیري. دې سره به د مالک خدای نوم ته جلال ملاویري، دا به د هغه د قدرت او د مینې یو نه ختمېدونکې نښه وی.

د ټولو قومونو دپاره برکت

٥٦ ﴿١﴾ مالک خدای خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه خه کوی خه چې صحیح او د انصاف دی، ولې چې زه زر راروان یم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مینخ کبني خپل صداقت څرگند کړم. ﴿٢﴾ بختور دی هغوی چې په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوی چې د سبت د ورځې بې حرمتی نه کوی بلکې منی یې، او خپل ځانونه د بدعملی نه ساتی.“ ﴿٣﴾ د پردی ملک کوم خلق چې د مالک خدای منونکی جوړ شوی دی نو هغوی دې ونه وائی چې، ”مالک خدای به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او نه دې خصی وائی چې، ”زه خو اوچ بوتی یم، نه مې بچی شته او نه مستقبل.“ ﴿٤﴾ مالک خدای فرمائی چې، ”کوم خصیان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی او هغه کار کوی چې زه ورباندې رضا کپرم او زما په لوظ ټینگ ولاړ وی، ﴿٥﴾ نو زه به هغوی له زما په خپل کور او د هغې چار دیواری کبني یو داسې یادگار او نوم ورکوم چې د لونیو او زامنو نه به زیات ښه وی. او کوم نوم به چې زه هغوی له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هیڅکله به ختمیږي نه. ﴿٦﴾ او مالک خدای د پردی ملک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغه منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د هغه سره مینه کوی او د هغه خدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغه په لوظ ټینگ ولاړ وی، ﴿٧﴾ نو زه به هغوی خپل مقدس غر صیون ته راوالم،

او خپل د دُعا کور کښې به د هغوی زړونه د خوشحالی نه پک کړم. او زه به د هغوی سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې کړم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللې شی.“ (۸) مالک خدای تعالی، چا چې خپل خلق بنی اسرائیلیان د جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوی سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اسرائیلو د مشرانو بد عملی

(۹) اے ټولو بلاگانو. اے د ځنګل ټولو بلاگانو راشی. او زما خلق لوار تېر کړی. (۱۰) زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په شان دی څوک چې په سترگو رانده دی، او ټول د هیڅ نه هم نه دی خبر. هغوی ټول د گونګی سپی په شان دی او غپلې نه شی، هسې پراته وی او خوبونه کوی. د هغوی خوب پېر خوښ دے. (۱۱) هغوی د لالچې سپو په شان دی چې هیڅکله نه مریږی. باوجود د دې چې هغوی ته شپانه وئیلې شی خو هغوی په هیڅ هم نه پوهیږی. هغوی ټول په خپله مخه روان دی او خپلې گټې پسې ګرځی. (۱۲) هغوی وائی، ”راځی چې مے واخلو او ځانونه پرې بنه په سور کښې کړو. او سبا به د نن نه هم زیاته خوشحالی کوو.“

د بت پرستی په حقله خبردارے

۵۷ (۱) صادق سرے مړ شی او هیڅ څوک یې پرواه نه ساتی. دیانتدار خلق د دنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک پرې نه پوهیږی. هیڅوک پرې نه پوهیږی چې صادقان د بدۍ نه بچ کېدو دپاره دنیا نه اوچت کړے شوی دی. (۲) څوک چې د خدای پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. (۳) خو اے د کوپگرې بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، دیکخوا راشی. (۴) تاسو چا پورې ټوقې کوئ؟ چا ته خپل بوتار وران کړئ او ژبې ورته

راوباسی؟ تاسو هم د دوکه بازو او گناهگارو بچی یی. (۵) تاسو د بُتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شین بوټی او د خپری د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د گټو په غارونو کبني او واديانو کبني خپل بچی قرباني کوئ. (۶) د واديانو هوار کاني ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د خبيلو نذراني تويوي او د غلي نذراني ورته پېش کوئ. ستاسو خيال دا دے څه چې زه په دې هر څه باندې خوشحالبېرم؟ (۷) تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بُتانو ته نذراني پېش کړی دی او ما سره مو بې وفائي کړې ده. (۸) تا د خپل کور په چوکاټونو او د دروازو شاته د بُتانو نښې ولگولې. زه دې پرېښودم او د نفرت نه پکو بُتانو سره کټ ته اوختې. تا د هغوي سره سودا کړې ده. د هغوي برينديو جسمونو ته کتل تا له خوند درکوی. (۹) ته د زيتونو تېلو، او ډېرو عطرو سره مولک بُت له لارې. د نوي معبودانو پېدا کولو دپاره چې مينه ورسره وکړې تا خپل پېغام وړونکی لرې لرې تر دې چې عالم ارواح پورې دې ولېږل. (۱۰) د نورو معبودانو په لټولو کبني تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هيڅکله نه وايئ چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. (۱۱) ته د چا نه دومره سخت پرېدې چې تا ما ته دروغ ووئيل، نه دې زه ياد کړم او نه دې زما پرواه وکړه؟ زه چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه ته زما نه نه یرېږې څه؟ (۱۲) زه به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته څرگند کړم. او دا به ستا هيڅ په ښه نه راځي. (۱۳) کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو ستاسو هغه بُتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوي اوچت کړی، د ساه يو پوکې به هغوي يوسی. خو څوک چې په ما ايمان لری نو هغه به د مُلک مالک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خدای پاک لوظ

(۱۴) مالک خدای فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تياره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ. (۱۵) زه هغه مقدس خدای تعالی يم، چې د

همېشه دپاره ژوندې يم. زه په اوچت او مقدس مقام كېني اوسېږم، خو زه د هغه خلقو سره هم اوسېږم چې څوك د روح عاجزان او توبه گار وي، نو چې داسې زه د هغوئ خوشحالي او حوصله بحال كړم. (۱۶) زه به همېشه خپلو خلقو سره جنگ نه كوم، او تل تر تله به ترېنه خفه نه يم. كه ما داسې وكړل نو د خلقو نه به ساه وځي، هغه ژوندون وركوونكي ساه چې ما تخليق كړې ده. (۱۷) د هغوئ د بدترين لالچ په وجه زه هغوئ ته په قهر وم، نو په دې وجه ما هغوئ له سزا وركړه او هغوئ مې رد كړل. خو هغوئ ضدیان ؤو او بيا بيا به خپلو لارو ته راواپس كېدل. (۱۸) هغوئ چې څه كوي ما هغه ليدلي دي، خو باوجود د دې به زه هغوئ بڼه كړم. زه به د هغوئ رهنمائي كوم او چې څوك غمژن وي نو زه به تسلي وركوم. (۱۹) زه به د هغوئ په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راوړم. كه څوك لرې وي او كه نژدې وي، نو زه به هغه ټولو ته امن پېش كوم، او زه به ورله شفا وركوم. (۲۰) خو بدعمله خلق د چېپي وهونكي سمندر په شان دي، چې هيڅكله په آرام كېږي نه او چېپي يې ځان سره گند گريل راوړي. (۲۱) زما مالک خدائ فرمائي، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقيقي روژه

۵۸ (۱) ”په زوره چېپي ووهي، ورو ورو خبرې مه كوي. د بيگل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بني اسرائيلو ته د هغوئ د گناه او بغاوت په حقله ووايي. (۲) هغوئ هره ورځ زما لټون كوي او زما د لارې په پېژندلو خوشحاليږي. داسې لكه چې هغه يو ډېر صادق قوم وي او د خپل خدائ پاك حكمنه يې رد كړې نه وي. هغوئ زما نه د انصاف فېصلي غواړي، او داسې څرگندوي چې خدائ پاك ته په نژدې راتلو خوشحاليږي. (۳) هغوئ وائي، ”كله چې مونږ روژې نيسو نو ته پرې ولې نه خوشحاليږي؟ مونږ ځانونه دومره عاجز كړو او ته هيو توجو نه كوي.“ گوري، حقيقت دا دے چې كله تاسو روژه نيولې

وی نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو پسې گرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زیاتې کوئ. ﴿٤﴾ د داسې روژې نه څه فائده چې تاسو په کښې جنگ جگړې کوئ؟ که تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نه شی کولې چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسې. ﴿٥﴾ ولې زه داسې روژه خوښوم څه چې انسان دې په کښې یوې ورځې دپاره خپل ځان عاجز کړي؟ او د لوڅې د پانې په شان خپل سرونه ټیټ کړي او د ټاټ په جامو کښې په ایرو دپاسه ځملي؟ تاسو دې ته روژه وایئ؟ دا ورځ به مالک خدای ته قبوله وی څه؟ ﴿٦﴾ نه، زه چې څنگه روژه غواړم هغه داسې ده یعنې، د بې انصافی په زنځیرونو کښې راگېر خلق آزاد کړئ، د خپلو ماتحتو بوج کم کړئ. مظلومان آزاد کړئ، هر جع مات کړئ. ﴿٧﴾ اوږې خلق په خپل خوراک کښې شریک کړئ، او بې کوره غریبانانو له پناه ورکړئ. چا ته چې د جامو حاجت وی نو هغوی له جامې ورکوئ او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مۀ پټېږئ. ﴿٨﴾ نو بیا به تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلېږئ، او ستاسو زخمونه به زر زر جوړ شي. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکښې روان وی، او د مالک خدای جلال به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوی. ﴿٩﴾ نو بیا به تاسو آواز کوئ او مالک خدای به جواب درکوی، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالک خدای به فرمائی، ”زه حاضر یم.“ که تاسو ظلم زیاتې، بل ته گوته نیول او د چغلی خبرې پرېږدئ، ﴿١٠﴾ که تاسو اوږو خلقو له روتې ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بیا به ستاسو رڼا په تیاره کښې وځلېږي، او چې ستاسو نه گېرچاپېره کومه تیاره وی نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شي. ﴿١١﴾ نو زه به همپشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بیابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زه به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د یو داسې باغ په شان یئ چې ډېرې تېرې اوبه لری، د هغه چینې په شان چې هیڅکله نه اوچېږي. ﴿١٢﴾ او ستاسو هغه پخوانی کنډرات به دوباره آباد کړې شي. تاسو به تېرو نسلونو بنیادونه بیا آباد کړئ. او بیا به تاسو دپوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا یادېږئ.“

د سبت ورځې د منلو اجر

﴿١٣﴾ ”که تاسو د سبت ورځ یعنی زما په مقدسه ورځ کښې کاروبار نه کوئ، او دې ته د خوشحالی ورځ وایئ، دا د مالک خدای مقدسه ورځ گڼئ، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نه کوئ او په خپلو فائدو پسې نه گرځئ، او فالتو خبرې نه کوئ، ﴿١٤﴾ نو بیا به تاسو د مالک خدای سره په تعلق لرلو خوشحاله شی. او زه به تاسو له لوی عزت درکړم او په هغه میراث به مو ماره کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نیکه یعقوب سره کړې دے. ما، مالک خدای دا فرمائیلى دى.“

د گناه خلاف خبردارۍ

٥٩ ﴿١١﴾ واورئ، د مالک خدای لاس دومره وړوکه نه دے چې هغه تاسو بچ کولې نه شی او نه یې غوږ کون دے چې ستاسو آواز نه اوری. ﴿١٢﴾ خو ستاسو گناه د خدای پاک او ستاسو تر مینځه دېوال جوړ شوی دے. ستاسو گناهونو د هغه مخ ستاسو نه پټ کړې دے، نو په دې وجه هغه ستاسو نه اوری. ﴿١٣﴾ ځکه چې ستاسو لاسونه خونې، او ستاسو گوتې په گناه ککړې دى. ستا شونډې دروغزني دى او خوله دې د بدعملۍ پس پس کوی. ﴿١٤﴾ په عدالت کښې څوک هم د انصاف مقدمه نه چلوی، څوک هم د رښتیا دلیلونه نه پیش کوی. خلق حقیقت نه خالی خبرو باندې اعتبار کوی او دروغ وائی، هغوی د بدعملۍ نه امیدواره شی او بیا ترېنه گناه پیدا شی. ﴿١٥﴾-﴿١٦﴾ هغوی د زهرژنو مارانو په هگو کښې چې بچی ترې راوځی. څوک چې د هغوی هگی وخورى نو مړه شی او چې ماتې شی نو زهرژن مار ترېنه راوځی. دا خلق د جولا جال جوړوی او داسې کپړه ترې جوړوی چې هیڅ د کار نه وی. هغه کپړه چې هغوی جوړه کړه خپل ځان پرې پټولې نه شی. د هغوی عملونه هم د گناه دى، او ظلم زیاتې د هغوی کار دے. ﴿١٧﴾ بدعملۍ له هغوی په منډه ځی، او د بې گناه وینې توپولو دپاره تېزی کوی. د

هغوی خيالونه د گناه دی، او هر چرته چې ځی نو تباهی او بربادی کوی. (۸) نه هغوی د امن لار پېژنی او نه د هغوی په لارو کبښې انصاف شته. هغوی خپلې لارې کړې وړې جوړې کړې دی، نو هر څوک چې په دې لار ځی هغه امن نه پېژنی.

د خلقو د گناه اقرار کول

(۹) نو ځکه انصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسی نه. مونږ د رڼا په انتظار کبښې یو، خو گوره صرف تیاره راته بشکاری. مونږ د سپینې رڼا په امید کبښې یو خو په تکه توره تیاره کبښې گرځو. (۱۰) او مونږ د ږندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلومو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترگې نه لری. مونږ د غرمې هم داسې تیندکونه خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کبښې د مرو په شان یو. (۱۱) مونږ ټول لکه د مېلوگانو غورېږو، لکه د کونټرو غورغور کوو، مونږ د انصاف په انتظار کبښې یو خو شته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کبښې یو خو دا زمونږ نه لرې دے. (۱۲) زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دی، او زمونږ گناهونه زمونږ خلاف گواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره گناهگار یو. (۱۳) مونږ د مالک خدای خلاف بغاوت کړے دے او د هغه مو انکار کړے دے، مونږ خپل خدای پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه پکې دی. مونږ به دروغ جوړول او بیا به مو دغه دروغ په عمل کبښې راوستل. (۱۴) انصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. رښتیا د ښار په چوک کبښې تیندک خوړلو سره راپرېوته، او دیانتداری ورته وړداخلېدے نه شی. (۱۵) رښتیا هیڅوک هم نه وائی، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلی هغه لوټ کیری. مالک خدای دا ولیدل او هغه په دې نارضا وو چې انصاف نشته. (۱۶) هغه وکتل چې هیڅوک هم نه وو، هغه حېران شو چې د خلاصی والا څوک هم نه وو چې د مظلوم مدد وکړی. خو بیا د هغه خپل لاس هغه له خلاصون ورکړو، او د هغه صداقت د هغه مدد کولو. (۱۷) هغه صداقت د زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپی یې په سر کړه.

د بدل جامې پي واغوستې او د غېرت ځادر پي ځان نه تاو كړو. ﴿١٨﴾ هغه به خپلو دشمنانو له د هغوى د بدو عملونو سزا وركړي. د هغه غضب به د هغه په مخالفينو راگزار شي. هغه به د دنيا تر آخرى سره پورې دوى له سزا وركړي. ﴿١٩﴾ نو بيا به د نمريربواته په طرف خلق د مالك خدائ د نوم نه يريرى او نمرخاته په طرف خلق به د هغه د نوم جلال بيانوي. ځكه چې هغه به د يو تېز سېلاب په شان په هغوى راشي لكه چې د مالك خدائ باد راروان كړي وي. ﴿٢٠﴾ مالك خدائ فرمائي چې، ”يو خلاصونكه به صيون ته راځي، د يعقوب هغه اولاد له چې د خپلو گناهونو نه اوړي. ﴿٢١﴾ او ترڅو چې زما خبره ده نو زه به هغوى سره يو لوظ وكړم. زما روح چې په تاسو دى او زما كلام چې ما ستاسو په خوله كېني اچولې دى، هغه به هيڅكله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوى د اولاد د خولې نه لرې نه شي. دا د مالك خدائ وينا ده او تر همېشه همېشه پورې به هم داسې وي.“

د يروشلم د راتلونكي وخت شان او شوكت

٦٠ ﴿١﴾ پاڅه، وځلېږه. ځكه چې ستا نور راغلي دى، او د مالك خدائ جلال په تا ځلېدلې دى. ﴿٢﴾ گورئ، داسې لكه چې په زمكه تياره خوره وي او قومونه تكي تورې تياره لاندې پټ وي، خو په تا باندې به د مالك خدائ نور ځلېږي او د هغه جلال به ستا دپاسه ښكاري. ﴿٣﴾ قومونه به ستا نور له راشي، او بادشاهان به ستا د سحر راختونكي رڼا له راشي. ﴿٤﴾ خپل ځان نه گېرچاپېره نظر واچوه او وگوره، هغوى ټول راغونډېږي او تا له راځي. ستا زامن به د لرې لرې نه راشي، او ستا لويه به په غېر كېني راوستلې شي. ﴿٥﴾ بيا به ته دا وگورې او خوشحاله به شي، ستا زړه به غټ شي او د خوشحالي نه به درزېږي. ځكه چې د لرې ملكونو خزانې به تا له راوړي شي، او د قومونو دولت به تا له راشي. ﴿٦﴾ د اوبنانو غټې قافلې به تا له راشي، د ميديان او عيفه نه به اوبنان راشي. هغوى به

د شيبا نه راشی او سره زر او خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالک خدائ
 ثناء صفت به کوی. (۷) د قیدار ټولې گډې چېلې به تا له راوستې شی، او د
 نبایوت ټول گډان به ستا خدمت دپاره حاضر کړې شی. زه به په قربان گاه د
 هغوی قربانیانې قبولې کړم او خپلې عبادتخانې له به شان او شوکت ورکړم. (۸)
 دا څوک دی چې د ورېځې په شان رالوځی، لکه چې گوگوشکې جالې ته راروانې
 وی؟ (۹) دا د ترسیس سمندری جهازونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا
 جزیرې په ما یقین ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوی د سرو
 زرو او سپینو زرو د لرې لرې ملکونو نه راوی، او داسې به ستا د مالک خدائ د
 نوم درناوې وشي، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغه تا له
 شان او شوکت درکړې دے. (۱۰) د پردی ملک خلق به ستا دېوالونه بیا جوړ
 کړی، او د هغوی بادشاهان به ستا خدمت کوی. ما په غصه کښې تا له سزا
 درکړه، خو اوس به زه خپل فضل سره په تا رحم وکړم. (۱۱) ستا دروازې به تل
 کولای وی، شپه او ورځ به دا نه بندیري، ځکه چې د قومونو مال دولت او د هغوی
 گرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار ته دننه راوستل شی. (۱۲)
 خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا خدمت نه کوی نو هغوی به پرېاد شی، هغوی
 به په مکمل طور تباہ شی. (۱۳) د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د نختر، د
 صندل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور ښائسته کړې شی او داسې به
 زه خپل کور له جلال ورکوم. (۱۴) کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتې کولو نو د
 هغوی اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټیري. هر چا چې ستا سپکاوې کړې
 دے نو هغه به ستا پښو ته ټیټیري. هغوی به تا ته ”د مالک خدائ ښار“ یا ”د بنی
 اسرائیلو د مقدس ذات صیون“ نوم اخلی. (۱۵) اول ته رد کړې شوې وې او
 خلقو به تا نه نفرت کولو، او نه به څوک په تا کښې تېرېدل. خو اوس به زه تا د
 همپشه دپاره ښائسته کړم او د ټولو نسلونو دپاره به د خوشحالی ځای یې. (۱۶)
 طاقتور بادشاهان او زورور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه
 چې ته یو ماشوم یې او د ملکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولگی چې زه مالک

خُدائِ ستاسو خلاصونکے، حفاظت کوونکے د بنی اسرائیلو طاقتور حکمران یم. (۱۷) زه به ستا زېر په سرو زرو، اوسپنه په سپينو زرو، لرگی په زېرو او کانيه په اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا حکمران جوړ کړم. (۱۸) ستا په ملک کښې به نور د ظلم زیاتي، تباهی او بربادی ذکر قدرې نه کیږی. ته به خپلو دېوالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدوثناء نوم اخلي. (۱۹) تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نه وی او د شپې به درته د سپوږمې ضرورت نه وی، ځکه چې مالک خدای به ستاسو نه ختمېدونکے رڼا وی او خدای پاک به ستاسو جلال وی. (۲۰) ستا نمر به هیڅکله نه پرېوځی او نه به دې کله سپوږمې کوزېږی. ځکه چې مالک خدای به ستا ابدی نور وی، او ستا د غم ورځې به ختمې شی. (۲۱) ستا د قوم ټول خلق به صادقان وی، او هغه ملک به د همېشه دپاره د هغوی په قبضه کښې وی. ما هغوی په خپلو لاسونو لکه د ونو په شان کړلی دی، ترڅو خپله لوی او جلال ټولو ته ښکاره کړم. (۲۲) ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو طاقتور قوم په شان لویه شی. په مقرر وخت به زه داسې وکړم. زه مالک خدای یم.

د بچ کېدو زېرے

۶۱ (۱) د مالک خدای روح په ما نازل دے ځکه چې زه هغه مسح کړے یم، او دې له یې رالېږلے یم چې غریبانانو ته زېرے ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادی ورکړم. (۲) هغه زه د دې دپاره رالېږلے یم چې د مالک خدای د برکت نه پک کال اعلان وکړم، او د خدای پاک د بدل اخستلو ورځ راغلي ده چې ټولو ماتم کوونکو ته تسلی ورکړم. (۳) څوک چې په صیون کښې ماتم کوی نو هغوی له به د ایرو په ځای ښائسته تاج ورکړم، او د غم په ځای به خوشحالی ورکړم، او د پرېشانی په ځای به حمدوثناء ورکړم. هغوی به په خپل صداقت کښې د څپرې د داسې ونو په شان وی چې مالک خدای په خپله د خپل جلال دپاره کړلی وی. (۴) هغوی به پخوانی

کنڀرات بيا آباد کړی او د هغه ځایونو مرمت به وکړی کوم چې ډېره موده مخکې تباہ شوی ؤو. هغوی به هغه تباہ شوی ښارونه بيا قائم کړی کوم چې تر ډېرو نسلونو پورې غېر آباد ؤو. ﴿٥﴾ د نورو ملکونو خلق به ستاسو خدمت کوی. هغوی به ستاسو د رَمو خیال ساتی، ستاسو پتو کښې به یوه کوی او ستاسو د انځورو د باغونو خیال به ساتی. ﴿٦﴾ په هغه وخت به تاسو د مالک خدای امامان یادېږئ، او خلق به تاسو ته د خدای پاک خادمان وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلي او د هغوی نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی په هغې به لافې وهی. ﴿٧﴾ د بې عزتی او سپکاوی په ځای به تاسو ته یو په دوه عزت درکړی شی. په خپل ملک کښې به تاسو د مال دولت یو په دوه حصه دار یی، او ستاسو خوشحالی به د همېشه دپاره وی. ﴿٨﴾ مالک خدای فرمائی، ”زه د انصاف سره مینه کوم او زه د غلا او بدی نه نفرت کوم. زه به وفاداری سره خپلو خلقو له د هغوی اجر ورکړم او د هغوی سره به د همېشه دپاره یو لوظ وکړم. ﴿٩﴾ د هغوی نسل به په قومونو کښې او د هغوی اولاد به په اُمتونو کښې مشهور شی، هر څوک چې هغوی وگوری نو پته به ورته لگی چې دا هغه خلق دی چا له چې مالک خدای برکت ورکړی دی.“ ﴿١٠﴾ زه په مالک خدای کښې ډېر خوشحاله یم. زما ځان د خدای پاک په تعریف کښې د خوشحالی سندرې وائی. ځکه لکه څنگه چې د واده زلمی د واده په جوړه کښې او ناوې په کالو ځان سنگار کړی وی داسې مالک خدای زه د خلاصون په لباس او د صداقت په څادر کښې رانغېستې یم. ﴿١١﴾ لکه څنگه چې زمکه شینکې راتوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خدای تعالی خلق صداقت ته جوړ کړی او دوی به د ټولو قومونو په مخکښې د هغه ثناء او صفت وکړی.

د صیون خلاصون

٦٢ ﴿١﴾ د صیون د خاطرې به زه غلې نه کښېنم، د یروشلم د خاطرې به زه تر

هغې پورې آرام نه کوم چې د هغې صداقت د سحر د رڼا په شان ونه ځلیری او د هغې خلاصون د مشعل په شان ونه ځلیری. (۲) قومونه به ستا صداقت ووبنی، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت وگوری. او تا ته به یو نوې نوم درکړی شی، یو داسې نوم چې مالک خدای به په خپله خوله درباندي اېښی وی. (۳) نو ته به د مالک خدای په لاس کښې د شاندار تاج په شان یې او د خپل خدای پاک په لاس کښې به د شاهي پټکی په شان یې. (۴) تا ته به بیا هیڅکله ”پرېښودلې شوې ښار“ نوم نه شی اخستلې، او نه به ستا زمکې ته ”خوشه ملک“ نوم اخستلې شی. ستا نوې نوم به ”د خدای پاک د خوشحالی ښار“ او ”د خدای پاک ناوې“ وی، ځکه چې مالک خدای ستا نه خوشحال دې او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی. (۵) لکه څنگه چې یو زلمی یوې پېغلې سره واده کوی، نو داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنگه چې د واده زلمی د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خدای پاک به ستا نه خوشحاله وی. (۶) اې یروشلمه، ستا په دېوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوی به شپه او ورځ مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالک خدای ته دُعا کوئ هیڅ آرام مه کوئ. (۷) او مه مالک خدای آرام ته پرېږدئ ترڅو چې هغه یروشلم قائم کړی نه وی او د دنیا دپاره یې د فخر باعث جوړ کړی نه وی. (۸) مالک خدای په خپل ښی لاس او زورور مټ باندي قسم خوړلې دې او لوظ یې کړې دې چې، ”زه به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نه خوروم، او نه به محنت سره جوړ شوی ستا مې د پردی ملک خلقو باندي څښوم. (۹) خو چا چې دا غله ربېلې وی نو هغوی به دا خوری او د مالک خدای ثناء صفت به کوی. او چا چې دا انگور راټول کړی وی نو هغوی به په خپله د دې شراب د مالک خدای د کور په دربار کښې وڅښی.“ (۱۰) بهر لار شی، د ښار دروازو نه بهر لار شی. او چې کوم خلق واپس راځی نو د هغوی دپاره یو سپرک جوړ کړئ. یو لوی سپرک تیار کړئ، د دې نه کانی لری کړئ. یوه جنډا ولگوی چې قومونو ته پته لگی. (۱۱) گوری، مالک خدای ټولې دنیا ته دا اعلان کوی، ”د صیون لور ته ووايي چې گوری، ستاسو خلاصون راتلونکې دې. گوری، د هغه اجر د هغه سره دې، او د هغه انعام د هغه نه

مخکبني مخکبني روان دے. “ (۱۲) هغوی ته به ”مقدس خلق“ او ”د مالک خدائ
 بچ کرے شوی خلق“ نوم اخستلے شی. او یروشلم ته به ”غوره کرے شوی
 بنار، “ هغه بنار چي پرېښودے شوی نه وی“ نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالک خدائ فتح

۶۳ (۱) دا څوک دے چي د ادوم نه راروان دے، سرې جامې يې اغوستې دی
 او د بصره بنار نه راروان دے؟ دا څوک دے چا چي د رعب شاهي لباس
 اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ ”هم زه یم، چي د صداقت اعلان کوم، او
 د بچ کولو طاقت لرم.“ (۲) ستا جامې ولې دومره سرې دی؟ داسې لکه چي ستا
 جامې د انگورو نچورولو سره سرې شوې وی. (۳) ”ما یواځې انگور نچور کړی
 دی، په قومونو کښې هیڅ څوک هم ما سره نه وو. ما په غصه کښې هغوی نچور
 کړی دی او د قهر نه پرې گرځېدلې یم. د هغوی د وینې دارې زما په کپرو پرېوتې
 دی او زما جامې په وینو سرې شوې دی. (۴) ځکه چي هغه وخت راغله دے
 چي د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغله دے چي هغوی په بیعه
 واخلم. (۵) زه هېران شوم چي هیڅوک نه وو چي خلاصه یې کړے وے او د
 مظلومانو مدد یې کړے وے. نو زه پخپله وروړاندې شوم چي هغوی د خپل
 مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. (۶) ما په خپله غصه
 کښې قومونه چڅنی او نشه کړل او د هغوی وینه مې په زمکه توئ کړه.“

په آزادېدو د مالک خدائ ثناء صفت

(۷) زه به د مالک خدائ د نه ختمېدونکې مینې بیان وکړم، هر څه چي هغه
 زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زه د هغه ثناء صفت کوم. هغه چي بنی
 اسرائیلو سره بې شمېره ښېگړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چي
 هغه د خپل رحم او مینې په مطابق کړی دی. (۸) هغه وفرمائیل، ”دوی زما خپل

خلق دی، یقیناً چې هغوی به ما سره دوکه نه کوی.“ او هغه د هغوی خلاصونکے جوړ شو. (۹) هغه د هغوی په ټولو تکلیفونو کښې شریک شو. او هغوی هغه فریستی بچ کرل کومه چې د خدای پاک د حضور نه ورغلي وه. د خپلي مینې او زړه سواندی له وجې پي هغوی په بیعه واخستل، او ټوله پخوانی زمانه کښې پي هغوی اوچت کری وؤ او گرځول پي. (۱۰) خو هغوی د هغه خلاف سرکشی وکړه او د هغه مقدس روح پي خفه کړو. نو مالک خدای د هغوی دشمن شو او د هغوی خلاف پي جنگ وکړو. (۱۱) بیا هغوی ته هغه تیره زمانه رایاده شوه کله چې موسی د خپلو خلقو د مصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوی چغه کړه، ”هغه چرته دے چا چې بنی اسرائیل د سمندر نه پورې ویستل، چې موسی د هغوی شپون وو؟ هغه چرته دے چا چې خپل مقدس روح راولېرلو چې د هغه د خلقو په مینخ کښې وی؟ (۱۲) هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرگند کړو کله چې موسی خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا چې د هغوی په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان پي د همپشه دپاره مشهور کړو؟ (۱۳) هغه چرته دے چا چې د سمندر بېخ کښې د دوی په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“ هغوی لکه د بنو آسونو په شان وؤ چې په صحرا کښې تېز روان وؤ او هیڅ تیندکونه پي نه خوړل. (۱۴) لکه څنگه چې څاروی د آرام وادی ته کوزیږی، داسې د مالک خدای روح هغوی له آرام ورکړو. مالک خدای خپل خلق بوتلل او د هغه د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دُعا

(۱۵) اے مالک خدایه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته چې ته د پاکوالی او جلال سره اوسېږې. ستا غېرت او ستا طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردی نه محروم پاتې شو. (۱۶) هم ته زمونږه پلار پي. اگر که ابراهیم او یعقوب مونږ خپل نه گڼی، خو بیا هم مالک خدایه، هم ته زمونږه پلار پي، د پخوا نه ته زمونږ بچ کوونکے پي. (۱۷) اے مالک خدایه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې

ستا لارې نه واورو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا نه نه یرېرو؟ د خپلو خدمت کوونکو د خاطرې راوگرځه، د هغه قبیلو د خاطرې چې ستا میراث دے. (۱۸) ستا مقدس خائ د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباہ کړے دے. (۱۹) کله کله خو داسې ښکاری لکه چې مونږ هیو ستا خلق نه ؤو او نه کله ستا د خلقو د نوم پورې تړلې یو.

۶۴ (۱) اے، چې تہ آسمان وشلوې او راکوز شې، نو غرونه به تا وگوری او ستا په وړاندې به په رېرېدو شی. (۲) لکه څنگه چې اور لرگی سیزی او اوبہ خوټکوی، نو ستا راتگ به قومونه ولږزوی. بیا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتیا پته ولگی. (۳) پخوا کله چې تا یروونکی کارونه وکړل چې مونږ یې هیڅ توقع نه کوله، نو تہ داسې راکوز شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لږزان شول. (۴) د پخوا نه ستا په شان خدائ پاک چا لیدلے دے او نه یې اورېدلې دی، صرف تہ هغه خدائ یې چې د هغوی مدد کوې څوک چې ستا په انتظار کښې وی. (۵) تہ هغه خلقو ته هرکله وائې څوک چې په خوشحالی سره د صداقت کارونه کوی او ستا په لار ځی. گوره، تہ مونږ ته غصه وې، خو مونږ گناه نه یرېښودله، چې د پېرې زمانې نه مونږ په گناه کښې بوخت یو، نو څنگه به بچ شو؟ (۶) مونږ ټول د هغه سړی په شان یو څوک چې ناپاک وی، او زمونږ ټول ښه عملونه د پلینې کپړې په شان دی. مونږ د خزان د پانې په شان مړاوی شو او راپرېبوځو، او زمونږ گناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارو کړی. (۷) هیڅ څوک هم ستا نوم نه اخلی او نه تا ته د رحم سوال کوی. تا زمونږ نه مخ اړولے دے او مونږ دې زمونږ د گناه په حواله کړې یو. (۸) خو اے مالک خدایه، تہ زمونږ پلار یې. مونږ د ختې په شان یو او تہ د کلال په شان یې. تا مونږ جوړ کړی یو، (۹) مونږ ته سخت مہ غصه کپړه او زمونږ گناه د همپشه دپاره یاده مہ ساته. مونږ ته وگوره، مونږ تا ته منت کوو، او گوره مونږ ټول هم ستا خلق یو. (۱۰) ستا مقدس ښارونه تباہ شوی دی، د صیون نه بیابان جوړ شوے دے، او د یروشلم نه کنډر

جوړ شوي دے. (۱۱) او ستا هغه بنائسته او مقدس کور، چرته چې زمونږ پلار نيکه ستا ثناء صفت کولو، اور سيزلے دے. او زمونږ د خوښې ټول ځايونو نه کنډر جوړ شوي دے. (۱۲) اے مالک خدايه، د دې هر څه باوجود به ته زمونږ مدد نه انکار کوې څه؟ خاموش به يې او بې انتها سزا به راکوې؟

د سرکشي دپاره د خدای پاک سزا

۶۵ (۱) مالک خدای فرمائی، ”ما خپل ځان هغوی ته څرگند کړو چا چې زما تپوس نه کولو، او په هغوی مې ځان پیدا کړو چا چې زما لټون نه کولو. ما وئیل چې، زه حاضر یم، زه حاضر یم. خو بیا هم دې قوم زما نوم نه اخستلو. (۲) ما ټوله ورځ سرکشه خلقو ته لاسونه کولای نیولی و. خو هغوی په خپلو غلطو لارو ځی او گڼو وږو خیالونو پسې گرځی. (۳) هغوی مسلسل زما په وړاندې زما بې ادبی کوی. هغوی په مقدسو باغونو کښې قربانیانې پېش کوی او د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خوشبویي سوزوی. (۴) هغوی په قبرستان کښې کښې او په پټو ځایونو کښې شپې تېروي. هغوی د خنزیر غوښه خوری، او د حرام خوراک بنوروا د هغوی په لوبښو کښې وی. (۵) او بیا دوی یو بل ته وائی، ”ما ته مه رانزدې کېږه گڼې ما به پلټ کړې. زه ستا نه زیات مقدس یم.“ داسې خلق زما په سپېرمو کښې د بدبوی په شان دی، د داسې خراب بوی په شان چې هیڅکله نه ختمیږی. (۶) گورئ، دا زما په وړاندې لیکلې شوی دی، زه به غلے نه پاتې کېږم او هغوی له به پوره پوره سزا ورکوم. او، بې شکه زه به هغوی نه بدله اخلم.“ (۷) مالک خدای فرمائی، ”هغوی ته به نه صرف د خپلو گناهونو بلکې د پلار نيکه د گناهونو سزا به هم ورته ملاویږی. ځکه چې هغوی په غرونو کښې خوشبویانې سوزولې دی او زما بې ادبې يې کړې ده. نو ځکه به هغوی له پوره پوره سزا ورکړم.“ (۸) مالک خدای فرمائی، ”ترڅو پورې چې په انگورو کښې لږ رس پاتې وی نو خلق وائی، چې دا مه ضائع کوی، ځکه چې په دې کښې څه نه

خه شته چې باعث برکت دی. زه به بنی اسرائیلو سره هم داسې کوم. د خپلو
 خادمانو د خاطرې به زه ټول نه تباہ کوم. ﴿٩﴾ زه به یعقوب او یهوداه له داسې
 اولاد ورکړم چې زما غرونه به قبضه کړي. زما غوره کړې شوی به د دې وارثان
 شی او زما خدمت کوونکی به هلته اوسېږي. ﴿١٠﴾ د شارون په مېدان کېنې به
 گډې چېلې څری او د مصیبت په وادی کېنې به څاروی آرام کوی. دا به زما د
 هغه خلقو دپاره وی چې څوک زما لټون کوی. ﴿١١﴾ خو تاسو چا چې مالک
 خدای ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د قسمت معبود ته
 دسترخوان وپر کړو او د بخت معبود ته مو د میو جامونه پک کړل، ﴿١٢﴾ اوس به
 زه توره ستاسو په قسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکی په وړاندې ټیټ شی،
 ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانه کړو، او چې کله مې درسره
 کلام کولو، نو تاسو نه اورېدو. او زما د سترگو په وړاندې تاسو قصداً گناه کوله
 او هغه څه به مو کول د څه چې تاسو ته پته ده چې زه ترې نفرت کوم. ﴿١٣﴾ نو
 ځکه مالک خدای تعالی فرمائی، ”زما خادمان به خوراک کوی خو تاسو به اوږی
 یئ. زما خادمان به څښل کوی خو تاسو به تېری یئ. زما خادمان به خوشحالی
 کوی خو تاسو به غمژن او په شرم پټ یئ. ﴿١٤﴾ زما خادمان به د خوشحالی
 سندرې وائی، خو تاسو به په مایوسی او غمژن زړه سره ژړا کوی. ﴿١٥﴾ زما د
 غوره کړې شوو خلقو په مینځ کېنې به ستاسو نوم لعنتی وی، ځکه چې مالک
 خدای به تاسو تباہ کړی. او خپلو حقیقی خادمانو له به یو بل نوم ورکړی، ﴿١٦﴾
 نو چې په ملک کېنې هر څوک هم د برکت دعا غواړی نو هغه به د رښتیاو خدای
 پاک په نوم برکت غواړی. هر څوک هم چې قسم کوی نو هغه به د رښتیاو خدای
 پاک په نوم قسم خوری. ځکه چې د تېرې زمانې تکلیفونه به هېر کړې شی. او
 زما د سترگو نه به پناه شی.“

نوی مخلوق

﴿١٧﴾ ”گوری، زه نوی آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې زمانې څیزونه به نه

شى يادولې، او نه به په خيال خاطر كېنې راځي. (۱۸) خوشحاله شئ. او زه چې
 څه پېدا كوم نو په هغې همېشه خوشحالي كوي. گوري، زه به يروشم د
 خوشحالي ځاي جوړ كړم، او د هغې خلق به د خوشحالي سبب وي. (۱۹) زه
 پخپله به په يروشم خوشحالي كوم، او د هغې په خلقو به خوشحاله يم. په هغې
 كېنې به نور د ژړا شور او د پرېشاني چغې نه شى اورېدې. (۲۰) واړه ماشومان
 به نور په كم عمر كېنې نه مري او ټول خلق به اوږده عمرونه تېروي. د چا عمر
 چې صرف سل كاله وي نو هغه به هم ځوان گڼلې شى. او څوك چې د سلو
 كالو نه مخكېنې مړ شى نو هغه به لعنتي گڼلې شى. (۲۱) خلق به كورونه جوړوي
 او په خپله به په كېنې اوسېږي، د انگورو باغونه به كړي او په خپله به يې خوري.
 (۲۲) بيا به داسې نه وي چې د كور جوړولو نه پس به بل څوك پكېنې اوسېږي، او
 د باغ لگولو نه پس به بل څوك د دې مېوه خوري. زما د خلقو عمرونه به د ونو
 په شان اوږده وي. او زما غوره كړې شوي به د خپل محنت څيزونو نه ښه
 خوند اخلي. (۲۳) د هغوي خوارى به بې ځايه نه وي او د هغوي بچي به د افت
 سره نه مخ كيږي. ځكه چې هغوي به د مالک خدای بختور خلق وي، هغوي او د
 هغوي اولاد به برکتناک وي. (۲۴) د دې نه مخكېنې چې هغوي ما له آواز راكړي
 زه به جواب ورکړم. هغوي به لا د خپلو حاجتونو په حقله خبرې كوي چې ما به
 د هغوي دعاگانې قبولې كړې وي. (۲۵) شرمخان او گډې به يو ځاي خوراک
 كوي، زمريان به د څاروو په شان بوس خوري او ماران به خاورې خوري. زما
 په مقدس غر، صيون باندې به نه څه غلط كار كيږي او نه به چا ته څه نقصان
 رسي. ما، مالک خدای دا فرمائيلي دي.

د مالک خدای د قوم عدالت كول

۶۶ (۱) مالک خدای فرمائي، ”آسمان زما تخت دې او زمكه زما د پښو
 چوكي ده. نو بيا هغه كور چرته دې چې تاسو يې زما دپاره جوړوي؟ هغه ځاي

کوم دے چرته به چې زه آرام کوم؟“ (۲) مالک خدائ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا هر څه جوړ کړل، نو بیا دا په وجود کښې راغلل. زه د هغه خلقو خیال ساتم څوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او زما د کلام په وړاندې د پرې نه رېږدی. (۳) خو څوک چې غوږیې حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی، څوک چې یو گډوږیې حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د یو سپی څپ مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پېش کړی هغه داسې دے لکه چې د خنزیر وینه پېش کړی، څوک چې خوشبوئی پېش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی وکړی. دې خلقو خپلې غلطې لارې خوښې کړې دی، او د دوی ځان په خپلو حرامو څیزونو خوشحالیږی. (۴) زه به په هغوئ باندې لوی مصیبت راولم، هغه ټول څیزونه چې دوی ترې نه یرېدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوئ جواب رانه کړو، او چې کله مې ورسره کلام کولو، نو هغوئ اورېدو نه. او زما د سترگو په وړاندې هغوئ قصداً گناه کوله او هغه څه به یې کول د څه چې هغوئ ته پته ده چې زه ترې نفرت کوم.“ (۵) اے تاسو ټول څوک چې د مالک خدائ د کلام په وړاندې رېږدی، د هغه کلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالی نه ویاسی. هغوئ په تاسو پورې خندا کوی او وائی، مالک خدائ دې خپله لوئی ښکاره کړی چې مونږ ستاسو خوشحالی وینو. خو هغوئ به په خپله د شرم سره مخ شی. (۶) واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خدائ پاک په کور کښې آواز ته غوږ ونیسی، دا د مالک خدائ آواز دے، خپلو دشمنانو له سزا ورکوی. (۷) د ماشوم د پیدا کېدو درد نه مخکښې د یروشلم ماشوم وشو، د پېدایښت درد نه مخکښې د هغه زوی پیدا شو. (۸) چا داسې خبره اورېدلې ده؟ یا یې داسې څیز لیدلې دے؟ یو ملک په یوه ورځ کښې پیدا کېدے شی؟ یا یو قوم په یوه لحظه کښې پیدا کېدے شی څه؟ خو صیون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم د پیدا کېدو درد نه مخکښې د هغه ماشومان پیدا شول.“ (۹) مالک خدائ فرمائی، ”ولې زه به دا قوم د پیدا کېدو حد ته راولم او بیا به یې پیدا کېدو ته نه پرېږدم؟ نه، هیڅکله نه.“

ستاسو خُډائِ پاک فرمائی، ”زۀ به دا قوم هيڅکله د پېدا کېدو نه نۀ پاتې کوم.“ (۱۰)

اے هغه ټولو خلقو چې څوک د دې ښار سره مينه کوي، د يروشلم سره خدا او خوشحالی وکړي. اے هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وي، نو اوس ورسره خوشحالی وکړي. (۱۱) اوس به تاسو د هغې تسلي ورکولو والا سينې نه ښۀ په مړه گېډه پي وڅښي، تاسو به د هغې ښائسته پېرو پيو نه ښۀ خوند واخلي.“

(۱۲) مالک خُډائِ فرمائي، ”گوري، زۀ به د درياب په شان د يروشلم سلامتې زياته کړم، او د قومونو دولت به پرې لکه د سېلاب په شان راروان وي. بيا به تاسو د هغې سينه روئ، او هغه به تاسو په پوډي گرځوي، او په خپل غېر کښې به مو ځنگوي. (۱۳) لکه چې يوه مور خپل بچي له تسلي ورکوي، نو زۀ به په يروشلم کښې تاسو له داسې آرام درکړم. (۱۴) کله چې تاسو دا څيزونه وگوري نو ستاسو زړونه به خوشحاله شي، او د تازه شينکي په شان به زور کښې شي. او هر څوک به وويني چې د مالک خُډائِ لاس د هغه د خادمانو سره دے، او د هغه غصه د هغه د دشمنانو خلاف ده. (۱۵) گوري، مالک خُډائِ د اور په صورت کښې راروان دے، او د هغه جنگي گاډي لکه د طوفان په شان غرمبيري. هغه به سخت قهر سره او د اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا ورکړي. (۱۶) مالک خُډائِ به اور او خپلې ټورې سره د دُنيا عدالت وکړي، او پېر خلق به د هغه د لاسه ووژلے شي.“ (۱۷) مالک خُډائِ فرمائي، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دي څوک چې خپل ځانونه مقدس کوي او صفا کوي چې مقدسو باغونو ته لار شي او د هغې په مينځ کښې د بُتانو پيروي وکړي، د خنزير غوښه، ناولي څيزونه او منرکان وځوري. (۱۸) ما ته د هغوي د خيالونو او عملونو پته ده. زۀ ټول قومونه او جدا جدا ژبو وييلو والا راغونډوم. هغوي به راشي او زما جلال به وويني. (۱۹) زۀ به د هغوي په مينځ کښې يوه نښه قائمه کړم. او په هغوي کښې چې کوم ژوندی پاتې وي نو څۀ به ترې نورو قومونو ته ولېرم. هغوي به ترسيس، ليبيا او لډيه چې په غشو او ليندو استعمالولو کښې تکړه دي، او تويل او يونان ته ولېرم. او هغه لرې مُلونو ته به يې ولېرم چې هغوي زما د شُهرت نه نۀ دي خبر او چې زما جلال يې هم نۀ دے ليدلے. هغوي به دغه قومونو ته زما د لويي اعلان وکړي.

۲۰ هغوی به ستاسو باقی پاتې خلق د هر یو قوم نه واپس راولی. هغوی به یې په
 یروشلم کبني زما مقدس غر ته مالک خدای ته د نذرانې په توگه راولی. مالک
 خدای فرمائی، هغوی به یې په آسونو، قچرو، اوبسانو، جنگی گاپو، نورو گاپو
 داسې راولی لکه څنگه چې بنی اسرائیلیان په پاکو لوښو کبني زما کور ته د غلې
 نذرانې راوړی. ۲۱ زه به د هغوی نه څه کسان امامان او لیویان جوړ کړم. دا د
 مالک خدای وینا ده. ۲۲ مالک خدای فرمائی، ”لکه څنگه به چې زما نوی
 آسمانونه او نوې زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد او
 ستاسو نوم تر همیشه پورې قائم وی.“ ۲۳ مالک خدای فرمائی، ”د هرې نوې
 میاشتي په راختو او د هر سبت په ورځ به ټول خلق ما له راځی او زما عبادت به
 کوی. ۲۴ کله چې هغوی د ښار نه بهر ځی نو هغوی به د هغه خلقو لاشونه
 وویني چا چې زما خلاف سرکشی کړې وه. کوم چینجی چې دغه لاشونه خوری
 نو هغه به هیڅکله نه مری او کوم اور چې هغوی سوزوی نو هغه به نه مړ کیری.
 د هغوی دا منظر به د ټولو انسانانو دپاره یروونکے وی.“